

Ki kicsoda a magyar nyomdaiparban

ACZÉL JÁNOS

1949 márciusában születtem. 1967-ben érettségi után kerültem a Kossuth Nyomdába, ahol ismerőseim dolgoztak. A Nyomdaipari Tanintézetben, az Állami Pénzverőben, illetve a Betűöntődében tanultam a vésnök-ötvös szakmát és tettem szakmunkásvizgát.

Ezt követően a Kossuth Nyomda Reprodukciós üzemében dolgoztam, mint vésnök-cinkográfus – ahol a szakma szeretete örökre véremmé vált. 1984-től a Kossuth Nyomda szakszervezeti titkára, 1989-től elnöke vagyok és 1990-től a Nyomdaipari Dolgozók Szakszervezetének alelnöki tisztségét is betöltöttem. 1991-től a kollégáimmal megalakítottuk a Nyomdász Támasz Alapítványt, amelynek elnökévé is megválasztottak. Az alapítvány kuratóriuma karitatív módon a munkanélküli nyomdászok támogatását tekinti küldetésének.

2002-től a Nyomdaipari Dolgozók Szakszervezete elnökének választottak meg.

Számos politikai és szakszervezeti végzettséggel rendelkezem. 1989-ben levelező tagozaton szereztem üzemmérnöki végzettséget, kereskedelmi és áruforgalmi szakon. Azt követően a Kossuth Nyomda Rt. több fontos vezetői feladatkörét töltöttem be, 1991-től a Kossuth Nyomda Rt. tulajdonában lévő Press-Ing Kft. ügyvezető igazgatójaként dolgoztam. Tagja vagyok a nyomdászszakszervezet elnökségének, az MSZOSZ Szövetségi Tanácsának és az UNI-Europa Graphical vezető testületének.

Kiemelkedő eredményemnek tekintem a PALLAS Páholy alapításában, létrehozásában és működtetésében vállalt aktív szerepemet.

Példaképemnek tekintem minden szakmáját szerető, becsületesen dolgozó nyomdászt.

Jövőbeni feladataim közül továbbra is fontosnak tartom a munkavállalók érdemi segítségét, érdekvédelmét, amelyhez a régi időkből segítségül hívnom a „békebeli” szolidaritást.

A PNYME nyomdaipari szakosztályának 1994 óta vagyok tagja.

ATYAFI LÁSZLÓ

1978-ban a Zrínyi Nyomda Tervtelepén kezdtem a tanulóéveket nyomdai fényképész tanulóként. 1980-ban végeztem, és ott dolgoztam tovább. 1982 és 1984 között a HM Központi Nyomdában voltam katona és nyomdai fényképész, ezen idő alatt elvégeztem a nyomdaipari technikumot. 1985-től 1993-ig a MTI Nyomdában nyomdai fényképész és szkennoperátor voltam. 1993-ban egyéni vállalkozásként indult a Jazz Reprostúdió. Korábbi munkahelyeink során szerzett tapasztalatok alapján egy Crosfield dobszkennerrel, levilágítóval, vala-

mint cromalin proofrendszerrel, kézi montírozással és kontaktással kezdtük a munkát.

1994-ben fejlesztést hajtottunk végre. Eddigi rendszerünket összekötöttük Macintosh számítógépekkel. 1995 óta kft.-ként működünk négy fővel és alkalmanként tanulókkal. A szakember-továbbképzést fontos dolognak tekintjük. A stúdió két műszakban üzemel, de a munkáktól független rugalmasak vagyunk.

A legnagyobb szakmai esemény az életemben természetesen a saját cég megalapítása volt.

Példaképet külön kiemelni nem akarok, minden munkahelyemen sokat tanultam mind emberileg, mind szakmailag.

Mottóm: „Tégy egy kis Jazz-t a munkádba!”

Mindig szívesen foglalkoztam tanulókkal, de az utóbbi években ért néhány csalódás, ezért a szakmán kívül a tisztességet és a magyarság öntudatát adnám tovább!

A régi időkről annyit: hely és pénz függvényében lehetőleg mindent. Nagyon jó lenne egy nyomdászmuzeum.

Alapfokú angol nyelvvizsgával rendelkezem.

BALOG MIKLÓS

1960-ban a Kner Nyomdában, melyet akkor Békési Nyomdának hívtak, kezdem szakmai pályafutásomat mint kéziszedő tanuló. 1965-ben, Lipcsében nyomdamérnöki diplomát szereztem, majd ezután a Kner Nyomdában dolgoztam a fejlesztés tevékenységéért felelős mérnökként. 1970-től, amikor befejeződött a nagyberuházás, a termelésért voltam felelős, majd 1971-től műszaki igazgatóként a termelési és műszaki területek irányítása tartozott feladatkörömbé. 1980-tól vezérigazgató-helyettesként láttam el a feladatokat a Kner Nyomdában, majd 1989-től vezérigazgatóként végeztem el a nyomda átalakítási és privatizációs előkészítői feladatait.

Ez alatt az időszak alatt az egykori Békési Nyomdából Kner Nyomda néven a magyar nyomdaipar egyik meghatározó vállalata lett, amelyik korszerű ofset- és mélynyomatással a műszaki fejlesztés egyik éllovasa volt Magyarországon.

A privatizáció időszakában a Cofinec N. V. csoport a magyarországi nyomdai csomagolási tevékenységet egyesítette, és ennek a vezetőjeként irányítottam a Kner és a Petőfi Nyomda egyesítését. 2000-ig a Cofinec csoport nemzetközi szintű vezérigazgatójaként dolgoztam, majd tulajdonosváltás után saját céget alapítottam, mely a mai napig Print-Capex néven dolgozik, és Magyarországon a Royal Nyomda tulajdonosa, de rendelkezik romániai befektetéssel is Temesváron.

A hetvenes évek óta társadalmi tevékenységet végeztem a Papír- és Nyomdaipari Műszaki Egyesületben, s a Békés Megyei Szervezet elnöke voltam hosszú évekig, részt vettem az országos elnökség munkájában, és 1980 és 1990 között az egyesület elnöke voltam.

2003-ban a Magyar Nyomda- és Papíripari Szakmai Szövetség elnökének választottak, és jelenleg is itt végzek társadalmi

munkát a szakmai előrehaladásért. Szakmai munkámért a következő kitüntetések kaptam: MTESZ-díj, Eötvös-díj, a Magyar Nyomdászatiért-díj, Szakmai Kultúráért Érdemrend.

Németül, angolul beszélek.

BARABÁS FERENC

1954. április 19-én születtem, Kaposváron. 1968 és 1971 között képzésedő szakmát tanultam a Somogy megyei Nyomdaipari Vállalatnál. 1973-ban érettségiztem a kaposvári Munkácsy Mihály Gimnáziumban. Rajz- és képzőművészeti tanulmányokat folytattam a kaposvári Balázs János Képzőművészeti Szakkörben, Gerő Kázmér és Ruisz György festőművészek

irányítása alatt. 1975-ben önálló grafikai kiállítással mutatkoztam be Kaposváron.

1977 és 1990 között a Móra Ferenc Gyermekek- és Ifjúsági Könyvkiadó, valamint a Corvina Kiadó könyvtervező-műszaki szerkesztője voltam. Az 1985–1986-os iskolai tanévben aspirantúrárt végeztem a lipcsei Hochschule Grafik und Buchkunst könyvtervezői szakán, ahol Gert Wunderlich, Gutenberg-díjas professor volt a konzulensem.

Azóta fotózom rendszeresen, 1990 óta tagja vagyok a Művészeti Alapnak és annak jogutód szervezetének, a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületének és a megyén belül működő Békéstáji Művészeti Társaságnak.

1991-ben lehetőséget kaptam, hogy bemutathassam Görögországban – European Cultural Centre of Delphi – Jannisz Ritszosz Testté lett ige című verses könyvéhez készült illusztrációimat és egyéb görög témájú grafikáimat.

1996-ban a békéscsabai Jókai Színházban egy új grafikai műfajjal, a computergrafikával jelentkeztem.

1991-es váltás eredménye a Typografika Kft. Saját grafikai stúdió, melynek alapvető feladata a grafikai tervezés, könyvkiadás. A megyében megjelenő kiadványok nagy része a mi műhelyünkön kerül ki. Szakmai elismerésként 2000-ben Tevandíjat kaptam.

Csoportos kiállításokon is szerepeltem, 2005-ben a Jankay Galériában retrospektív kiállításom volt.

2006-tól a Dürer Nyomda Kft.-ben a CTP-műhely vezetője vagyok.

Telefon/fax: 06 66 527 160

E-mail: typografika@t-online.hu

BARCSIKNÉ ONHAUSZ VALÉRIA

Gépészmérnöki alapképzettséget Miskolcon szereztem (NME) 1984-ben, amit másoddiplomaként gazdaságmérnöki képzéssel egészítettem ki (BME, 1991). Ismereteimet néhány éve korszerűsítettem (European Business School, 2001).

Az egyetem elvégzése után kerültem a gyárba (akkor még Csepeli Papírgyár), ahol az Újhullám üzemben üzemvezetőhelyettes lettem. Itt ismertem meg a hullámlemezyártást, illetve annak feldolgozását és nyomtatását.

Közelebbi kapcsolatba a nyomtatással (ezen belül is a flexónyomtatással) akkor kerültem, amikor 1993-ban felkérték a gyári grafikai előkészítés kialakítására. A csoport feladata az volt és ma is az, hogy a vevőigény megjelenésétől egészen a termék nyomtatásáig szakmailag vezesse az előkészítést, és a sok eset-

ben ofszethez készült grafikát (természetesen a vevővel egyeztetve) mindig hozzáigazítsa a konkrét nyomtatási lehetőséghez.

1993 óta a flexónyomtatás forradalmi fejlődésén ment át, mely a repróterületet és a klisékészítést egyaránt jelentősen érintette. Ez egyben lehetőséget adott a Dunapack számára a hullámtermékek négyszíncolor nyomtatásának megalapozására, ezzel nyomtatási színvonalának ugrásszerű fejlesztésére.

A közelmúltban pedig még egy lépéssel közelebb kerültem a nyomtatáshoz, amikor is én lettem az előnyomó üzem vezetője. Ez egy újabb kihívás, egy újabb megmértetés, ami a jelent alapvetően meghatározza, és amihez, azt hiszem, jól illik a következő mottó: „Higgyél magadban, és akkor mások is hinni fognak benned.”

Az idegen nyelvek közül angol nyelven beszélek.

Telefon: 06-30-960-0147

E-mail: bvali@dunapack.hu

BÁLINT CSABA

Budapesten születtem 1941-ben. A nyomdaiparral a sport közvetítésével kerültem kapcsolatba. Gimnazistaként a Tipográfia TE atlétika szakosztályában sportoltam, később hosszú évekip a kosárlabda szakosztály tagja voltam. 1959-ben nem sikerült bejutnom a Műegyetem gépészmérnöki karára. Ekkor a Tipográfia elnöke tanácsolta, hogy jelentkezsem gépészet tanulónak, ott is gépekkel foglalkozhatom.

Szaktanulmányaimat 1961-ben a Zrínyi Nyomdában kezdtem dolgozni.

A továbbtanulást akkor már nyomdaipari irányban terveztem és a Felsőfokú Nyomdaipari Technikum (majd Főiskola) hallgatója lettem, ahol 1968-ban szereztem oklevelet, 1975-ben üzemmérnöki képesítést.

1977-ben a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem Ipar szakán szereztem diplomát.

További munkahelyeim:

1965-1970 Nyomdaipari Tröszt (Egyesület) Technológiai Fejlesztési Laboratóriuma (fejlesztő technológus)

1970-1978 Könnyűipari Minisztérium, Papír és Nyomdaipari Osztály (főelőadó)

1978-1995 Dabasi Nyomda. (igazgató), Dabasi Nyomda Rt. (vezérgazgató)

1995-től papírfeldolgozó cégeknél dolgoztam, 2001-ben nyugdíjba mentem, családi vállalkozásunkat vezetem.

A Papír és Nyomdaipari Műszaki Egyesületbe 1965-ben léptem be és fennállásáig aktív tagja voltam a König Frigyes gépmester körnek. Részt vettem a Mérnök-Technikus Kör megalapításában, a két évtizeden át sikeres Mérnök-Technikus Találkozók szervezésében, tagja voltam az országos elnökségnek, vezetője a nyomtató szakkörnek. 1978-ban „Szakmai Kultúra Fejlesztéséért” emlékérem ezüst fokozat, 1989-ben Lengyel Lajos díj kitüntetésben részesültem.

Megtisztelő feladat volt számomra, hogy 1994-1998 között az Ellenőrző Bizottság tagjaként, majd 1998-2006 között elnökeként dolgozhattam. A három ciklusban végzett munkám elismerését is jelentette a 2006. áprilisában átvett Lengyel Lajos díj.

BEDE ISTVÁNNÉ, SZILINA LJUDMILA

Petrozavodszkban, a szakközépiskolai tanulmányaim során, kerültem kapcsolatba a nyomdaiparral, mivel az érettségivel egy időben gépmesteri szakképesítést szereztem (1963).

Iskolai végzettségem okleveles nyomdamérnök, Moszkvában szereztem meg, 1968-ban.

Munkahelyeim: 1969 és 1977 között a Kossuth Nyomda kötetzeti művezetője voltam, majd 1978-tól 1989-ig a Nyomdaipari Egyesülésben osztályvezetőként dolgoztam. 1990-tól a Magyar Nyomdász Szakmai Szövetség főmunkatársa, majd annak névváltozása után a Magyar Nyomda-és Papíripari Szakmai Szövetség szakreferense voltam 2005-ig.

Legnagyobb események szakmai pályafutásom során: a Magyar Nyomda- és Papíripari Szakmai Szövetség megalakulásában való részvétel, valamint a Tolnai Lajos-díj elnyerése.

Példaképem: Fodor Kornél

Mottóm: „Szakíts időt az olvasásra, ez a bölcsesség alapja.”

A jövő nyomdászgenerációjának szóló üzenetem: Tanuljanak és kövessék a régi nagy nyomdászok felelősségteljes életútját.

A nyomdászok egyik legnagyobb erénye a hagyományok megőrzése.

Idegennyelv-ismeretem az orosz és a német nyelv.

E-mail: l.bede@freemail.hu

BOSKOVITZ GYULA

Nyomdászcsaládból származom. Szüleim, nagyszüleim, nagynéném, nagybátyám, unokatestvérem, mindenki nyomdász volt a családban. Az I. László Gimnázium elvégzése után döntöttem úgy, hogy magam is nyomdász leszek. A Könnyűipari Műszaki Főiskolán végeztem 1979-ben. A főiskola után az Offset- és Játékkártya Nyomdában öt évet töltöttem művezetői munkakörben. 1984 nyaratól a Szikra Lapnyomdában, az ofset gépteremben voltam üzemvezető. 1988 őszén anyaggyártkodási osztályvezetőnek neveztek ki, mely pozíciót 1991 közepéig töltöttem be. A Szikra Lapnyomdából az Axel-Springer Magyarország Kft.-hez kerültem. Itt a feladatomban a vidéki napilapgyártó centrumok létrehozásában való részvétel volt. Ezenkívül a napilapokhoz felhasznált újságnymó papírok központi beszerzésével voltam megbízva.

1993 augusztusában átigazoltam a Révai Nyomdába. Itt beruházási osztályvezetőként folytattam a karrierem. Négy rotációs gép telepítésében, az épületek felépítésében és kivitelezésében vettem részt. A Révai Nyomdában hat évig dolgoztam, ahol az utolsó két évet termelési igazgatói pozícióban töltöttem el. 1999-ben eljöttem a Révaiból, átmenetileg visszatértem az Offset és Játékkártya Nyomdába, anyag- és áruforgalmi főosztályvezetőnek. 2000 augusztusa óta a Zrínyi Nyomda Zrt. termelési igazgatójaként dolgozom.

Az elmúlt hat évben kollegáimmal együtt végrehajtottuk a Zrínyi Nyomda technológiai váltását, és a beruházások segítségével sikerült versenyképessé tenni a nyomdát.

A munka mellett 1990-ben elvégeztem a felsőfokú anyaggyártkodói tanfolyamot, valamint 1997-ben másoddiplomás szereztem a Külkereskedelmi Főiskola minőségügyi mérnök-szakokozás szakán.

E-mail: boskovitzg@zrynyi.hu

BURGER LÁSZLÓ

Gimnazistaként, az akkor kötelező ipari foglalkozáson, az Athenaeum Nyomda szinte az összes technológiát átölelő fellegvárát ismertem meg. Érettségivel szedő-, majd ipari tanulóként a Révai Nyomdában fényképész szakképesítést szereztem 1966-ban. 1971 és 1975 között a Lipcsei Műszaki Főiskola nyomdaipari szakán tanultam és végeztem.

Eddigi munkaköreim: 1972 és 1978 között az Athenaeum Nyomda üzemegység-vezetője voltam. 1978-tól 1981-ig az Ipari Minisztérium papír-nyomda önálló osztályán dolgoztam mint főelőadó. 1981 és 1991 között az Offset és Játékkártya Nyomdának voltam az igazgatója. 1991 óta vagyok a Budapest Papír Kft. ügyvezető igazgatója.

Legnagyobb szakmai események pályafutásom során: az Athenaeum Nyomda mélynyomó üzemegységének tűzkatasztrófa utáni újraindítása, az Offset és Játékkártya Nyomda új épületének átadása, valamint a nyomda áttelepítése és a Budapest Papír Kft.-nél a papír-nagykereskedelem megszervezése, a központi raktár létrehozása. Sok tanítóm volt. Néhányan közülük: Soproni Béla, Lakner Kálmán, Fodor László, Balázsfi Gedeon.

Kedvenc mottóm: „Csak az első száz év nehéz...” Mit adnék tovább a következő generációnak? Mindent, csak kérdezzenek, hogy a sorrendet helyesen alakítsuk ki. Viszont megőriznék minél több a tapasztalatot, amit csak sok és szorgalmas munkával lehet összegyűjteni, hogy a kerekét ne kelljen újból feltalálni. Nyelvtudásom: német, angol és egy kis latin.

Telefon: 06 1 371 7901

E-mail: burger.laszlo@bppapir.hu

BURJÁN NORBERT

A nyomdaipari szakmunkásképző iskolában síknyomó gépmester szakmát tanultam, majd a Könnyűipari Műszaki Főiskolán üzemmérnöki diplomát szereztem.

Munkahelyeim: 1978 és 1980 között az Athenaeum Nyomdában gyártás-előkészítő voltam, majd 1980-ban rövid időre a Révai Nyomdában az ofset gépterem csoportvezetője lettem, s innen kerültem még ugyanebben az évben a Hírlapkiadó Vállalathoz, s itt a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Kft. lapelőállítás osztályvezetője, majd nyomdavezetője lettem. A legnagyobb szakmai esemény pályafutásomban a lajosmizsei nyomda 1997-től 2004-ig történő nyomógép-beruházása volt.

Telefon: 06 30 663 3302

E-mail: burjan.norbert@hknyomda.hu

BUZÁS FERENC

1923. december 22-én születtem Budapestben. 1942-ben a Képzőművészeti Gimnázium grafikai tagozatán érettségiztem, és ennek alapján könnyomó-körábrázoló szakmunkás-bizonyítványt és nyomdász-mester címet kaptam. Első munkahelyem a Piatnik Kártyagyár volt, ahol körábrázoló szakmunkásként dolgoztam. A KMF papír- és nyomdaipari tagozatán kezdtem tanulmányaimat, és a Műszaki Egyetem gépészmérnöki tagozatán

gépészmérnöki diplomát szereztem. 1948-ban a Nyomdaipari Igazgatóságra kerültem, és ott a műszaki osztály vezetője lettem. 1959-től a Nyomdakísérleti Üzemben a reprodukciós fényképeszeti csoport vezetőjeként folytattam tevékenységemet. 1963-ban a Nyomdaipari Trósztr főtechnológusa lettem, és a nyomdaipar műszaki fejlesztésével, valamint kutató-fejlesztő tevékenységgel foglalkoztam. 1970-ben a Nyomdaipari Egyesülés műszaki elnökhelyetteseként a Nyomdaipari Technológia Fejlesztési Laboratórium igazgatója lettem. Mindkét posztot nyugdíjba menetelemig töltöttem be.

Munkám mellett 1963-ban dr. Gara Miklóssal megszerveztük és összeállítottuk a Felsőfokú Könyvnyűipari Technikum Nyomdaipari tanszékének oktatási tantervét. Ettől az időtől kezdődően a főiskola meghívott tanáraként, negyven éven át a képfeldolgozást és a formakészítést tanítottam. Munkám elismeréseként megkaptam a címzetes főiskolai docens címet.

A nyomdaipari szakosztályban négy éven át a titkári, majd nyolc éven át az elnöki tisztséget töltöttem be. A Magyar Grafika szerkesztőbizottságának három évtizeden át tagja és három éven át a felelős szerkesztője voltam. Számos műszaki cikket írtam évente a Magyar Grafikába.

Az egyesületi munkám, a nyomdaiparban végzett műszaki fejlesztés, valamint szakkönyvírás tevékenységem elismeréseként 1971-ben a Szakmai kultúra fejlesztéséért kitüntetés, 1984-ben a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Elnökségének MTESZ-díját, 1987-ben Földi László Irodalmi Nívódíját és 1992-ben Lengyel Lajos-díjat kaptam.

Az oktatási tevékenységemhez kapcsolódóan hat szakkönyv szerzője és több szakkönyvnek részben írója és szerkesztője is voltam. Szakkönyveim közül megemlíteném a Reprodukciós fényképeszeti színbontás és színhelyesbítés, valamint a Nyomdaipari Elektronikus Képfeldolgozás címeken megjelent könyveimet. A dr. Gara Miklós által szervezett Nyomdaipari Enciklopédia egyik szerkesztője és írója is voltam. Az Enciklopédia második kiadását vezetéssel dolgoztuk át.

Több éven át a Gutenberg Művelődési Otthonban „Kiadványszerkesztő” tanfolyamot szerveztem, amelynek egyik tanára voltam.

Szerencsés szakembernek tartom magam, hogy részt vehettem és segíthettem a nyomdaipari képfeldolgozásban végbement forradalmi változás: az elektronikus képfeldolgozás hazai elterjesztésében és bevezetésében.

Munkámat és annak eredményességét három vezetőm segítette, akik nem csak feladattal láttak el, hanem komoly segítséget is nyújtottak a kitűzött cél megvalósításához. Ezek rangsorolás nélkül a következők voltak: Lengyel Lajos, Haiman György és dr. Gara Miklós. Ezért lettek ők a példaképeim.

Jelenleg, kihasználva a számítástechnika adta lehetőséget, festő- és rajzolóismereteimre támaszkodva digitális képzőművészettel, ezen belül digitális festéssel, valamint intenzíven a digitális ornamentika adta lehetőségekre alapozva, digitális motívumok tervezésével is foglalkozom.

CSAPLÁR GYÖRGY

1974-ben fényképésztanulónként kerültem a kecskeméti Petőfi nyomdába. A szakmunkásvizsga utáni években végigjártam a formakészítés szinte minden területét (fotó, klisékészítés, lemezmasolás, retusálás, szkennelés), 1990-ben kezdtem foglalkozni a digitális formakészítéssel egy Scitex nagyrendszeren, majd 1993-tól Macintosh-gépeken.

1992-től csoportvezetőként, majd 2000-től üzemvezetőként irányítottam ezt a területet. 2003-ban kezdtük a CIP-re történő átállást, melyet 2004-ben fejeztünk be.

Nyomdánk sokrétűsége miatt lehetőségem nyílt kartondoboz-, címke-, öntapadócímké- és flexómunkákkal is foglalkozni, ami nagyon sokszínűvé tette tevékenységemet.

2002–2003-ban egy nemzetközi M-real projektben dolgoztam, új vállalatirányítási szoftver fejlesztésén. Talán ezt tartanám életem eddigi legnagyobb szakmai kihívásának, hiszen finn és belga kollégáimmal angolul kellett együttműködni.

Munkámban mindig igyekszem új kihívásokat keresni, s ez új lendületet is ad.

Kollégáimnak próbálom továbbadni a szakma szeretetét, a folyamatos fejlődés igényét.

E-mail: gyorgy.csaplarm-real.hu

DÁRDAI ZOLTÁN ISTVÁN, DR. H.C.

1943. május 18-án születtem, Budapesten. Szakmai pályafutásom főbb állomásai: 1967 – ELTE, TTK kolloidika szakán szereztem vegyészdiplomát. 1967–1973 között a TVK-ban kutatómérnök, profilgazda (termékmenedzser). 1973-tól 1978-ig az AKKKL-ben igazgatóhelyettesi pozíciót töltöttem be. 1973-tól vagyok szakértő.

1978 és 1980 között a Béke Mgtsz-ben iparigazgató-vezető voltam. 1985-től igazságügyi szakértő vagyok. 1980 és 1986 között a Budacolor főtechnológusa voltam. 1986–1989 között rokkantnyugdíjas lettem, HNF politikus. 1990–1992 között a TVK-AKZO, K & E magyarországi képviselője voltam, ofszetterületen. 1992–1994 között a Sun Chemical magyarországi képviselője voltam, szintén ofszetterületen. 1994-től 1999-ig a Budacolor, majd a Toyo Inks műszaki igazgatója.

1999–2005 között a Dárdai és Társa Szakértői Iroda és Kutató Laboratórium társtulajdonosaként tevékenykedtem. 2005-től egyéni szakértő és magánkutató vagyok. 1990-től foglalkozom újságírással.

1973–1980 között gépész üzemmérnök, szakközpénzügy-képesztés szereztem, és az MLEE filozófia szakát, valamint az Ip.M. vezetőképzőt végeztem el.

1976-ban Berlinben, 1977-ben Kievdében dr. h.c. felterjesztés, melyeket 2004-ben ismertek el.

1986-tól gyógyszeripari és orvosi kutatások, ahol a biokolloidika megalapítója, a transzdermális gyógyszerterápia (nyomdatéchnikai módon) kifejlesztője vagyok.

Tanítottam négy szakközépiskolában és hét hazai és külföldi egyetemen. Több mint 250 tudományos publikációm és több mint 30 szabadalmam van.

Találmányai vilákkiállításokon három arany, három ezüst- és két bronzérmét nyertem.

Kitüntetésem: Kiváló feltaláló, Munka Érdemrend, egyetemi elismerések, Lovagi cím, a tudományos és innovatív munkáért (Belgium).

Kapcsolódó kutatások a nyomdaiparral: a TVK-ban kötőanyag- és lakkgyártás a Budacolor részére, az AKKKL-ban kutatások a Budacolor részére.

Legnagyobb szakmai elismeréseim, eseményeim: A magyar ofszetprogram megvalósításához kidolgozott teljes ofszetfestécsalád kutatási teem vezetése és a termékek hazai bevezetése, továbbá az Európai Nyomdaipari Rheológiai Bizottsági tagság, elsőként Kelet-Európából, valamint a biokolloidika magyarországi elismerése és a transzdermális gyógyszergyártás nyomdaipari megoldásának elismerése.

Példaképeim: Leonardo, Beethoven, Shakespeare, Einstein, Buzágh Aladár, Wolfram Ervin, Gara Miklós.

Több kedvenc mottóm is van. A munkához: „Sic itur ad astra, az eredményhez: „Aut Caesar, aut nihil”, a szakértői munkához: „Sne ira et studio”, a nyomdaiparhoz: „Habent sua fata libelli”, a társadalomhoz: „Liberté, Égalité, Fraternité”.

A következő nyomdászgenerációnak átadandó: maradjon meg a nyomdászat, legfőképpen a KÖNYV! És ezt mindörökké megőrizném!

A német nyelvet magas középfokon, az orosz nyelvet középfokon, az angol nyelvet pedig mérsékelt középfokon használok. Telefon: 418 4868, 20 943 4878, fax: 410 9117
E-mail: drdardai@vipmail.hu

DÄNHARDT JENS

1954. április 24-én születtem Kleinmachnowban (Berlin elővárosában).

Édesanyám könyvtárosként, édesapám lektorként dolgozott. A nyomdaiparral édesapámon keresztül kerültem közelebbi kapcsolatba. Két évet tanultam, és 1972-től repro fényképezés szakmunkásként dolgoztam a berlini nyomdában. 1977-ben költöztem Zalaegerszegre és a „Zalai Nyomdában” dolgoztam. Itt bevezetésre került a négy színbontás és -nyomtatás. 1993-ban a „Magyar Médiaszerviz Kft.” majd 1994-től a „West Hungary Nyomda” műszaki vezetőjeként, 2000-től ügyvezető igazgatóként irányítottam, a mai nevén „Pannon Lapok Társasága Nyomdai központ Bt.-t”.

Nagy szakmai esemény volt az 1994-ben történt nyomdaépítés, majd 2005-ben a nyomdabővítés.

Mottómként említeném, hogy nincs minőség kitarás nélkül. A következő nyomdászgenerációnak azt üzenném, hogy becsüljék meg a munkahelyüket.

Idegen nyelvként a magyart beszélem, mert a német az anyanyelvem.

EGYED BÉLA

A sport révén kerültem kapcsolatba a nyomdaiparral. Középiszkolás koromban a Typographia TE-ben kosárlabdáztam – akkoriban egészen jó kis csapat volt –, és érettségi után rábeszéltek, hogy legyek nyomdász.

1962-ben, a Zrínyi Nyomdában, betűszedőként kezdtem a szakmát. Pályám főbb állomásai: a Zrínyi Nyomdában 1967–1968-ban gyakornokként kezdtem, majd 1968-tól 1970-ig osztályvezető voltam. 1970 és 1983 között a Pénzjegynyomda műszaki igazgatója, azután vezérigazgatója lettem, 1983-tól 1993-ig, 1993-ban ügyvezetőként Egyed & Társa néven Szakértői Irodát alapítottam. 1995-től a JURA csoport ügyvezető igazgatója vagyok.

Tanulmányaimat 1962 és 1967 között a moszkvai Nyomdaipari Egyetemen kezdtem, melynek elvégzése után 1968–1970-ben a Budapesti Közgazdaság-tudományi Egyetemen szereztem mérnök-közgazdász diplomát. Tanulmányaimat ugyanott 1978–1980-ban folytattam, és szakközgazdász oklevelet szereztem. 1982-ben doktori címet szereztem.

A legnagyobb szakmai esemény az életemben: 2004-ben a Magyar Nyomdászatiért-díj.

Egyetlen konkrét példaképem nincs. Viszont nagyon sok olyan ember van, akiknek egy-egy vagy akár több tulajdonságát

is a magam számára követendő példának tekintek. Ezeket itt felsorolni nem csak lehetetlen, hanem azokkal szemben, akik kimaradnának, méltatlan is volna.

Kedvenc mottóm: „Nem a zsemle kicsi, hanem a szátok nagy!”

Mit adnék tovább a következő nyomdászgenerációnak? A becsületességre és a megbízhatóságra való törekvés igényét, valamint a mások iránti tisztelet igényét.

Mit őriznék meg a régi időkől? Lehetőleg minél többet, és nem csak a jót, hanem a rosszat is, mert múltunknak az is szerves része.

Az idegen nyelvek közül az angol, a német és az orosz nyelvben vagyok járatos.

Telefon: 275 1250, Mobil: 06 30 924 7563

E-mail: egyed@jura.hu

EILER EMIL

1945 ősze: egy utcai aknarobbanás után a Posner Grafikai Műintézet rajzasztárlára fektettek. Magamhoz térve, szép plakátokat, grafikákat láttam a falon. Mondtam: én is tudok rajzolni. Felvettek tanulónak. További életút: a Kossuth Nyomdában litográfus; az Offset Nyomdában litográfus, majd minőségellenőr. A coloroffset-eljárás hazai bevezetésén dolgozó Bayer

Pál és Iványi István kollégáink meggyőzésére vegyész. Gyakorlati évek 1954-től: a Magyar Pharma gyógyszergyárban és jogutódjában a Reanalban. 1960-tól a nyugdíjig a hazai nyomdaipari kutató-fejlesztő intézményben kutató, majd az Anofsal előérzékenyített osztalemez gyártó üzem + a Nyomdaipari Anyagvizsgáló és Alkalmazástechnikai Laboratórium (ATL) vezetője. Izgalmas feladatok az elektronmikroszkópiai laboratóriumában: a mikrovilág tanulmányozása, tanulmányok, gyönyörű felvételek készítése a hazai papír-, nyomda-, festékiparnak és a bűnüldöző szerveknek. Párhuzamosan: Kutatás-fejlesztés; Ágazati Szabványosítás; Szakterminológia Bizottságvezetés, aktív munka az Európai Minőségügyi Szervezetben (EOQC); közös fejlesztőmunkák a KGST-államok nyomdaipari kutató-, fejlesztőintézményeiben és minőségügyi szakismeretek oktatása a budapesti nyomdaipari szakiskolában. 1988: nyugdíj. Kiderült: már „mindent” tudunk, ezért nyomdaipari kutatásra-fejlesztésre hazánkban nincs szükség! Az eredmény: A Reálpress szétverése, széthordása. Akkor –1989-ben – azonnal egy amerikai cég kelet-európai részlegeinek igazgatója lettem. Ez volt az időszak, amikor a fejlett nyugati államok betelepültek a volt szovjetirányítású szocialista államokba, ehhez angol nyelvi és helyi ismeretekkel rendelkező szakembereket kerestek. Az eredmény részemre: nyugati kapcsolatok kiépítése, az amerikai kiadó- és nyomdaipari módszerek tanulmányozási lehetősége.

Szakkikkek, könyvírás, nyomdaipari előadások hazai és külföldi konferenciákon is 22 éves kortól. (Iványi Istvánnal közösen: Nyomdaipari, Fényképezési Vegyszerismeret. Egy fotós könyv is: a Sztereofényképezés – Műszaki Könyvkiadó.) Cikkírás a hazai szakfolyóiratokban: először a Papír- és Nyomdatechnika, majd a Magyar Grafika a kezdetektől, mellette pedig egy amerikai szaklap európai rovatvezetője 1998-tól máig. (A Dealer Communicator rovatai: Mi újság Európában; Mi újság Magyarországon.) Példaképeim: rajztanárom a híres Barcsai Jenő és volt főnököm Lengyel Lajos. A PNYME alapító tagja vagyok.

Mottóm: „Ami alapjaiban rossz, attól nem javul meg, ha tovább rontják!” Üzenetem az utódoknak: Korszerű, naprakész szakmai ismeretek, folyamatos tanulás és nyelvtudás nélkül ma már senki nem lehet szakember! A múltból én sürgősen vissza-

hoznám az öntudatos, szervezett nyomdász és az erőfőlnyével durván visszaélő tőkés fináncdiktatúrának kedvesen beintó, erős nyomdász szakszervezetet!

Telefon: 06 1 205 7000

E-mail: eiler.emil@t-online.hu

ENDRÉDY ILDIKÓ

Prof dr. Endrédi Ildikó okl. kémia-fizika tanár (ELTE 1969), főiskolai tanársegéd (1974–1980), analitikai szakmérnök (BME Vegyészmérnöki Kar, 1984), főiskolai adjunktus (KMF, 1980–1990), természettudományi doktor (ELTE, 1987), főiskolai docens (KMF, 1990–2002), minisztériumi főtanácsos (IKIM, 1993–1997), főiskolai tanár (BMF, 2002-), PhD (Nyugat-Magyarországi Egyetem, 2000), tudományos főigazgató-helyettes, tanszékvezető (BMF, 2000–2004), intézetigazgató, tanszékvezető (BMF, 2004-) habilitált doktor (Nyugat-Magyarországi Egyetem, 2006).

A Budapesti Műszaki Főiskola megalakulásától kezdve főállásban, időnként melléállásban a nyomdaipari tanszéken dolgozom. Végigjárva a ranglétrát, jelenleg a Médiatechnológiai Intézetet vezetem. Fő oktatási és egyben kutatási területeim: a nyomdaipari anyagismeret és környezetvédelem. Részt veszek a Nyugat-Magyarországi Egyetem és Doktorai Iskola oktatómunkájában. A MTESZ Kolorisztikai Szakosztályának elnökségi tagja vagyok. Az Európai Nyomdaipari Oktatási Intézményei vezetőinek munkáját összefogó IC munkájába 1992-től kapcsolódtam be. Tizennyolc szakkönyv, könyvrészlet, illetve főiskolai jegyzet szerzője, társszerzője vagyok, valamint a Nyomdavidág című folyóirat tulajdonoszerkesztője, 1995-től. Ezenkívül nyomdaipari igazságügyi és műszaki szakértő is.

Legnagyobb szakmai esemény az életemben: a főiskolai tanár kinevezés átvétele Magyar Bálint oktatási minisztertől a Néprajzi Múzeumban rendezett ünnepség keretében.

Példaképem az édesanyám.

Szeretném, ha a nyomdászszakmán belül tapasztalt összetartás a jövő nyomdászgenerációjánál is megmaradna, és súlya lenne az írott szövegeknek.

Idegnyelv-ismeretem a német nyelven.

E-mail: endredy.ildiko@rkk.bmf.hu

ENDZSEL ERNŐNÉ

1946. július 18-án születtem, Budapesten. Nyomdaipari tanulmányaimat 1960-ban kezdtem meg – unokabátyám, Mihalek Sándor tanácsára, ki szintén a szakmában töltötte élete java részét – a Ságvári Endre Nyomdaipari Tanintézetben mint készítő ipari tanuló. A gyakorlati időt az Egyetemi Nyomdában töltöttem. 1963-ban, szakmai versenyen első helyezést értem el, s ezzel már meg is szereztem a szakmunkás-bizonyítványt. Az Egyetemi Nyomdában kitanultam a linógépszedést is, és itt dolgoztam 1972-ig.

1963 és 1967 között elvégeztem a nyomdaipari technikomot.

1972 és 1978 között a METESZ házi nyomdájában dolgoztam mint gépszedő, majd mint korrektor.

1978-ban kerültem a Kossuth Könyvkiadóhoz, először korrektorként dolgoztam, majd elvégeztem egy kézirat-előkészítő és szerkesztői tanfolyamot, és a Belpolitikai szerkesztőség mun-

katársa lettem. Itt egy szakmailag és emberileg is nagyon kiváló közösségben dolgozhattam, egészen 1990-ig.

1990 és 1995 között a Magyarok Világszövetségének a hivallapjánál, a Magyar Híreknél dolgoztam, kézirat-előkészítő munkakörben. 1995 decemberétől leszállékkoltak.

Nyugdíjasként szerencsém volt és van dolgozni több könyvkiadónál is. A Vince Kiadó igen színvonalas több kiadványának az előkészítésében, korrektrázásában a mai napig is részt veszek, valamint dolgoztam az Anymus Kiadónak, az Osiris Kiadónak és az Enciklopédia Kiadó is felkért néhány kiadványának az előkészítésére és korrektrázására. Aktívan részt veszek az egyik fiam nyomdai vállalkozásában (Europrinting Kft.) az ofszetnyomatás terén, munkáimmal úgyelve a cég által nyomtatott kiadványok beltartalmának minőségére.

1995-től vagyok a Magyar Grafika szerkesztőségének a munkatársa mint korrektor és kézirat-előkészítő. Igen kiváló „csapat” dolgozom együtt.

Szakmai pályafutásomra visszatekintve, tulajdonképpen minden új dolgot értékeltem, mely a fejlődésem elősegítette, de a legbüszkébb arra vagyok, hogy (56 évesen) 2002-től elsajátítottam a számítógépes szövegszerkesztés alapismereteit, így már elektronikus formában van lehetőségem dolgozni és a napiheti munkakapcsolatot a szerkesztőség munkatársaival tartani.

Mottóm: „Soha nem adom fel.”

A jövő generációjának szóló szerény üzenetem: Bármit tesznék, mindig pontosan, megbízhatóan és igényesen kell dolgozni.

Telefon: 06 1 284 1142

E-mail: endzsel@freemail.hu

ÉRI INGRID

Kapcsolatom a nyomdaiparral már a megszületésem előtt kezdődött, a hatvanas években.

A magyar nyomdamérnök-nemzedék képzésének egyik fellegvára, Lipcse tette lehetővé – egy fiatal német nyomdavezető és egy ambiciózus magyar főiskolás találkozásának eredményeként, a papír alapú létrejöttével párhuzamosan – az élő diplomamunka megszületését 1966-ban.

Külkereskedelmi alapképzettség birtokában, a nyomdaiparhoz közel álló papírpár volt a kezdő lépés, a kis kitérőkkel immáron majd húszéves nyomdaiparban, pardon a „nagycsaládban” eltöltött időszaknak.

Meghatározó és mai napig mind szakmai, mind emberi értékrend tekintetében mértékadó időszak volt az, amit a Brüder Henn cég magyarországi képviselőjének irodavezető munkatársaként eltölthettem.

Példa értékű volt az a hozzáértés és problémamegoldó készség, valamint az ügyfelek érdekeinek mindenekfelett való figyelembevétele, amit ott Tóth Tibor és Josef Hartl kollégájaként megtanulhattam.

Ezt a fajta hozzáállást próbálom azóta is képviselni, megőrizni, és ez az, amit továbbadni a jövőendő generációnak nem kizárólag a nyomdaipar területén.

Szerencsésnek tartom magam, hogy fent leírt értékrend tekintetében teljes mértékben szinkronban vagyunk a Müller Martini Kft. – az egész magyar nyomdaipar területén ismert – ügyvezetőjével Horeczki Ernő úrral.

Az ő határozottsága és szakmai tudása párosul az irodavezető német, angol, magyar nyelven feltett kérdésével: Jó napot kívánok, Éri Ingrid vagyok, miben segíthetek?

FARAGÓ ISTVÁN

A gimnázumi érettségi után villamosipari műszaki főiskolán szereztem diplomát. Lakóhelyemen, Dabason abban az időben épült a nyomda. Más nagy ipari üzem nem lévén, a Dabasi Nyomdában lettem „első munkahelyem”. Hamar megkedveltem a modern műszaki megoldásokat tartalmazó nyomda- és kötészeti gépeket. Igazi nyomdász ugyan nem lettem soha,

de nyomdász annál inkább.

Néhány év kihagyással 1975 és 1991 között a Dabasi Nyomda műszaki osztályán többféle feladatot láttam el. Legközelebb mindig a gépek javítása, hibaelhárítása és üzemeltetése állt hozzám.

A rendszerváltozás idején sokat gondolkodtunk, hogy milyen módon léphetünk – tudásunkat és lehetőségeinket kihasználva – a piacra. A körülmények is segítettek benne, de hosszú szervezői munka után (ne feledjük: 1991-ben jártunk!) létrehoztunk egy vállalkozást, a ma is jól működő Keményfém Kft.-t. Ennek lettem résztulajdonosa és ügyvezetője. Azóta is ezt a munkát végzem, de egészen más feltételek és más piaci körülmények közepette. Sok dolgot kellett közben megtanulni a szakmában és azon kívül is. Soha nem hittem volna, hogy vezetőként a legnehezebb feladat az emberi tényezők megfelelő kezelése.

A fiataloknak szóló tanácsom legelső sorban a nyelvtudás fontosságának felismerése. Biztosan mondhatom, hogy a vállalkozásunk fejlődésében is fontos szerepet játszott saját német nyelvtudásom. Nem a tökéletes tudás, de a kommunikációs lehetőség már nem napi, hanem minden percben feladat egy kisvállalkozás életében.

Telefon: 06 29 360 135/11 mellék

E-mail: farago@kemenyfum.hu

FÁBIÁN ENDRE

Véletlenül lettem nyomdász. Valamibe bele kellett kezdeni egy érettségivel, a nyomda meg a szomszédában volt, tetszett, ahogy ott dolgoznak. 1976-ban végeztem a KMF-en, majd 1982-ben a közgazdasági egyetemen szereztem diplomát, 2002-ben végeztem MBA-képzésen.

A Petőfi Nyomdában az értékesítés, termelés, fejlesztés, controlling területén tevékenykedve szereztem tapasztalataimat, melyeket most a cég vezetésében kamatoztatok. Szakmai pályafutásom során a legnagyobb erőpróba volt a Petőfi Nyomdát átsegíteni a nehézségeken.

Nincs konkrét példaképem, de nagyon sok értékes embert ismerek, és próbáltam tőlük sokat tanulni.

Sok idézet, mottó van, amit nagyon jónak tartok, szinte a munka minden területére tudok néhányat, melyek egyszerűek és közérthetőek, nem mítoszok.

A szakma szeretetét adnám tovább a következő nyomdászgenerációnak.

A régi időkben csak az emlékeket őrizném meg, a világ mindig változik körülöttünk.

Angolul és egy kicsit németül beszélek.

FEKETE ISTVÁN

1951-ben születtem, Veszprémben. Itt végeztem el az általános és középiskolát, egyetemien végzettséget a Marx Károly Közgazdaság-tudományi Egyetem iparszakán szereztem 1977-ben.

1969-ben kezdtem el dolgozni, a Veszprém Megyei Tanácsi Építőipari Vállalatnál tervestatisztikusként. 1972-ben a Veszprém Megyei Tanács pénzügyi osztályára kerültem, és a tanácsai vállalatok ügyeivel foglalkoztam. Innen kerültem 1985-ben az akkori igazgató Danóczy Balázs kérésére a Veszprém Megyei Nyomda Vállalathoz. Danóczy Balázs kiváló szakember és ember volt, mellette nagyon sokat tanulhattam. Az ő sajnálatos halála után, 1989-ben, lettem a vállalat igazgatója, majd a privatizáció során a későbbiekben részben tulajdonosa is.

Vezetőként a korábbi évek legnagyobb kihívása a piac által a kilencvenes évek elején kikényszerített profilváltás volt, mely során a korábbi vegyes profilú, főleg napilapgyártással foglalkozó céget át kellett alakítani a piaci igényeknek jobban megfelelő színes rotációs vállalkozássá.

Jelenleg vezérigazgatóként és az igazgatóság elnökeként veszek részt az irányításban.

E-mail: nyomda@veszpremi-nyomda.hu

FODOR ISTVÁN

Hogyan kerültem kapcsolatba a nyomdaiparral? Ez a történet fiatal koromban kezdődött, amikor még megtehettem: sokat foglalkoztam a történelemmel és azon belül is a magyar történelemmel. Nem újdonság, hogy engem is „megfogott” az 1848–1849-es forradalom és szabadságharc, mely témakörben olyannyira elmerültem, hogy sikerült utánajárnom, ki volt az a személy, akinek köszönhetően nyomtatott formában is elkészülhetett a Nemzeti dal, illetve a Tizenkét pont. Ő Heckenast Gusztáv. Vele, az ő történetével, kapcsolataink kutatásával, a 19. századi nyomdaipar helyzetének elemzésével kezdődött minden. A szakközépiskolai pályaválasztáskor tudatosan jelentkeztem a Könnyűipari Műszaki Főiskola nyomdaipari szakára, majd tanulmányaimat a Pénzügyi és Számviteli Főiskola ipari szakán és a Budapesti Közgazdaság-tudományi Egyetem marketing tagozatán bővítettem. Pályafutásomat a Fényszedő Központban technológusként kezdtem, majd kereskedelmi területen megtanultam, hogy a kereskedő ott kezdődik, ahol a vevő nemet mond. Mondhatni, a véletlennek köszönhetően, hogy 1996-ban bekerültem a Pátria Nyomda Zrt. kereskedelmi igazgatóhelyettesi székébe. Itt nyomodai és kereskedelmi tudásomat és tapasztalataimat is kamatoztathatom egyszerre, illetve fejleszthet(t)em azokat, hála az olyan nagy kaliberű szakmai vásároknak, mint a Drupa, illetve a folyamatos technikai fejlesztéseknek, a piaci tendenciák és a vásárlási szokások változásának. Napjainkban a Pátria Nyomda Zrt. vezérigazgatójaként célok, hogy vállalatunk sikeres, stabil, EU-kompatibilis középállalattá váljon, hogy megteremtjük a modern vásárlási feltételeket, továbbá a vevői elégedettség elérése és megtartása, illetve a termékfejlesztéseinknek köszönhetően minőségi terméket és a vevők igényeinek legmegfelelőbb szolgáltatást nyújtsuk.

Mottóm: „Manapság nem azzal jutunk előre, hogy mit tudunk, és még csak azzal sem, hogy kit ismerünk – hanem leginkább azzal, hogy mit tudunk azokról, akiket ismerünk.”

Azt gondolom, hogy a nyomdaiparhoz rengeteg kirtartás és erő kell, amely feltételek megvalósulása esetén lehet munkánk gyümölcsöző, eredményes. Kiemelhetném az alkotás, a kreativitás örömeit, én mégis a jövő generációjának egy Goethe-idézzel üzennék: „Tűrj és tarts ki, ez a fájdalom hasznodra lesz egyszer!”
E-mail: info@patria.hu

FODOR KORNÉL

Erdélyi, székely szülőktől származom. Temesváron nevelkedtem, itt kerültem kapcsolatba a nyomdászattal, 1938-ban kemigráfus tanulóként.

A háborús évek alatt katonáskodtam, majd négy évig hadifogoly voltam Szibériában. 1948 óta az akkori Szikra, majd a Kossuth Nyomda dolgozója lettem, mint kemigráfus. Rövidesen csoport-, majd később művezető beosztásba kerültem. Ezt követően a nyomda reprodukciós üzemvezetőjének neveztek ki. Aktív munkám 1983-ban ért véget, a nyugdíjazással. A nyomdában még számtalan tevékenységet folytattam ezután is, végleg 2002-ben vettem búcsút, 68 éves munkálkodás után, szeretett nyomdámtól.

MTESZ-tagságom 1954-ben kezdődött, és mint a Képszoorosító Szakosztály vezetője hosszú időn keresztül tevékenykedtem. A Magyar Grafika című lapunkban többször írtam, és a mai napig élénk figyelemmel kísérem szakmánk működését.

Sokféle munkálkodással kötődtem évek hosszú során a szakmához: a Nyomdaipari Tanintézetben szakoktatóként; az Állami Szakmunkás Bizottság elnökeként munkálkodtam. A Tipográfia Sportegyesület elnökségi tagja voltam és patronáltam az íjászás röplabda-szakosztályt.

Tótfalusi Kis Miklós-díjat kaptam 1982-ben, és 2002-ben a Kolozsváron megrendezett 300 éves jubileumi ünnepségen Elismerő lapot és plakettet vehettem át.

Magánéletemről annyit: három fiam van – belőlük egy nyomdász, egy grafikusművész, egy pedig közgazdász, négy unokám és két dédunokám van.

FÖLDES GYÖRGY

Történéznek indultam, de nyomdász édesapám révén az iparunkba kerültem, és érettségizett gépmesterként kezdtem 1931-ben. Munkám és az ofszettechnológia fejlesztése terén elért eredményeim folytán életem során főként különböző vezető beosztásokban dolgoztam. A szakmát a Glóbus Nyomda Müintézetben tanultam, és 1937-ig kétszínnyomó Planétán

voltam gépmester. Közben elvégeztem a Technológiai és Anyagvizsgáló Intézet Papírgyártás-technológiai és Papírvizsgálati esti tanfolyamát, és tanulmányoztam a legújabb német szakirodalmat. Célom az ólomhasználat kiküszöbölése és a könyvek síknyomással történő előállítás volt. További munkahelyeim: 1937 – Athenaeum Nyomda; 1937–1940 – a temesvári Helikon Nyomda (a legmodernebb Quinta beüzemelése). Temesvár romániai elszakadása után Budapestre jöttem, majd a háború végétével, 1944–1947-ig – a román mestervizsga letétele után – ugyanott folytattam a munkámat üzemvezetőként. Budapestre 1947 után kerültem vissza, ahol a Seidner Plakát- és Címkenyomda Gyárban művezető lettem. Később rendre a Könyvnyomda Ipari Központ vezérigazgatója, az Országos Könyvhivatal elnökhelyettese, a Tankönyvkiadó Vállalat osztályvezetője, a Szikra Nyomda ofszet

üzemegység vezetője, a Magyar Helikon Bibliofil Kiadó helyettes igazgatója, a Corvina Könyvkiadó, a Móra Ferenc Ifjúsági Könyvkiadó műszaki vezetője, a Zrínyi Nyomda ofszet rotációs beruházásának a vezetője és a Zenemű Nyomda és Kiadóvállalat műszaki vezetőjeként tevékenykedtem.

Munkásságom koronájának a Dabasi Nyomda – az első hazai könyvnyomda – létrehozását tekintem. Ott a szöveg-előállítás – országosan egyedülálló módon – már számítógépes fényszedéssel történt. Ezt a beruházást miniszteri biztosként irányítottam, a létrejött új vállalatot pedig 65 éves koromig igazgatóként eredményesen vezettem.

Negyvenkét éves szakmai pályafutásom alatt számos nívós új könyvet lektoráltam, a Magyar Grafikának éveken át szerkesztőbizottsági tagja voltam, az egyesületünkben hosszú ideig – főként a fiatal korosztálynak – tartottam szakelőadásokat.

A jövővel kapcsolatban meggyőződésem, hogy a számítástechnikai fejlődés a nyomdaipart is magába olvasztja, így a klasszikus értelemben vett nyomdaipar fogalma lassan átalakul. Ennek a jelei már most egyértelműek.

Telefon: 06 1 205 7069

FÖRSÖNITS ISTVÁN

Már a Petőfi Sándor Gimnáziumban foglalkoztatott a fényképezés elmélete, gyakorlata. Akkoriban úgy gondoltam, a fotográfia művészeti oldalával foglalkozom majd, de a műszaki érdeklődésemre is hallgatva, kitanultam a nyomdai reprodukciós fényképész szakmát.

1975-től a Zrínyi Nyomdában fényképészként dolgozva kerültem igazán kapcsolatba a nyomdászattal valódi szépségével. Barcsay Jenő Mester anatómiai atlaszához készült gyönyörű, leheletfinom grafitrajzainak reprodukálása volt az első munkám, ahol megéreztem a nyomdászati szépséget, erejét, felelősségét, azt, hogyan egyesíti a humán kultúrát a fizikai képreprodukció a műszaki, „real” világgal. Azóta a képfeldolgozás, a reprodukció a szakterületem.

Ebben az időben indult Magyarországon az elektronikus színbontás, az egyik első Hell DC-300 szkenneren ismerkedtem meg az elektronikus képfeldolgozással. 1981-ben a KMF nyomdaipari szakán üzemmérnöki oklevelet szereztem, majd a Papír- ipari Vállalat Csomagolóanyag Gyárában és a DuPont frankfurti laboratóriumában ismerkedtem meg a flexográfiai technológiákkal is. Már grafikai üzemegység-vezetőként részt vehettem a Zrínyi Nyomda elektronikus kép-szövegfeldolgozó rendszerének tervezésében, létrehozásában. 1989-ben gazdasági szak-üzemmérnöki oklevelet szereztem. 1993-tól az Intergraf Kft.-ben műszaki tanácsadóként kezdtem dolgozni, ahol a flexográfiai formakészítés, reprodukció lett a fő témaköröm. Az Intergraf Kft.-ben 1998-ban létrehoztuk az ország első digitális flexográfiai formakészítő stúdióját, mely azóta Magyarország piacvezető stúdiója lett.

Jelenleg az Intergraf Kft. műszaki és fejlesztési igazgatójaként igyekszem megfelelni saját általunk elvárásaimnak, folyamatosan tanulva, haladva a technológiai fejlődéssel, mindig a legmagasabb műszaki szinten megvalósítani a „humán” szellemi alkotások széles körű hozzáférhetőségét.

Az angol nyelvet beszélem.

Telefon: 06 1 210 4861/1116, fax: 06 1 210 4861

E-mail: forsonits.istvan@intergraf.hu

FREIER LÁSZLÓ

Távoli rokonom linószedő volt a Révai Nyomdában, ő ajánlotta a pályaválasztás-kor a gépember szakmát.

A főbb szakmai állomások a pályámon: 1960- 1963-ban a Révai Nyomda/Ságvári Andre Szakmunkásképző Intézet ipari tanulója voltam, majd 1963 és 1975 között a Révai Nyomda magasnyomó gépembere. 1975 és 1979 között a nyomdászszakszervezet munkatársa, osztályvezető-helyettese voltam. 1979-től 1996-ig az Akadémiai Nyomda, az Akadémiai Kiadó és Nyomda, a Pro Cultura Kft. (azonos cég, csak a név változott) volt a munkahelyem, ahol kalkulátor, anyag- és áruforgalmi osztályvezető-helyettes, munkaügyi osztályvezető, közgazdasági osztályvezető, termelési főosztályvezető, nyomdaigazgató beosztásokban dolgoztam.

Közben 1985-ben okleveles közgazda-képesítést szereztem. 1996-1997-ben az Akadémiai Nyomda Kft. ügyvezetője, majd 1997-től az Akaprint Nyomdaipari Kft. ügyvezetője vagyok.

1976-ban alkalmam volt Dániában megnézni több nyomdat, elképesztő a különbség.

Mottóm: „Varietas delectat.”

A következő generációnak szánt üzenetem: Tanul meg a saját munkáddal szembeni igényességét.

Szívesen látnám a nyomdászok összetartásának megmaradását.

Telefon: 06 1 206 7975, 06 20 958 0624

E-mail: akaprint@akaprint.axelero.net

GÁBOR ELEK

Gyermekkori barátom – Gerlach Ferenc – elsőéves kéziszedő tanonc volt a nyomdaiparban, amikor az ő biztatására én is betűszedő tanoncnak szerződtem a Hornyánszky Viktor Rt. Nyomdába – 1929 őszén.

1929-től 1933-ig itt dolgoztam, valamint elvégeztem a Budapesti Székesfővárosi Sokszorosítóipari Tanonciskolát, ahol „jeles” minősítésű kéziszedősegéd oklevelet kaptam.

1935 elején beléptem a Révai Nyomdába; itt 1936-tól a könyvgyártás szedőtermi csoportvezetőjeként dolgoztam 1939 szeptemberéig, katonai szolgálata törtenő bevonulásomig, majd a leszerelésem után, 1943 közepétől 1945-ig, a nyomda bezárásáig.

Ezután, 1945 elejétől az akkor üzemelő Székesfővárosi Házinyomdában dolgoztam mint akcidenz csoportvezető.

1949-ben áthelyezéssel az Athenaeum Nyomdába kerültem, ahol először mint akcidenz részlegvezető, majd 1951-től mint gyártástervező dolgoztam tovább.

1953-ban kiemelt munkáskérdéért a Művelődési Minisztérium felügyelete alatt működő Felsőoktatási Jegyzetellátó Vállalat üzemvezetőjének nevezték ki. Itt sikeresen dolgoztam 1961-ig.

Visszavágyva az „igazi” nyomdaiparba, áthelyeztettem magam a Révai Nyomdába; itt két évig dolgoztam, a kereskedelmi osztály helyettes vezetőjeként.

1963-ban visszatértem az Athenaeum Nyomdába. 1964-ben megbízták a Nyomdaipari Szakközépiskola tanulóinak gyakorlati oktatásával, szakmai nevelésével: tanműhelyvezető lettem. Ezt a megbízatásomat gyakoroltam 1967-ig, nyugdíjba vonulásomig. Utána – nyugdíjaként – még tíz évet dolgoztam a vállalatnál.

1986-tól mint önálló vállalkozó foglalkoztam nyomdaipari tevékenységgel (könyvkiadás, könyvtervezés, nyomdai előkészítés).

Életemben a legnagyobb szakmai esemény az a kihívás volt,

hogy egy vállalat (nyomdaüzem) alacsony szintű működését nyolc év alatt a lehető legmagasabb színvonalra fejlesztem.

Szakmai példaképeim: Novák László, Kún Mihály, Lehner Rezső – a szakma kiváló tanítómesterei.

Kedvenc mottóm: „A betű a tudomány, a művészet, a felvilágosodás, a haladás eszköze.”

Legfontosabb a kollektív szellem, a szakma szeretete és megbecsülése, valamint az új generáció szakmai felnevelése.

Megőrizném a nyomdászat múltjának ismeretét, a szakmai tanfolyamokat (továbbfejlesztett változatban), a nyomdász-összetartozást, az egymás iránti megbecsülést, ami régebben a János-ünnepélyekben csúcsosodott ki.

1962 óta vagyok a PNYME nyomdaipari szakosztályának a tagja.

DR. GARÁNÉ BARDÓCZY IRÉN

Muzsikuss szerettem volna lenni, nyomdász lettem. Érettségi után zeneművészeti főiskolára jelentkeztem, de a „gyökereim” miatt nem vettem fel. Munkahelyet vagy szakmunkásképzési lehetőséget keresve, sok „megtelt” tábla után, szeptember végén eljutottam egy ismerős segítségével a nyomdaipari szakmunkásképzőbe, ahová betűszedő szakmunkástanulónak fel-

vettek. Gyakorlati képzésre az Athenaeum Nyomda fogadott be. 1962-ben szakmunkástanuló versenyen kitűnő eredménnyel tettem betűszedő szakmunkásvizsgát. Soproni Béla, az Athenaeum Nyomda vezérigazgatója meggyőzőtt, hogy maradjak a nyomdában és a nyomdaiparban tanuljak tovább. Kitűnő eredménnyel (vörös diplomával) elvégeztem a Felsőfokú Könyvűipari Technikumot (1968), majd a Könyvűipari Műszaki Főiskolán különbözőzeti vizgát tettem 1974-ben – végzettségem nyomdaipari üzemmérnök, ezzel egyidejűleg másoddiplomás műszaki-tanárképzőt végeztem (1974). Munkahelyeim: Athenaeum Nyomda (1960-1985), a szakterületeken és a ranglétrán végighaladva kereskedelmi és termelési igazgatóként zártam az első Athenaeumos időszakot. Interpress Kiadó-, Nyomda-, Reklám- és Külkereskedelmi Vállalatnál műszaki vezérigazgató-helyettes voltam (1985-92), majd a Szikra Lapnyomda Rt.-ben kereskedelmi vezérigazgató-helyettesként dolgoztam 1992-től 2003-ig, ezzel egyidejűleg 1997 és 2003 között az Athenaeum Nyomda Rt. elnöke, illetve elnök-vezérigazgatója voltam. Nyugdíjazásomkor családi céget alapítottam, az ÁKIR Tanácsadó és Szolgáltató Kft. ügyvezető-tulajdonosa vagyok. Tizenöt éven át a nyomdaipari szak-középiszkola óraadó tanára voltam. Jelenleg egy fővárosi gazdasági főiskolán óraadó tanár vagyok. Szakmai pályafutásom első huszonöt éve alatt hat szakmai tankönyvem jelent meg, továbbá részt vettem a Nyomdaipari Enciklopédia első és második kiadásának írásában és szerkesztésében. A Magyar Nagylexikon Kiadó megbízásából a Magyar Nagylexikon műszaki tudományos munkatársa voltam. Tizenkét szakmai publikációm jelent meg. Jelenleg a Magyar Grafika szerkesztőbizottságának vagyok a tagja. A nyomdaipar szolgálatában eltöltött negyvenhárom év alatt egy költő és egy politikus által megfogalmazott gondolatokat követtem és követem ma is: Jevgenyij Jevtuszenko „...Bűn a közép-szerűség...”; Abraham Lincoln „Bármit is csinálsz, légy jó benne”. Több kitüntetésben részesültem: hat alkalommal Kiváló Dolgozó (1962 és 1980 között), Könyvűipar Kiváló Dolgozója (1979), Kiváló Munkáért állami kitüntetés (1988), Magyar Nyomdászati díj (2002). Több szakmai szervezet tagja vagyok: PNYME nyomdaipari szakosztály (1961-től), Mérnöki Kamara (2002-től), Igazságügyi Szakértői Kamara (2002-től).

E-mail: iren.bardoczy@axelero.hu

GÁSPÁR ILLÉS

1943. május 10-én születtem Lajosmizsén. Az általános iskola befejeztével erdészeti orientáltságú lehetőség kapcsán dolgoztam a ceglédi erdészetnél 1957-től 1959-ig.

1959 és 1966 között Budapesten a Ganz-Mávagban, dolgoztam, a „vasas” szakma széles skáláját megismerve, folyamatos képzéssel, a termelési területen.

1966-ban megnősültem, s egyben a Bács-Kiskun Megyei Nyomdávalaltnál helyezkedtem el. Ekkor kezdődött a nyomdaipari tevékenységem, egyben azzal, hogy az ofsetnyomatás is ekkor indult ebben a nyomdában. Az íves nyomtatás rohamos fejlődésével Qvinta, Auréli, Solna és Planéta nyomtatógépen gépmesterként dolgoztam, majd Ultras tekeresnyomatató gépekkel bővült a tevékenységi területem.

Képzettségem az alapról indult, majd síknyomó gépmesterként folytatódott (1966–1972). 1973-tól 1977-ig Budapesten elvégeztem a nyomdaipari szakközépiskolát szakértetségével. A nyomdaipari technikumot 1977–1978-ban végeztem el, eredményesen.

1972-től 1987-ig csoportvezető, 1987-től 1993-ig megbízott üzemvezető, 1993-tól 1999-ig általános üzemvezető helyettes, 1999 és 2000 között megbízott divízióvezető voltam, majd 2000-től termelési menedzserként dolgoztam.

1997-ben Kiváló dolgozó kitüntetéssel, 1984-ben Miniszteri Oklevelet és 1991-ben Vezérigazgatói oklevelet kaptam.

Legnagyobb szakmai eseményem a Szilády Nyomdában történt Axel Springler Mao. Monumentális beruházás, melynek alapkövét 2003-ban raktuk le, „WIFAG” nyomógép beépítésével, mely egyszerre három megyei lap kinyomatását tette lehetővé. 2004. november 15-én már élesben állítottuk elő a lapokat.

GEDEON PÁLNÉ

A Papír és Nyomdaipari Műszaki Egyesületben 1951-től 1982-ig dolgoztam. Eredetileg adminisztrátori feladatokat láttam el, majd 1954-től 1982-ig szervezőtitkárként folytattam a tevékenységemet.

Akkoriban a Papír és Nyomdatechnika című lapnak, utódjának, a Magyar Grafikának a főszerkesztője mindig valamely az iparban kiemelkedő személyiség volt, aki a tevékenységét társadalmi munkában végezte. Az én feladatom volt a lap cikkellátását a megadott tervek szerint biztosítani.

Tevőlegesen, nagy lelkesedéssel vettem részt az Egyesület programjai – a hazai és nemzetközi konferenciák, szemináriumok, munkabizottságok, klubdelutánok stb. – szervezésében.

A munkát nyugdíjba vonulásomat követően is megszállottan folytattam, így összesen 52 évet dolgoztam az egyesületben.

Az ipar meghatározó törzsgárdája és vezető testülete a szemem láttára nőtt fel.

Mindenki ismert, és mindenki segítette a munkámat. Így lettem a nyomdaipar Jutka Nénije.

Hálás vagyok a sorsnak, hogy az életem nagyobb részét a nyomdász környezetben tölthettem.

Az utódoknak üzenem: A felnövekvő generációt nyomdász-öntudatra, összetartásra és szakmaszeretetre neveljék ők is!

GELLÉRT KATALIN

Nyomdaipari üzemmérnökként 1988-ban végeztem a KMF formakészítő tagozatán. 1987 és 1995 között a Szikra Lapnyomdában dolgoztam. Jelentős és kiváló iskola volt ez számomra. Termelésprogramozóként kezdtem, majd a fotó-montír műveztőjeként pályafutásom egyik fontos állomása volt, amikor részese lehettem a technológiaváltásnak: munkatársaimmal létrehoztuk a nyomda repróstudióját.

Nosztagliával emlékszem erre az időszakra, amikor Varga Gáborral, a nyomda fiatalon elhunyt vezérigazgató-helyettesével dolgozhattam együtt. Sokat tanultam tőle, vezetői és emberi értékrendje ma is példaként áll előttem. 1996 és 2000 között a Jura Trade Kft.-nél a szakma egy speciális területén: az értékpapírok világában alkalmazhattam szakmai tapasztalataimat. Izgalmas feladatok, eseményteli évek voltak.

Jelenleg a Sanoma Budapest Kiadói Zrt. repróstudióját vezetem. Kihívások itt is akadnak, hiszen közel 30 lap nyomdai előkészítését végzi az osztály.

E-mail: k.gellert@sanomabp.hu

GYERGYÁK GYÖRGY

1949-ben születtem Budapesten. Nyomdaipari szakmunkásvizsga után nyomdaipari, később gazdasági szaküzemmnőki végzettséget szereztem a Könnyűipari Műszaki Főiskolán. Pályámat az Athenaeum Nyomdában kezdtem 1967-ben, ahol 1984-ig dolgoztam különböző beosztásokban. 1985-től a SZÜV Nyomdaüzemének igazgatóhelyettese voltam, 1994 óta az

Állami Nyomda vezérigazgatója vagyok.

Pályám jelentős szakmai eseményei közé tartozott a legnagyobb mélynyomó (Cerutti) beruházás üzemeltetésében való részvétel az Athenaeumban, a SZÜV Nyomdában az ágazati nyomtatványgyártás korszerűsítése és az ofsettechnológia bevezetése, az Állami Nyomda új telephelyre költöztetése. Szakmai sikerként könyvelem el az Állami Nyomdában 1997-ben kezdett műanyagkártya-gyártás és megszemélyesítés megteremtését és fejlesztését is.

Szakmai példaképem Mózes Ferenc, a Kozma utcai Athenaeum Nyomda egyik igazgatója, akitől szakmai alaposágot és igényességet tanultam. Továbbá Antal Imréné, aki kilenc éven át volt a SZÜV Nyomda igazgatója, akitől az emberközpontú vezetést sajátítottam el.

Kedvenc mottómat először édesapámtól hallottam: „Nincs lehetetlen, csak tehetetlen!”

A következő nyomdászgeneráció számára fontosnak tartom, hogy beszéljenek minél több idegen nyelvet, tanuljanak gazdasági ismereteket, és az informatikát minél nagyobb mértékben vonják be a munkájukba.

Véleményem szerint, a nyomdászszakma múltjából többek között azt az igényességet, szépséget kellene megőrizni, amely a több száz éves nyomtatványokra jellemző.

Németül és angolul beszélek.

Telefon: 06 1 431 1200

Fax: 06 1 431 1220

E-mail: info@any.hu

GYÖRGY GÉZA

1978-ban okleveles közgazdászként végeztem a Marx Károly Közgazdaság-tudományi Egyetemen.

Első munkahelyem a Hajdú-Bihar Megyei Tanács volt, ahol a Megyei Tanács által alapított vállalatok felügyeletét láttam el. Ezt követően a Biogál Gyógyszergyár közgazdasági főosztályvezetője lettem, innen kerültem 1992-ben az Ipari Minisztérium kinevezésével a csődhelyzetben lévő Alföldi Nyomda élére.

Legnagyobb szakmai sikeremként értékelem a nyomda pénzügyi reorganizációjának és privatizációjának levezetését.

Mottó: „Inkább evolúció, mint revolúció.”

HÁZY PÁL

Ötven évvel ezelőtt, 14 éves koromban, családi indíttatásra – keresztapámtól, Stiegler Istvántól, aki akkor a megyei újság revizora volt – kaptam kedvet nyomdászathoz. A székesfehérvári tanuló- és segédévek után a budapesti Akadémiai Nyomdában mint készíesződ dolgoztam. Közben elvégeztem a közgazdasági technikumot. 1969-ben pályázat útján az Állami

Biztosító propaganda- és sajtóosztályára kerültem, ahol mint előadó, majd főelőadó, később mint csoportvezető elsősorban a propagandanyomtatványok szerkesztésével és előállításával foglalkoztam. Pályafutásom során ezeket az éveket tartom a legkiemelkedőbbnek, mert kiadványaink kivételét az akkori nyugati szintre emeltük (pl. prospektusaink, plakátjaink az akkori szocreál grafikai megjelenést életszerű fotókkal váltottuk fel). Természetesen ebben nagy szerepe volt az akkori hazai nyomdaipari beruházásoknak, főleg az ofszettechnológia elterjedésének. 1984-ben, részben orvosi javaslatra, munkahelyet váltottam. Több munkahelyen eltöltött év után, 1987-ben, a Stílus Fodrász Kisszövetkezetnél megalakítottam a nyomdarészleget, majd 1999-től saját céget alapítottam Styl-Print Kft. néven. Rövid idő alatt a vállalkozás közel évi százmillió forint éves árbevételért el. Tevékenységemet nyugdíjba vonulásom miatt a 2005-ös év végén megszüntettem. A mai kezdő vállalkozóknak azt tanácsolnám, hogy a „lépcsőfokokat” egyesével vegyék, túlzott beruházásba ne kezdjenek, és a megrendelőktől olyan munkákat vállaljanak fel, melyet magas szinten, megfelelő áron és határidőre el tudnak végezni.

Telefon: 06 30 222 5652

HORECZKI ERNŐ

1972- és 1976 között a Lipcsei Műszaki Főiskolán tanultam automatizálási mérnök szakon. Sokat tolmácsoltam diákként a lipcsei Könyvkötészeti Gépgyár tanfolyamain, és itt kerültem a nyomdai berendezésekkel is közelebbi kapcsolatba, amelyek azóta a napi munkám részeivé lettek.

A diploma megvédése után az Alföldi Nyomdába kerültem, ahol kilenc éven keresztül a Műszaki Osztály dolgozójaként lehetőségem volt jó néhány beruházás során a beszerzésre került gépeket üzembe helyezni, hétköznapi termelőeszközökké tenni.

1985 nyarától az Ing E+K Richter OHG munkatársaként a len-

gyel és a szovjet területen foglalkoztam elsősorban kötészeti berendezések értékesítésével, a helyi szervezetek kialakításával kereskedelmi felelősként, sokat utaztam, sokat láttam, sokat tanultam a munkám során.

1995 májusától a Müller Martini Kft. ügyvezetőjeként dolgozom, megpróbálom hasznosítani a kint tanultakat, itt a magyarországi nyomdák, kötészetek partnereként, jó berendezésekkel és szervizzel történő ellátásért és hét munkatársamért vagyok felelős.

1985-ben, a nyomdaiparban az elsők között mentem walcolni, világot látni, tanulni és nagyon érdekes hasznos tíz évet töltöttem el, melynek tapasztalatait ma is hasznosítom.

Legnagyobb szakmai esemény életemben, hogy 2002-ben a Müller Martini Kft. magyarországi saját székhelyét felépítettük, és eredményesen üzemeltetjük. Nekünk minden partnerünknek egy jó megoldást kell nyújtanunk/javasolnunk, és tenni azért, hogy a gépet, berendezést is tőlünk vásárolja a partner. Csak akkor aludhatok nyugodtan, ha a partnerem is nyugodtan alszik, vagyis a leszállított berendezés jól működik.

Példaképeim: Ernst Richter és Josef Hartl urak, a régi partnergárdából. Nagyon jólesik találkozni még mindig velük valame-lyik nemzetközi kiállításon.

Tapasztalatom, hogy az emberi kapcsolatok a legfontosabbak a munka eredményessége területén.

Német és orosz nyelven beszélek.

E-mail: erno.horeczki@hu.mullermartini.com

DR. HORVÁTH CSABA

Gépészmérnökként végeztem a Budapesti Műszaki Egyetemen, 1977-ben. Tíz évvel később ugyanitt szakmérnöki oklevelet kaptam gépészeti elektrotechnikából. A veszprémi egyetemen 1994-ben műszaki egyetemi doktori címet szereztem, majd 2006-ban PhD tudományos fokozatot.

Szakmai pályafutásomat az Alföldi Nyomdában kezdtem, és dolgoztam ott különböző beosztásokban 15 évig. Ez a neves szakmai műhely – azóta is – „szellemi és emberi háterszágom”. 1991 óta vagyok a debreceni Nyomda-Technika Kft. ügyvezető igazgatója.

Szakterületem a nyomdaipari gépek műszaki és üzemeltetési hátterének biztosításához kapcsolódik: karbantartás-szervezés, javítási technológiák, energetika, légtechnika és környezetvédelmi technológiák.

A szakmai közéleti tevékenységem is széles körű. Huszonegyedik éve szervezem a nyomdaipari karbantartók évenkénti tanácskozását. 1993-tól tíz éven át voltam elnökségi tag a Magyar Nyomdász Szakmai Szövetségben. A Papír- és Nyomdaipari Műszaki Egyesület két ízben ítélte nekem a Lengyel Lajos-díjat, egyszer pedig – szakmai publikációkért – a Földi László-díjat.

Az újabb mérnökgenerációknak – oktatóként is – a hivatás iránti elkötelezettséget és a széles körű szakmai felkészültséget állítom példának.

Telefon: 06 52 416 695

Fax: 06 52 346 219

E-mail: ugyvezeto@nyt.hu

HORVÁTH MIHÁLY

A gimnázium negyedik osztályában, a pályaválasztásnál döntöttem el a nyomdászorszóm. A közgazdasági egyetemre már felvételt nyertem, de külföldre akartam emigrálni, ezért nagybátyám tanácsára – aki szintén nyomdász volt – választottam ezt az „internacionális” szakmát.

Akkoriban rengeteget olvastam, amúgy is szerettem a könyv illatát, így nagyon boldog voltam, hogy egy olyan hatalmas könyvgyártó üzem, mint az Athenaeum Nyomda, befogad.

Itt szereztem meg az ofszet gépmesteri szakmunkás-bizonyítványt, 1974-ben.

Ezután több, fontos szakmai esemény történt az életemben: a Gara-tanszék elvégzése, különböző felelős vezetői feladatok ellátása az Athenaeum Nyomdában, a Montfrozás című szakkönyv megírása, de a legbüszkébb a Cicero Lapnyomda és a Regiszter Plakát Nyomda Kft. megalapítására vagyok.

Ez a két nagyszerű üzem mindenképpen része a magyar nyomdatörténelemnek.

Példaképem Soproni Béla, az Athenaeum Nyomda volt vezetőigazgatója.

Kedvenc mottóm pedig: „Just do it!”.

A következő nyomdászgenerációnak a szakma szeretetét és a szakmai elhivatottságot kell továbbadnunk!

A régi időkből a nyomdász-család vízióját tartanám meg, ahol bár különböző nyomdákból dolgoztunk, nagyszerű emberi-baráti kapcsolatokkal rendelkezünk.

Munkahelyeim: 1974 és 1982 között az Athenaeum Nyomda gépmestere voltam, melyet két évre a katonaság szakított meg, amikor az MN Térképészeti Intézetben szintén ofszet gépmesterként dolgoztam. 1982-től 1984-ig az Építéstudományi Intézet nyomdavezetője voltam. 1984–1985-ben a Tótfalusi Kis Miklós Nyomdaipari Szakközépiskola tanára, majd 1986 és 1992 között ismét az Athenaeum Nyomda következett, ahol ofszet géptermi főművezető, nyomtató-üzemegység vezető, majd grafikai és nyomtató-üzemegység vezető voltam. 1992-ben ügyvezető igazgatóként megalapítottam a Regiszter Plakát Nyomdát, majd 1994-ben a Cicero Lapnyomdát.

Publikációim a következők: 1996-ban a Montfrozás c. szakkönyv, valamint szakfolyóiratokban való cikkek írása.

1998 és 2002 között elnökségi tagja voltam a Magyar Nyomdász Szakmai Szövetségnek. Egyéb tevékenységként 1996 óta nyomdaipari szakértő vagyok.

Két nyelven – angol és francia – tudok a világban kommunikálni. Telefon: 06 30 501 0202

E-mail: hm@rpny.hu

HUJDER ZOLTÁN

Elsőgenerációs nyomdászként a képzés alapjaival kezdtem ismerkedni a Veszprémi Nyomdában, 1967-ben. Megragadott a szakma sokszínűsége, szervezőtechnikai lehetősége, valamint ízlésformáló szerepe. Végigjártam a szakmai fejlődés fázisait, a szakmunkástól a gyártás-előkészítésen át a termelés vezetéséig. Közben 1979-ben nyomdaipari üzememérnöki diplomát kaptam.

1986-tól a Csepeli Papírgyár flexónyomdáját vezetem, 1993-tól a Kobusch Nordénia flexónyomdájában a szakemberek be tanítása volt a feladatomban.

Egészségi okokból később kisebb nyomdákból vállaltam szaktanácsadói feladatokat. 2001-től az I.S.M. Budapest Kft.-nél szaktanácsadással, papír- és nyomdaipari segédanyagok és berendezések értékesítésével foglalkozom.

Munkám során rendkívül sok technológiai problémával és azok megoldásával találkoztam, így megtanultam kellő alázattal közelíteni a szakmához.

Telefon: 06 1 210 4142, 06 30 914 3709

E-mail: ismbudapest@hu.inter.net

HURSÁN KLÁRA

1964-ben felvételt nyertem Békéscsabán az akkor induló Nyomdaipari Szakközépiskolába, képzésedő szakra.

Pályám fontosabb állomásai: 1968-ban Békéscsabán érettségivel együtt megszerzem a képzésedő szakmunkásbizonyítványt is. Ezt követően 1970-ben szintén Békéscsabán kemigráfus fényképész szakmai ismereteket szereztem. 1977-ben, a budapesti Könyvnyomdaipari Műszaki Főiskolán elvégeztem a nyomtató-üzememérnöki szakot.

Munkahelyeim: 1968-tól 1972-ig a Kner Nyomdában kemigráfus fényképész voltam, 1972 és 1981 között a Fővárosi Fotó Vállalatnál mint laboráns dolgoztam, majd 1981–1982-ben az Állami Nyomdában MEO-vezetői munkakört töltöttem be. 1983 és 1989 között az Ász Budapest Kiszívőtervezet Nyomdaipari Üzemegység (Paletta Press Kft. elődje) nyomdavezetője voltam, majd 1989-től a Paletta Press Kft. Nyomda ügyvezető igazgatója, tulajdonosa vagyok.

A legnagyobb szakmai esemény életemben a működőképes, saját tulajdonú nyomda felállítása és elindítása a tulajdonostársal.

Példaképeim: Szántó Tibor tipográfus, valamint a szakközépiskolai képzésedő szakoktatóim, akik igazán szerették a szakmát, és nem titkolták el előlünk a szakmai fogásokat. Név szerint is megemlítem őket: Zvolenszky György, Malatyinszki József, Géc Béla, Ancsin János, Blahut Pali bácsi és még többen mások.

Kedvenc mottóm: „Az ingerszegény környezet öregít.”

A szakma iránti elhivatottságot adnám tovább a következő nyomdászgenerációnak.

Mivel a mai rohanó tempó és verseny korszertű, gyors, nagy teljesítményű, illetve egyedi speciális gépeket, eszközöket igényel, ezért a régi időkből inkább a „régi stílusú” szakoktatást állítanám fel újra, természetesen a mai korszerű számítógép-ismeretekkel fűszerezve, mert nem hiszek a gyorstalpaló szaktanfolyamok eredményességében.

Angol nyelven beszéllek elfogadhatóan.

JAKAB ZSOLT

1972-ben születtem, Budapesten. Érettségi után a Budapesti Műszaki Egyetemen szereztem diplomát, ahol már jobban érdekelt a számítástechnika és a kiadványszerkesztés, mint a végzettségem szerinti gépészet. Szakmai gyakorlatomat egy tipográfiai stúdióban végeztem, ahol végleg elköteleztem magam emellett a szakma mellett.

1997 óta a Fontoló Stúdióban foglalkozom digitális kiadványszerkesztéssel és nyomdai előkészítéssel. 1998-ban sikeres ACE (Adobe Certified Expert – Adobe minősített szakértő) vizsgát tettem Photoshopból, Magyarországon elsőként. Több könyvem is megjelent a DTP területén, elsősorban a Photoshop használatáról.

A digitális képfeldolgozást és kiadványszerkesztést 1997 óta oktatom. A Fontoló Stúdió tanfolyamai mellett meghívott előadóként szerepeltem a KMF nyomdaipari tanszékén, a MUOSZ fotóriporter- és kiadványszerkesztő-képzésében, a MacAcademián, valamint a BMK és az AGFA közös szervezésében lezajlott „Digitális színvilág” kurzuson.

Ezenkívül zsűritag voltam az Adobe Europe által meghirdetett nemzetközi designpályázaton, a kelet-európai régió képviselőjeként. 2004 óta kinevezett igazgatói szakértő vagyok a számítógépes képfeldolgozás szakterületén.

Felsőfokon beszéllek angolul.

E-mail: kuvik@fontolo.hu

JELES ISTVÁN

1985-ben diplomáztam a Könyvüipari Műszaki Főiskola Nyomdaipari Szakán. Abban az évben kerültem Szombathelyre a Sylvester János Nyomdába. A gyakorlati idő leteltével az akkori fényesedő beruházás technológiai alkalmazásával bíztak meg. Néhány évet követően termelési vez. helyettes, későbbi időszakban (1992-től) pedig termelési vezető vagyok napjainkig.

Annak idején elsősorban a kedvenc időtöltésem a fotózás miatt jelentkeztem a főiskolára. Egy ideig csoporttársammal együtt vezettük a fotószakkört. Azokat a technológiákat már csak szak-könyvekből ismeri az utókor. Természetesen haladni kell a korral, hiszen a hatékony termelés és a minőségi követelmények is ezt igénylik. A szakmai újdonságok megismertetését nagyon fontos dolognak tartom. A mindennapos tevékenységből adódóan egy nélkülözhetetlen feladatra tanított meg a szakma, ez pedig az igényesség, amit a következő generációknak is figyelmebe ajánlok.

Telefon: 06 30 747 93 50

E-mail: jeles@t-online.hu

DR. JUHÁSZ GÉZA

1947-ben érettségiztem, utána evangélikus teológus lettem a Pécsi Tudományegyetem Soproni Evangélikus Teológiai Karán. 1952-ben diplomáztam, ezt követően 1959-ig egyházi szolgálatot láttam el. Már az első évtől cikkeket írtam az egyház országos hetilapjába. 1956-ban az Evangélikus Sajtóosztályra osztottak be, ahol rovatvezetőként, felelős kiadóként, tördelőszerkesztőként tevékenykedtem. 1957-ben tagja lettem a Magyar Újságíró Szövetségnek. 1959 szeptemberében abbahagytam az egyházi szolgálatot, és a Zrínyi Nyomdába mentem dolgozni, ahol addig a két egyházi lappal szerkesztőként hetente bejártam. Különböző beosztásokban (oktatási osztályvezető, igazgatási főosztályvezető stb.) 1990-ig, nyugdíjba menetelemig ez volt a munkahelyem. Közben diplomáztam az Újságíró Akadémián, ahol Radics Vilmos és Ritter Aladár voltak a tanárain. Ezt követően 1963-tól 1968-ig az ELTE jogi karán, esti kurzuson, joghallgató voltam, 1968-ban doktoráltam.

Nyomdai munkám mellett közel húsz évig szerkesztettem a nyomda üzemi lapját, tíz évig a Hőtechnika Vállalat üzemi lapját, több évig a Fonográf (volt Illés együttes) lapját, Bródy Jánossal közösen. Tördelőszerkesztője voltam a Honvédségi Szemlének, ugyanennyi ideig tagja voltam a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnak, ahol nyomdaipari peres ügyekben ülnökként tevékeny-

kedtem. 1961-től 1966-ig, majd újabban 2002-től tagja voltam, illetve vagyok a Typographia szerkesztőbizottságának. A Zrínyi Nyomdában nyugdíjba menetelemig a szakszervezeti bizottság és az Üzemi Tanács elnöke voltam. Nyugdíjasként 1990-től három évig az akkor alakított Unikornis Kiadó vezetője voltam. Dr. Gara Miklós felkérésére 1996-tól a Magyar Grafika újságírójaként tevékenykedem. 1998-ban a MUOSZ Aranytollas Újságíró kiténtetést adományozott több évtizedes sajtótevékenységem elismeréseként. Német nyelven közepes szinten beszélek.

A magyar nyomdaipar mindig szívügyem volt, a nyomdászokat pedig különleges embereknek tartottam. Jó volt köztük és velük együtt dolgozni, róluk írni. A mai fiatal nyomdászgenerációnak pedig azt kívánom, hogy szeressék őket is a betűt, amellyel az emberi gondolatot közkinccsé lehet tenni.

KÁSA ISTVÁN ZOLTÁN

1975. február 6-án születtem Medgyesegyházán. Nős vagyok, egy kislány édesapja.

Iskolai végzettségeim: 1989 és 1993 között Békéscsabán, a Rózsa Ferenc Gimnáziumba jártam, német-matematika tagozatra. 1994-től 1997-ig szintén Békéscsabán, a Kőrösi Csoma Sándor Főiskola Közgazdasági Intézet nappali tagozatán, közgazdász pénzügyi szakon tanultam.

Majd 1997 és 1999 között Békéscsabán, a Perfekt Rt. szervezésében okleveles könyvvizsgálói képzésben részesültem, és sikeres záróvizsgát tettem.

Munkahelyeim: 1997 és 1998 között a COFINEC Hungary Rt. Kner Nyomdában controllingasszisztens, 1998-tól 2002-ig szintén a COFINEC Hungary Rt. Kner Nyomdában a controllingcsoport vezetője voltam. Majd 2002 és 2004 között Gyulán a Dürer Nyomda Kft. kereskedelmi igazgatói tisztét töltöttem be. 2005-től a Kner Packaging Kft. ügyvezető igazgatója vagyok.

Nyelvtudásom: német és angol nyelv tárgyalási szintű ismerete.

DR. KASSAY ÁRPÁD

1947. február 13-án, születtem, Csobádon. 1970-ben végeztem okleveles vegyész mérnökneként a Veszprémi Vegyipari Egyetemen. 1970 és 1983 között az Olajipari Kutatóintézetben kutatómérnöknek dolgoztam, 122 cikkem jelent meg. 1976-ban szereztem az egyetemi doktori címet. 1981-ben Akadémiai Díjjal tüntettek ki. Anyagi okokból váltva 1983 és

1989 között a Műszertechnika kereskedelmi vezetője voltam. Itt ismerkedtem meg a DTP-szoftverekkel, a tipográfiával, amely életem további szakaszára alapvető befolyással bírt.

1989-ben megalapítottam a Printself Nyomda Kft.-t. A cég először szedéssel, tördeléssel, nyomdai előkészítéssel foglalkozott. 1995-től elindult a nyomdai tevékenységünk is. 1999-ben, az országban szinte elsőként, indítottuk az ofszetnyomással párhuzamos digitális nyomdai tevékenységünket, amelyet ma már kiterjedt ügyfélkörünknek tudunk biztosítani.

A munkával párhuzamosan folytatott önképzés, cikkek és könyvek írása révén 1999-től nyomdai szakértő vagyok, 2003-tól a Nemzeti Szakképzési Intézet nyomdaipari szakértője.

Kedvenc témám a mai napig a tipográfia, az igazi esztétikai szépséget jelentő betűtervezés, a szövegszerkesztés gyakorlati alkalmazása, a digitális nyomtatás témaköre. A munkám a hobibim is, ezért nagyon sokat foglalkozom a magyar nyelv oktatásá-

nak, főként a helyesírás alkalmazásának kérdéseivel, azon igyekszem, hogy a következő nyomdászgenerációk is tudjanak még helyesen írni.

Életem arra is példát mutathat, hogy az eredeti tanulmányoktól eltérő pályán is lehet újrakezdeni, új motivációkkal egy eltérő tudományágban is maradandót alkotni.

Angol, német, orosz és szerb-horvát nyelvismeretem van.

Telefon: 06 30 942 2662

E-mail: akassay@printself.hu

KELEMEN GYÖRGY

1955-ben születtem, Budapesten. Az ELTE természettudományi karán szereztem okleveles matematikus diplomát.

A munkába lépésem első tíz évét a Koptint-Datorg Rt.-nél töltöttem különböző beosztásokban, számítástechnikai szolgáltatásokkal foglalkozva.

1989-ben kerültem az Agfa magyarországi képviselőjéhez, és előbb archiváló rendszerekkel, később nyomdai előkészítő rendszerek értékesítésével foglalkoztam. Ez volt az az időszak, amikor a zárt előkészítő rendszerek helyett megjelent a DTP (szkenneres, próbanyomó rendszerek, levilágtatók), majd a CTP.

2000-től a Xerox Magyarország Kft.-nél nyomdai üzletágvezetőként dolgozom, és a digitális nyomdai termelőrendszerek értékesítésével foglalkozom.

Fontos szakmai sikeremnek tekintem Magyarországon első Agfa-újság, CTP-rendszer és az első Xerox iGen3 digitális nyomógép üzembe állításában való közreműködésemet.

A nyomdaipar, mint minden más iparág, jelentősen átalakult az utóbbi években.

Meggyőződésem, hogy a számítástechnika fejlődése meghatározó, az ahhoz kapcsolódó szolgáltatások jelentik a jövőt a nyomdaipar számára is.

Angolul és németül beszélek.

KELÉNYI ÁKOS

A nyomdászhatásra grafikus képezésű édesanyám hívta fel a figyelmemet, miután nem vettek fel a műszaki egyetemre. A vegyészet iránti érdeklődésemet nem feledve, szakmunkástanulónak jelentkeztem, és 1960-ban cinkografus marató szakképzést szereztem. Munka mellett, 1967-ben, a Felsőfokú Könnyűipari Technikumban a nyomóforma-készítő szakon oklevelet, majd 1974-ben a Könnyűipari Műszaki Főiskolán üzemmérnöki és ugyanitt 1988-ban gazdasági szak-üzemmérnöki képzést szereztem. Ezeket több vezetői továbbképző tanfolyam, bel- és külföldi nyelvi kurzus követte.

Első munkahelyem a Révai Nyomda volt, ahol tanuló, szakmunkás voltam, és csoportvezetőként dolgoztam 1958 és 1968 között. Ezt követően a Nyomdaipari Egyesülés TFL fejlesztőmérnöke, fejlesztési csoportvezetője voltam 1968 és 1980 között, majd a Nyomdaipari Egyesülés iparfejlesztési osztályvezetője, műszaki, később általános elnökhelyettese, végül elnöke voltam 1980 és 1990 között. Az aktív szervezői részvételemmel megalakult Magyar Nyomdász Szakmai Szövetségnek főtitkára voltam 1990-től 2001-ig. Ez egyik legnagyobb élménye és eredménye volt szakmai pályafutásomnak. Ezt követően – nyugdíjba vonulásom után – elnöki tanácsadóként segítettem a Szövetség munkáját

2001 és 2004 között. 2005-től a Magyar Grafika olvasószerkesztőjeként és szakcikk írójaként tevékenykedem.

A nyomdászszakma hírnevének és szakmai színvonalának emelésének célja vezérel, az egyébként szeretett hobbiaként folytatott tanítással együtt. 1985 óta óraadó tanárként folyamatosan tanítom a Magyar Iparművészeti Egyetem grafikus és fotóművész hallgatóit, és 1986-tól a Felsőfokú Tipografus tanfolyam résztvevőit. 1999-től óraadó tanár vagyok a Magyar Képzőművészeti Egyetemen is. Hasonló cél vezérelt korábban a szakmai tankönyv és továbbképző jegyzetek, és a 2003 óta készített szakmai cikksorozat írásával is.

Műszaki Egyesületünknek 1960 óta vagyok tagja, és több cikluson keresztül voltam a Mérnök-technikus Körnek a vezetője, majd a nyomdaipari szakosztály titkára.

E-mail: kelenyia@freemail.hu

KEMECSEI SÁNDOR

1970-ben születtem, a Hajdú-Bihar megyei Nádudvaron. Középfokú tanulmányaimat Debrecenben végeztem, ahol 1990-ben autószerelő technikus képesítést szereztem. Érdeklődési köröm a gépezet körül forgott, így tanulmányaimat is ez irányban folytattam.

1995-ben gépészmérnökként diplomáztam. Első munkahelyem végzettségemnek

megfelelően a Hajdú-Bihar Megyei Köznevelési Felügyelet volt. 1997-ben kerültem kapcsolatba a nyomdaiparral. A Bogáti Vállalkozás nyomdájában kezdtem dolgozni, minőségbiztosítási vezetőként majd fokozatosan bekapcsolódtam a termelésbe is. Lenyűgözött a nyomdaiparban található gépezeti technika és a nyomtatási, kötészeti, valamint felületnemesítési eljárások összetettsége. Szerettem volna megszerezni az ehhez szükséges elméleti háttérrel, ezért 1998-ban beiratkoztam a Budapesti Műszaki Főiskolára. 2002-ben végeztem a Könnyűipari Mérnöki Kar Nyomdaipari Mérnök Szakán.

Közben 2000-ben történt egy váltás, barátommal és társammal megalapítottuk a FOLKEM Kft.-t, melyben célul tűztük ki egy felületnemesítési centrum létrehozását. Jelenleg a fűtő-ügyvezetőjeként dolgozom, küzdve a napi teendőikkel és formálva a cég jövőképét.

KEREKES IMRÉNÉ, KECSKÉS KATALIN

Pályakezdő villamosmérnökként kerültem az Alföldi Nyomdába 1970-ben, azóta is itt dolgozom. Az évtizedek során – különböző irányító beosztásokban – részt vettem az új technológiák bevezetésében, a karbantartás-szervezési feladatok ellátásában, a termelést kiszolgáló energetikai rendszerek biztosításában. Cselekvő részese lehettem annak a folyamatnak, melynek eredményeként az Alföldi Nyomda az ország egyik meghatározó könyvnyomdájává fejlődött.

Alapvégzettségemet időközben kiegészítettem rendszerszervezői és gazdasági mérnöki diplomával. Jelenleg műszaki igazgatóként, az Alföldi Nyomda Zrt. igazgatóságának tagja vagyok. 2002-ben a PNYME elismerését, a Lengyel Lajos-díjat kaptam.

A következő nyomdászgenerációnak – főiskolai oktatóként is – a nyomdaipari karbantartás fontosságára hívom fel a figyelmet, amely a gépek gyártóképességének biztosítása, hatékony működtetése mellett magába foglalja az infrastruktúra-fejleszt-

tési, környezetirányítási, munka- és tűzvédelmi feladatok ellátását is. Ezekben a témákban számos publikációm jelent meg.

KISS GERGELY

1995-ben érettségiztem, ezután a Tótfalusi Kis Miklós Nyomdaipari Szakközépiskolába jártam, és végeztem kiadványszerkesztőként. Gyakorlatomat az Állami Nyomdában töltöttem. Ezután felvételt nyertem az ELTE BTK könyvtár szakára, ahol sikeresen diplomáztam. Az egyetem utolsó két évében a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem könyvtárában dolgoztam, mint tájékoztató könyvtáros, majd innen vonultam be katonának.

Leszerelés óta családi vállalkozásunkban, az Aldus Grafikai Stúdióban dolgozom édesapámmal közösen, aki grafikus, tipográfus és az Iparművészeti Egyetem Felsőfokú Tipografus tanfolyam oktatója.

Számos könyvet készítettünk közösen a Városházának, a Corvina kiadónak és a Borda Antikváriumnak.

2003 őszétől töredek a Magyar Grafikát.

Telefon: 06 20 329 1000

E-mail: kiss.g@enternet.hu

KOPKA LÁSZLÓ

Az egyetemi tanulmányaim alatt kerültem szoros kapcsolatba a nyomdaiparral. A moszkvai Nyomdaipari Egyetemen, 1969-ben, nyomdai üzemmérnök diplomát szereztem.

Az Alföldi Nyomdában kezdtem dolgozni, mint kötetvezető, 1969-ben. Majd a Nógrád Megyei Nyomdaipari Vállalat főmérnöke lettem 1971-ben. 1986-tól a Révai Nyomda Egri Gyáregység gyáregységvezetője lettem, 1992-től az Egri Nyomda Kft. vezérigazgatója vagyok.

Az egész pályafutásom egyfolytában nagy szakmai esemény volt. Balog Miklós a példaképem, mert nyugdíjasként is egy fiatalember állhatatosságával tud küzdeni a nyomdászszakma becsületéért és felemelkedéséért.

Kedvenc mottóm: „Nem tudjátok még, mire vagytok képesek...”

A nyomdászszakma küzdelmes mindennapjaiban mindig tiszteltem a másik felet – így ők is megtanultak tisztelni engem.

A régi időkben az emberséget őrizném meg.

Idegennyelv tudásom: az orosz és német nyelven.

KOROK PÉTER

1970-ben születtem, az iskolai tanulmányaimat építőipari technikusként, tehát nem „a szakmai” területen végeztem. 1991-ben egy „gyorsnyomda” anyagbeszerzőjéknél kerültem kapcsolatba a nyomdaiparral, s mivel az igényesebb termékeket alvállalkozókkal gyártatta a cég, a „nyomda illata” is ekkor érintett meg. 1992-ben alapítottam meg Pencil Bt. néven a saját vállalkozásomat, mely kiadóként egy szakmai folyóirat munkálatai mellett, klasszikus nyomdaipari kereskedelemmel foglalkozott. 1994-ben bérelt helyiségünkben három Romayor „dübörgött”, ezzel biztositva az alaptevékenység hátterét. 1996-ban új tulaj-

donosok bevonásával alakult meg a Grafic Pencil Nyomda Kft., melynek ügyvezető igazgatója vagyok, és amely a 2006-os évben ünnepli tízéves fennállását. Jelenleg a nyomda a legmodernebb technológiát használja a nyomtatás és a kötetés területén is. Saját tulajdonú épületünk 5000 m²-rel teremt lehetőséget a magas színvonalú szolgáltatások végzéséhez. Szakembereink képzettsége a szakmán belül és a megrendelőink körében is elismert.

Közel 100 főt alkalmazó nyomdává váltunk ezen tíz év leforgása alatt, és mottóm nem változott a kezdetektől fogva: „Egységben az erő!” Bár a mondás nem tőlem származik, de vallom, és ez beigazolódni látszik.

Remélem, a nyomda töretlenül halad majd a megkezdett úton, s talán ez lenne, amit szívesen továbbadnék a következő nyomdászgenerációnak.

KOVÁCS DEZSŐ

1939-ben születtem. Egyetemi végzettségem az ELTE bölcsészettudományi karán szereztem mint középiskolai tanár és könyvtáros. Életutamban mindig meghatározó volt az írás, a könyv; a tudás, az információ közvetítése.

Fontosabb beosztásaim: könyvtárvezető, kiadói fősztályvezető, tudományos-tájékoztatói igazgatóhelyettes. Munkám és érdeklődésem révén három évtizedig szoros kapcsolatban voltam az építésügyi műszaki és lakossági tájékoztatással, könyv- és folyóiratkiadással, reprográfiai és nyomdai tevékenységgel, kiállítás szervezéssel.

Publikációimnak száma közel ötven. Tizenkét évig voltam a Magyar Könyvtárosok Egyesületének főtárgya, számos tanácsadó testület, szerkesztőbizottság tagja. Az 1992-ben megalapított, nyomdaipari anyagokat forgalmazó Duralith Kft. résztulajdonos alapítója, ügyvezető igazgatója vagyok.

A cég indulásakor és ma is vallott alapelvem: a korrekt emberi, partneri kapcsolat a hosszú távú, sikeres üzleti élet alapja. A kft. ma már ismert, megbízható kereskedőcég, jelentős forgalommal. Hazai és külföldi beszállítói kapcsolatai sokrétűek, biztosítják a termékválaszték folyamatos bővülését, megújulását.

1995-től a PNYME nyomdaipari szakosztályának vagyok tagja. E-mail: duralith@inext.hu

DR. KOVÁCS GYULA

A nyomdaiparral véletlenül kerültem kapcsolatba: mivel érettségi után 1961-ben nem vettek fel építészmérnöknek, beálltam nyomdászknak, pontosabban gépmester ipari tanulónak a Kner Nyomda jogelődjénél, az akkori Békési Nyomdánál.

1963-ban magasnyomó gépmester szakmunkás-bizonyítvánnyal a zsebemben felvételt nyertem a Moszkvai Nyomdaipari Egyetemre (MPI). 1968-ban nyomdaipari mérnök-technológusi szakon védtém meg diplomamunkámat, egy komplett mélynyomó üzem beruházási tervét.

Fiatal mérnökként visszatértem a békéscsabai Kner Nyomdába, amely a további szakmai életem egyetlen munkahelye lett. 1970-től 1986-ig az Athenaeum-Kner-Zrínyi Nyomdák közös cége, az Ofset Lemezüzem vezetőjeként szerveztem meg a trimetál ofsetlemezzel hazai gyártását, később előérzékenyítését is. Közben 1981-től szakmai aspirantúrára képeztem magam tovább Moszkvában, 1985-ben védtém meg értekezésemet műszaki tudomány

kandidátusa tudományos fokozattal. 1987 és 1991 között fejlesztési főosztályvezetőként a legelső generációs számítógép-vezérlésű ofszet nyomógépek (CPC, CCI) üzemelési optimalizálását irányítottam. Az 1992–2005 közötti években szervezési-informatikai vezetőként kifejlesztettem és folyamatosan továbbfejlesztettem a Kner gyártásirányítási rendszerét (GYIR), amely a nagyvállalat minden technológiájára komplett megoldást alkalmazott. Közben 2001-ben jelent meg az Ofszetmester c. könyvem, melyet azzal a céllal írtam, hogy a legteljesebb képet nyújtsam az eljárás problémáiról és lehetőségeiről. A 2005-ös évtől nyugdíjasként szakmai tanácsadással igyeksem összegyűjtött tudásomat továbbhasznosítani.

Legnagyobb szakmai eseménynek én a magyar nyomdaipar ofszetelését tartom, amely mintegy 15 évig tartott, s melynek aktív részese lehettem. Legnagyobb szakmai teljesítményeim: a trimetál lemez előérzékenyítés technológiai folyamatának, anyagának, gépsorának megalkotása és alkalmazása, elméleti igazolása disszertációban, a Kner gyártásirányítási informatikai rendszer kifejlesztése és bevezetése, Ofszetmester c. szakkönyv megjelenítése. Elméleti-gyakorlati munkámért Földi László- és Lengyel Lajos-díjat is kaptam.

Több példakép vezérelt életem során: Fekete Pál általános iskolai osztályfőnököm, aki 1956-os tevékenységéért életfogytiglani börtönt kapott, ma Békéscsaba díszpolgára, Poljanszkij N. N., a moszkvai Nyomdaipari Egyetem professzora, tudós, aspirantúrávezetőm, Rey White tudós, a PIRA Kutató Intézet főmunkatársa. Az emberségük nagyon elragadó volt.

Kedvenc mottóm nincs, de kedvemem az alábbi mondat Einsteintól: „...mindenki tudja, hogy valamit nem lehet megcsinálni. Egy valaki azonban nem tudja, és... megcsinálja...”

A következő nyomdászgenerációnak nagyon sok dolgot kellene továbbadnom, ezt itt nem tudom megtenni. Az Ofszetmester c. könyvből mindez megtalálható.

A régi időkől azt a lelkesedést kellene megőrizni, amelynek mi is részesei voltunk.

A mi időnkben az orosz és német nyelv tanulására volt a legnagyobb lehetőség, és ezzel maximálisan éltem is, amit a fentiek is bizonyítanak.

KOVÁCS JÁNOS

1989 és 1992 között végeztem el a Gép-ipari és Automatizálási Műszaki Főiskolát Kecskeméten. Mérnök végzettséget szereztem. 1995 és 1997 között Szolnokon – posztgraduális képzés keretében – külgazdasági szakos közgazdászként végeztem.

1995-től 2005-ig a Mondri Packaging Békéscsaba Kft.-nél dolgoztam Békéscsabán (korábbi nevén Frantschach Magyarország Kft., Cofinec Hungary, Kner Nyomda). Itt 1995 és 2000 között termékmenedzserként, 2000 novemberétől termelési igazgatói poszton, majd 2002 novemberétől 2005 szeptemberéig értékesítési igazgatói pozícióban dolgoztam.

2005. novemberétől a Dürer Nyomda Kft. ügyvezető igazgatója vagyok. A nyomdászszakra jelentős személyiségeivel is együtt dolgozhattam éveken keresztül. Az értékesítési és termelési területeken is sikerült többéves szakmai tapasztalatot szereznem.

Kedvenc mottóm: „Lehet, hogy az egyetlen és állandóan fenntartható előnyöd versenytársaidkal szemben az, hogy gyorsabban tudsz tanulni, mint ők?” (Arie De Geus – Shell Dutch Company)

Szeretném, ha a jövő nyomdászgenerációja szem előtt tartaná a folyamatos fejlődés, tanulás fontosságát, ugyanakkor szükségesnek tartom a tradíciók továbbvitelét.

Az angol nyelvet tárgyalási szinten, a német nyelvet alapszinten beszélem.

Telefon: 06 30 915 707

E-mail: janos.kovacs@durer.hu

KOVÁCS JÁNOS FERENCNÉ, SZABÓ KLÁRA

Születtem Komáromban, 1954. április 10-én. Férjettlen vagyok.

1978-ban a Könnyűipari Műszaki Főiskolán, nyomdaipari üzemmérnök szakon szereztem diplomát, majd 1988-ban a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetemen szakközgazdász szakát végeztem el.

Érettségi után a Komárom Megyei Nyomda és Kiadó Vállalatnál korrekortorként dolgoztam, majd 1977–1979-ben üzemvezető, 1979-től kereskedelmi osztályvezető, 1980-tól termelési osztályvezető, 1980 és 1985 között főmérnök, 1985-től 1992-ig igazgató voltam a vállalatnál. 1992-től – a privatizáció után – a jogutódnál, a Komáromi Nyomda és Kiadó Kft.-nél ügyvezető igazgató, és tulajdonos vagyok.

A legnagyobb szakmai siker életemben, hogy a Komáromi Nyomda és Kiadó Kft. 2006-ra csúcstechnológiával felszerelt, kiváló minőségű termékeket gyártó, évtizedek óta eredményesen működő közép vállalkozás lett. ISO 9001.2000 tanúsítással (1999–2009) és ISO 140001–2004 tanúsítással (2006–2009) rendelkezünk. A nyomdai tevékenységen kívül kiadóként is működünk, tíz éve saját kiadású, gyártású és saját terjesztésű megyei napilapot adunk ki (Komárom-Esztergom Megyei Hírlap). Saját kiadású színes és hagyományos asztali és falinaptáraink megtalálhatók az ország minden területén (P. Memory márkanéven).

1984-ben Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetés és 2006-ban Komárom-Esztergom Megye Kis- és Középvállalkozása 2005 kitüntetését kaptam.

Az orosz és az angol nyelvet beszélem.

Telefon: 36 34 344 185

E-mail: klara@komarominyomda.hu

KRAJCSOVICS BÉLA

1949-ben születtem, Békéscsabán. Itt jártam általános iskolába, majd Szegeden gépipari technikumot és felsőfokú karbantartói képzőt végeztem. Ezután három évet Németországban, Chemntzben töltöttem egy gépgyárban, államközi szerződés keretein belül. Német nyelvtudással hazatérve 1973-ban a Kner Nyomdába kerültem, a tmk-műhelyben dolgoztam, amelyet később művezetőként irányítottam.

A rendszerváltás és a privatizáció nyomán nem csak a nyomda, de a műhely is változott: 1991-ben megalakult a KRENFI Kft., melynek ügyvezetője vagyok. Újjáalakulásról beszélhetünk, hiszen az egykori Krajcsovics Endre és Fiai nevű fémipari üzem 1905-ben létesült, a cégalapító nagyapám volt.

A kft. 1993-ban levált a Kner Nyomdától, és megkezdte önálló tevékenységét a nyomda telephelyén. Először bérelt helyiségekben, ma már saját tulajdonú, mintegy 2500 m² területen, gazdag gépparkkal. A Kner Nyomda mellett bel- és külföldi rendelők igényeit teljesítjük, 1997-től a Heidelberg Osteuropa szerződéses partnereként.

A KRENFI Kft. családi vállalkozásként indult, jelenleg négy fő alkotja a tulajdonosi vezetést. Összlétszámunk 21 fő. Jelszavunk: „100 éve a minőségért!”

LENDVAI LÁSZLÓ

1950. február 21-én születtem, Budapesten. A családban korábban nem volt nyomdász, több szerencsés momentum terelt ebbe az irányba. Az egyik: a Szemere utcai iskola, ahová általános iskolába jártam. Ugyanis az iskolába oda- és visszavezető út egy nagy nyomda mellett (Kossuth) vitt el, és óráig képes voltam a szuterén

ablakai előtt guggolva a dübörgő magasnyomó gépeket bámulni. Szüleim titokban leellenőriztek, s csak miután megállapították a fenti tevékenységet, mentesültem a csavargás vádjá alól. A másik tényező, hogy nem voltam kitűnő tanuló, s ez kevés volt ahhoz, hogy felvegyenek az Eötvösbe, ahová jelentkeztem a nyolcadik után. „Bánatomban” a lakóhelyünkhez legközelebbi középiskolába iratkoztam be, mely történetesen a Kossuth Zsuzsa Gimnázium és Nyomdaipari Szakközépiskola volt. Itt indult akkor egy új képzési forma, 4+2 képzésű szakközép, Zrínyi Nyomdász gyakorlattal. Itt 1964–1968-ig tanultunk, s képzésű szakmunkás-bizonyítványt és mellette érettségit szereztem (az országos szakmunkásversenyen első helyezést elérve Tamás Ágnessel – későbbi feleségemmel együtt). E négy év alatt ismerem meg szakismeret-óktatókat – Horváth János „bácsit”, aki az utolsó nagy nyomdász polihisztorok egyike volt. Nagyrészt neki köszönhetem a nyomdászat iránti fokozott vonzalmat. Az iskola elvégzése után automatikusan felvettek a Zrínyi-be képzésű szakmunkás (akkor keresett hiányszakma volt), s innen fokozatosan lépkedve a szakmámról, harminc évet végigszolgáltam a Zrínyi Nyomdában, közben egy-két újabb szakmát elsajátítottam, ami később nagy előnyt jelentett.

Közben elvégeztem a „Gara-istállóban” a KMF nyomdaipari formakészítő szakát, majd a gazdasági szaküzemmeléknöki is. Ez idő alatt született két gyermekünk.

A Zrínyi-ben akkor kiváló csapat volt, óriási szakmai élet zajlott. Az első 25 év csodálatos, izgalmas és emlékezetes volt, ám a rendszerváltás körüli évek gazdasági „körülményei” szinte padlóra küldték az egykor az első háromba tartozó, patinás nyomdát. Ekkor – élve egy adódó lehetőséggel – családi vállalkozásként megalapítottuk a Typonova Kft.-t. Először csak kiadványszervezéssel, kiadással foglalkoztunk, majd tapasztalva, hogy milyen igény van egy korszerű gépparkkal rendelkező, gyors, magas minőséget produkáló rugalmas kisnyomdára, létrehoztunk egyet.

Mottóm és mániám a minőség mindenekfelett és mindenben (az életben, ételben, lakásban, autóban, környezetben, cselekvésben, munkában, utazásban...). Büszke vagyok arra, hogy a „semmiből” felépített vállalkozás mára nevet, ismertséget (azt ne mondjam: tekintélyt) szerzett a szakmában, a kikezdetlenül minőség, a megbízhatóság és a szakmai elhivatottság példájaként.

Typonova Nyomdai és Grafikai Kft.

1045 Budapest, Madridi utca 2.

Telefon: 06 1 231 0007, 06 1 272 0812

Fax: 06 1 369 3647

E-mail: info@typonova.hu, lendvail@typonova.hu

Honlap: www.typonova.hu

LENDVAI LÁSZLÓNÉ, TAMÁS ÁGNES

1964 és 1968 között a Kossuth Zsuzsa Nyomdaipari Szakközépiskolában tanultam, és a Zrínyi Nyomdában ismerkedtem a kézi-szedés fortélyjaival. Érettségi után fotós átképzősként folytattam a pályát, és készültem a továbbtanulásra.

Négy évet töltöttem Lipcseben, a Nyomdaipari Főiskolán, és 1973-ban végeztem.

A Szikra Lapnyomda állásajánlatát fogadtam el, mert akkor indult egy igen jelentős zöldmezős állami kiemelt nagyberuházás, az ofszet napilapgyártás megvalósítására. Lehetőséget kaptam arra, hogy technológusként részt vegyek a beruházás előkészítésében és kivitelezésében. Szakmai pályafutásom egyik legszebb időszaka volt. A beruházás befejezésével több munkakört is betöltöttem, majd hosszú évekig termelési vezetőként dolgoztam.

A Szikra Lapnyomda további szakmai lehetőségeket tartogatott számomra. Kiemelt feladatként a fényszedő-beruházással foglalkoztam, majd a színes napilapgyártás hazai elindításának is aktív résztvevője lehettem.

Komoly kihívást jelentett és szakmai pályafutásom ugyancsak jelentős állomása a Népszabadság színes nyomtatásának elindítása, melyet már a nyomda vezérigazgatójaként irányítottam.

Természetesen a szakma más területén is szívesen tevékenykedtem. Eleinte a MTESZ-ben, majd a Nyomdász Szakmai Szövetségben elnökségi tagként foglalkoztam egyéb szakmai kérdésekkel is. Éveken keresztül vizsgáztattam a nyomdaipari szakközépiskolában, és igyekeztem – a többi kollégával közösen – a képzés korszerűsítését szorgalmazni.

A szakma szeretetét édesapámtól „örököltem”, és a sors keze, hogy férjemet is a nyomdaiparból választottam – osztálytársak voltunk a nyomdaipari szakközépiskolában –, s akivel nagyon szépen élünk. A legnagyobb büszkeségünk a két gyermekünk, akik közül leányunk ugyancsak a mi szakmánkat választotta, de a fiunk is jó viszonyban van a számítógépes grafikai tervezéssel, bár ő egészen más területen dolgozik.

Telefon: 06 30 948 1219

E-mail: lendvai.agi@t-online.hu

LOVÁSZ KÁLMÁN

1957-ben születtem, Budapesten, negyedik generációs nyomdászcsaládban. Mint nyomdászcsémete, többször volt szerencsém kiskoromban nyomdába bejutni, ahol a gépek látványa lenyűgözött.

1978-ban síknyomó gépmesteri szakvizsgát szereztem, majd 1981-ben a KMF nyomdaipari karán, nyomtató-kötő szakon diplomáztam. Rövid, féleves kivétellel végig a Kossuth Nyomdában dolgoztam. Először, mint nyomóüzemi technológus, majd a gépteremben, különböző beosztásokban: csoportvezető, művezető, üzemevezető-helyettes. Kisebbit kiterít jelentett a minőségtervezési vezetői beosztás, illetve 2006 elején felkerültem a kereskedelmi területre, ahol főleg árajánlatokat készítettem.

2006. május 2. óta a Realszisztéma Dabasi Nyomdában dolgozom, mint a repróüzem és a gépterem üzemevezetője.

Legnagyobb szakmai élményemnek az eltelt években azt tartom, hogy technológusként részt vehettem a Kossuth Nyomda akkori Jászberényi úti üzemegységében az első Rotoman 630 beüzemelésében és a technológia kidolgozásában.

Szakmai példaképemnek édesapámat, dr. Lovász Kálmánt tar-

tom, aki elméleti és gyakorlati szaktudásával, szakmásteretével és a munkához való hozzáállásával meghatározója volt életemnek.

A következő generációknak én is a szakma szeretetét kívánám leginkább átadni. Bár jelentősen megváltozott a szakmánk az elmúlt 25 évben, legfontosabbnak ma is az embert, a szakmáját szeretőt, azt jól ismerő és magas szinten művelő, abban örömet lelő embert tartom.

A régi időkben, ha lehet, azt a szemléletet szeretném megtartani, hogy örömmel mentünk be dolgozni, a nyomda olyan volt, mint egy nagy, összetartó család.

Telefon: 06 29 567 500

Fax: 06 30 529 6806

E-mail: lovaszl@dabasinyomda.hu

MACZÓ PÉTER

1949-ben születtem, Budapesten. Nagyon szerettem az irodalmat, a történelmet és a rajzolást: újságíró szerettem volna lenni. A közgazdasági technikus érettségi és egy sikertelen képzőművészeti felvételi után képzésedő tanulónak mentem. Életem szülő, meghatározó döntés volt: találkozás a betűkkel és az alkalmazott grafikával. Friss nyomdamérnöki diplomámmal (Könyvnyűipari Műszaki Főiskola) Haiman György hívott a Magyar Iparművészeti Főiskola Typo-grafikai tanszékére. Az elmúlt évtizedekben műhely-, majd ágazatvezető, intézetigazgató, a Grafikai stúdió egyetemi adjunktusa, napjainkban a Vizuális kommunikáció tanszék tanszékvezető-helyettese vagyok.

Tipográfusként az Európa, a Közgazdasági, a Corvina, a Műszaki, a Képzőművészeti és más kiadóknak több könyvet is készítettem. Tervezőgrafikusi pályámon több építéstudió grafikai arculatát terveztem (Buváti, Úvaterv, Váti, Materv). A Videoton Rt. nyomokban még az 1989-ben készült arculatomat használja. A Magyar Villamos Művek két éve lecserelte pályázaton nyertes munkámat. A Magyar Energetikai Társaság és a Magyar Atomenergia Hivatal arculatát is elkészíthettem.

Tanulmányutak/workshopok az Iparművészeti Főiskola tanáraként: Tallin, Hannover, Berlin, Nantes... 1982 óta vagyok tagja Művészeti Alap képzőművészeti szakosztályának: tervező-grafikusként.

Számos grafikai és plakátbiennálén szerepeltem: Békéscsaba, Krakkow, Brno, Lahti, Mons, Colorado (díjak: München, Budapest).

Két ízben lipcei tanulmányi kurzus (Hochschule für Buchkunst und Grafik).

1985-től, első meghirdetésétől napjainkig a Magyar Iparművészeti Egyetem felsőfokú tipográfusképzésének vezetői feladatait is ellátom.

Több munkát készítettem a HVG megbízására, a Napi Gazdaság logója és grafikai arculata meghívásos pályázaton született.

1989/90: az 1996-ra tervezett osztrák–magyar Budapest–Bécs világgkiállítás (Expo'96) grafikai menedzsere voltam. 1998 óta több ízben A Szép magyar könyv verseny főszerzőjének tagja, három ízben elnök lehettem.

1999-ben másoddiploma: művészeti menedzser (Magyar Iparművészeti Egyetem). 2002-től a Magyar Grafika tervezője és művészeti vezetőjeként is dolgozom. 2004-ben a német Ludwig Alapítvány ösztöndíját nyertem el.

2005: a nagyváradi Sapientia egyetem vendégtanára (írástörténet, tipográfia).

Harmadik diplomám: formatervező művész (Nyugat-Magyarországi Egyetem, Alkalmazott Művészeti Intézet). Alapító tagja

vagyok a Magyar Tipográfusok Egyesületének. Legutóbbi munkám egy szakmai könyv: A csomagolásról, amely megjelenésre vár.

Munkahelyem: a Moholy-Nagy Művészeti Egyetem oktatója, egyetemi adjunktus, a Vizuális Kommunikáció Tanszék tanszékvezető-helyettese (oktatott tárgyak: tervezés, grafika szaktörténet, tipográfia – elmélet és gyakorlat).

MALATYINSZKI JÓZSEF

1930-ban születtem, Újkígyóson (Békés megye). Az általános és középiskolát Békéscsabán végeztem. Érettségi után fizikai munkásként kezdtem, majd három évig katona voltam. 1955-ben kerültem a csabai officinába gépmesterátképzősnek. Harmincöt év alatt végigéltem a nyomda fejlődő évtizedeit, a gépmestertől az osztályvezetőn át a főosztályvezetői beosztásig. Közben 1965-ben elvégeztem a nyomdaipari technikomot. Műszaki-gazdasági tanácsadóként dolgoztam egészen 1990-ig, nyugdíjba meneteleltem.

Két nagy szakmai sikeremet emelem ki: 1961-ben én szerveztem meg a PNYME Békés megyei szervezetét; 1964-ben én alapítottam meg és sokáig vezettem a csabai nyomdász szakközépiskolát. Kudarokban is volt részem (pl. a továbbtanulás meggátolása).

Nyugdíjazásom után is aktív maradtam: nyomdászattörténeti könyveket, cikkeket írok, könyvtervezéssel, tipografizálással, előadásokkal foglalkozom.

Az évtizedek során több elismerésben, kitüntetésben volt részem.

A Kner–Tevan Alapítvány kurátoraként a nyomdászahagyományok őrzése az egyik hitvallásom.

Németül és angolul alapfokon írok, fordítok.

MIHALEK SÁNDOR

1940-ben születtem, Budapesten. Az általános iskola elvégzése után 1954-ben lettem képzésedő tanuló. A nyomdászattal a sport révén kerültem kapcsolatba. Ebben az időben a Typographia TE-ben sportoltam. 1957-ben képzésedő szakmunkásként az Állami Nyomdában kezdtem dolgozni. Abban az időben „divat” volt munka mellett tanulni. Én is ezt tettem, és így 1967-ben nyomdaipari üzemmérnöki oklevelet szereztem.

Több budapesti nyomdában dolgoztam. 1963-tól 1978-ig a Fővárosi Nyomdaipari Vállalatnál mint gyártástechnológus, később mint üzemegység-vezető, még később mint igazgatóhelyettes.

1978 és 1982 között a Pátia Nyomda igazgatóhelyettese voltam. 1982-től 1994-ig az Állami Nyomda igazgatója, majd vezérigazgatója lettem.

Büszke vagyok arra, hogy vezetői pályafutásom során két nyomda felépítésében vehettem részt.

Szakmai pályafutásom alatt sok kiváló emberrel kerültem kapcsolatba, akiktől sokat tanultam. Ha valakit ezek az emberek közül mégis ki kell emelnem név szerint is, akkor dr. Gara Miklóst említeném. Tanárom volt a főiskolán, és a tanulmányok tekintetében nem ismert engedményeket. Ugyanakkor emberséges és szolidáris volt a hozzá fordulókkal.

A fiatal generációnak legszívesebben a nyomdászszolidaritást örízném meg, bár tudom, hogy ez némiképpen illúzió a részemről.

MIKLÓSI IMRE

1933. március 26-án születtem, Szolnokon. 1949 és 1951 között betűszedő-tanuló voltam a Grafikai Szakiskolában. Elméleti oktatóim voltak Szántó Tibor és Kurcsics Ernő, a szakrajzot és betűrajzot Gábor Pál tanította; tanműhelyi oktatókat Ploderer Rezsőtől, Andics Bélától és Erdélyi Sándortól kaptam. 1951 és 1953 között akcidensszedő és tördelő voltam Sztraka Géza és Fényes

Sándor irányításával a Fővárosi Házi Nyomdában, később Akadémiai Nyomdában.

1953-tól 1958-ig az ELTÉ-n bölcsészkar tanulmányokat folytattam, 1959-ben középiskolai tanári oklevelet szereztem. Ez idő alatt a Magvető Könyvkiadó rendszeres külső munkatársa voltam. 1957. május 1-jétől a Magyar Helikon Könyvkiadóban gyakornok, majd 1959-től 1965-ig szerkesztőségi szakalkalmazott, majd szerkesztő voltam. 1965 és 1969-ig az Európa Könyvkiadó Magyar Helikon osztályán Szántó Tibor mellett kiadványtervező műszaki szerkesztőként tevékenykedtem.

1968–1969-ben aspiráns voltam a lipcsei könyvművészeti főiskolán. Témavezetőim: Albert Kapr és Walter Schiller professzorok. Közben megbízásokat kaptam a Verlag Philipp Reclam Juniortól és a Mitteldeutscher Verlagtól, valamint kiállítási standot terveztem és építettem. 1969 márciusában kéthetes tanulmányúton voltam Nyugat-Berlinben.

1970-től az 1994. év végi nyugdíjba vonulásomig az Európa Könyvkiadó grafikai munkáit irányító képszerkesztő, műszaki osztályvezető, műszaki vezető voltam.

1991-től 2003-ig a Könyvűipari Műszaki Főiskolán óraadóként, később docensként oktattam tipográfiai, műszaki szerkesztés és kiadói ismereteket.

1965-től nyugdíjazásomig állandó résztvevője voltam a hazai Szép könyv-versenyeknek, ahol az általam tervezett sorozatok és egyedi kiadványok igen sokszor arattak elismerést. A hazai elismerések mellett a lipcsei iba-kon is sikerrel szerepeltem munkáimmal, és több munkám megjelent a frankfurti könyvvásár a világ legszebb könyveit bemutató kiállításain. iba-szimpoziumokon két alkalommal tartottam tipográfiai témájú előadásokat. Ezek mellett még New York-i, torontói, Tel Aviv-i szakmai felkéréseknek tettem eleget.

Az Európa Könyvműhely anyagával Budapesten, Békéscsabán, Debrecenben, Miskolcon és Tatabányán szerepeltek a munkáim és önálló tárlatokon.

A munkáltató kiadóimon kívül számos szép feladatot kaptam a Szépirodalmi Kiadótól, a Zeneműkiadótól és a Móra Kiadótól. Ezek mellett kiállítási katalógusokat, gyógyszervédjegyeket és különféle szigneteket is terveztem.

E-mail: imiklosi@chello.hu

MILE GÁBOR

Végzettségeim: gépészmérnöki diploma Gödöllőn, 1988-ban, majd közgazdasági szakokleveles mérnöki másoddiploma a BKE-n 1993-ban, továbbá jogi szakokleveles mérnöki másoddiploma az ELTE-n, 1997-ben.

Munkahelyeim: 1990–1992-ben az Inex Kft. üzletkötője, 1992 és 1995 között a Huber Kft. ügyvezető igazgatója és 1995-től a Michael Huber Hungaria Kft. ügyvezetője vagyok.

Amire büszke vagyok pályafutásom során, a Nyomda- és

Papíripari Szakmai Szövetség elnökhelyettesi posztja 2003-tól és a Michael Huber Hungaria Kft. új, modern telephelyének avatása 2003-tól.

Amit fontosnak tartok: a tanulás, a céltudatosság, a nyitottság és a fogékonyság az új iránt.

Amit követendőnek tartok: tisztelet a múlt emlékeinek és képviselőinek

Nyelvismeretem: az angol és a német nyelv.

Telefon: 36-30-9325-924

E-mail: gabor.mile@huber.hu

Internet: www.huber.hu

MIREISZ GÁBOR

1975-ben születtem, Budapesten, az első kapcsolatomban a nyomdaiparral a Kossuth Nyomdához fűződik, mivel akkori központjának bölcsődéjében három évet töltöttem el. Szüleim példáját és tanácsát követve középiskolai tanulmányaimat a Tótfalusi Kis Miklós Szakközépiskolában kezdtem, és mint nyomdaipari technikus végeztem el. 1994-ben kezdtem meg a szak-

irányú főiskolát, műszaki menedzser szakon. Az iskola befejezése előtt lehetőségem nyílt arra, hogy pár hónapig gyakornokként egy németországi nyomdában dolgozzak. Sokáig úgy gondoltam, hogy kint maradok, de a diploma megszerzése után mégis a Kossuth Nyomdában helyezkedtem el. Egy év elteltével a Sun-chemical Kft. festéktechnológusaként szerezhettem újabb tapasztalatokat és ismereteket a nyomdaipar területén. 2001-ben életem legnagyobb kihívásának nézhetem elébe, lehetőséget kaptam egyik főiskolai barátommal, hogy felépítsük a Heidelberg Magyarország Kft. segédanyagreszlegét. Az egyik legnagyobb élményem is ide kapcsolódik, 2003-ban lehetőségem nyílt a heidelbergi gépgyárat személyesen meglátogatni és Heidelbergben néhány napot eltölteni.

Mint segédanyag-kereskedelmi képviselő indult itt a pályám, és 2006 augusztusáig titulusom nem is változott. 2006. augusztus 1-jével a divízió értékesítési vezetője lettem.

E-mail: gabor.mireisz@heidelberg.com

MISÁNGYI KÁROLY

1949. november 8-án születtem, Pécsen. 1967-ben kerültem a Pécsi Szikra Nyomdába, mint ipari tanuló. A pécsi nyomda ösztöndíjasaként a tanulóéveket Budapesten, először (1967–1968) a Révai Nyomdában a klisémarató szakmában, majd (1969–1970) a Kossuth Nyomdában reprodukciós fényképészként végeztem el. Mindkét szakmából megszereztem a szak-

munkás végzettséget.

Ezt követően (katonaság után) jelentkeztem a nyomdaipari főiskolára, ahol 1980-ban szereztem nyomdamérnöki diplomát formakészítő szakon. 1967-től 1987-ig a Pécsi Szikra Nyomda volt a munkahelyem.

Ez idő alatt részes voltam egy hagyományosan magasnyomó üzem színes offset technológiára való áttállításának. Pécsen akkor szép eredmények születtek. A vidéki kis nyomdából a tér-ség meghatározó üzemévé fejlődött. Mág szívesen emlékszem vissza azokra az időkre, az üzemre és a munkatársakra.

A Papír- és Nyomdaipari Műszaki Egyesületnek 1976 óta vagyok tagja, tíz évig a pécsi csoport titkára voltam.

Az élet úgy alakult, hogy 1987-ben Reproflex néven önálló nyomdai vállalkozásba kezdtem. A Reproflex volt a legnagyobb szakmai kihívás. Elindulni a nulláról és megvalósítani az elképzelést: önerőből létrehozni egy korszerű, saját nyomdaüzemet. Sikert, ma is itt dolgozom. Létrehoztunk egy közepes méretű üzemet, amely a formakészítéstől a kötetési kidolgozásig készíti igényes, elsősorban színes nyomdatermékeket. Stabil megrendelőállománnyal rendelkezik, és folyamatosan, immár 20 éve működik.

Az elmúlt közel 40 év alatt itthon és külföldön nagyon sok kiváló szakemberrel, a szakma nagyjaival ismerkedtem meg, sikerült tőlük átvenni és talán sikerül továbbadni a szakma szeretetét. Mindegy, hogy kicsiben vagy nagyban, de jól és tisztességesen, ez a lényeg, ezt tanultam tőlük. Nincs egy személyre szabott példakép, de az elődök szellemisége az utódok eredményeiben tükröződik vissza.

Telefon: 06 72 310 648

E-mail: karoly.misangyi@portal.hu, repro@internet.hu

MISEJE ATTILA

Szüleim, testvérem, de oldalági rokonaim is nyomdászok voltak. Tízéves koromtól a nyári szünidőimet nyomdában töltöttem. Számomra elképzelhetetlen volt más szakma.

1957-ben lettem ofszet gépmester tanuló az Offset Nyomdában, és 1960-ban ott szereztem szakmunkás-képesítést. 1969-ben nyomdaipari technikumot végeztem.

1976-ban esztétika-filozófia diplomát szereztem.

1972-től művezető lettem az Offset Nyomdában, 1974-től főművezető az Offset és Játékkártya Nyomdában. 1983-tól az Offset és Játékkártya Nyomda Mátyásföldi Üzemének (a jelenlegi Offset és Játékkártya Nyomda) a vezetője voltam. 1988-ban a Képzőművészeti Alap dorogi nyomdájának lettem a vezetője. 1989-ben a Képzőművészeti Alap Nyomdájából Dorogi Nyomda Kft. néven megalakult Magyarország első magántulajdonú nyomdája, ennek lettem az igazgatója.

1993-ban a Dorogi Nyomda Kft. folyamatos gyarapodása után részvénytársasággá alakult, ennek lettem elnök-vezérigazgatója. 1996-ban a Novoprint Rt. megvásárolta az Akadémiai Nyomda 99%-át.

2004-ben elértem a törvényes nyugdíjkorhatárt, és nyugdíjba mentem, azonban a régi és az új tulajdonosok kérésére megtartottam a Rt. elnöki tisztségét, azóta is mindennap bejárók, és elsősorban kereskedelmi téren és jogi kérdésekben segítem a társaság munkáját.

Az Offset és Játékkártya Mátyásföldi Üzemét az építkezéstől kezdve vezettem, feladatul a legalább 200 fős személyzet megteremtését kaptam. Az üzem avatásakor 403 fő dolgozott a nyomdában, melyet négy évig vezettem. Távozásomkor is 403 fő dolgozott, miközben az iparban átlagosan 15-20% volt a fluktuáció. A termelési eredmények mindvégig kimagaslóak voltak.

A Dorogi Nyomda Kft. volt Magyarországon az első magánformában működő nyomdaipari vállalkozás (több mint egy évig még a pártállam feltételei között), így mindent magunknak kellett kitapasztalni és kitalálni.

Két példaképem van: édesapám Miseje Tivadar és Földes György, aki mindig jóindulatúan segített, és akinek többek között köszönhetem, hogy nyomdászcsaládunkban én lettem az első, aki a magasnyomás helyett az ofszettechnológiát választotta.

Boldog ember vagyok, mert a munkám egyben a hobbim is.

A szakma szeretetét adnám tovább a következő nyomdászgenerációnak.

A régi időkől megőrizném azt a korrekt partnerkapcsolatot, amikor még egy korrekt üzlet megkötéséhez elég volt a partnerek kézfogása is.

Angol alapfokú nyelvvizsgám van.

E-mail: titkarsag@novoprint.hu

MODLA GÁBOR

1965. április 23-án születtem, Budapesten. Általános iskolai tanulmányaim elvégzése után – bár családjunkban több nyomdász is volt, a sors kiszámíthatatlanságának köszönhetően – felvételt nyertem az 54. sz. Ságvári Endre Nyomdaipari Szakközépiskolába, ahol 1979 és 1983 között tanultam, és a negyedik év végén betűszedőként kitűnőre érettségiztem. 1983. április

23-án az Országos Szakmai Tanulmányi Verseny nyomdaipari szakán első helyezést értem el és így automatikusan a Könyvnyomdai Műszaki Főiskola nyomdaipari szakán folytattam a tanulást. 1986-ban jó minősítéssel államvizsgáztam.

1986 és 1988 között sorkatonai szolgálatot teljesítettem, és hadnagyi rangban szereztem le. 1986–1989-ig a Révai Nyomdában dolgoztam előbb technológusként, majd a fényszedő üzem vezetőjeként. 1989-ben munkaviszonyom már a Fővárosi Nyomdaipari Vállalathoz kötött. 1989 és 1991 között a Profi-L Kft. fényszedő üzem vezetője, az ezt követő két évben a Kalendart Kiadó üzemvezetője voltam.

Fél évig a Danek Reprotúdió üzletkötőjeként dolgoztam. 1994-ben megalapítottuk a p-ART Kft.-t, ahol ügyvezető igazgatóként dolgozom. Első házasságomból született két lányom (9 és 16 évesek). Jelenlegi kapcsolatomból szintén született egy kislányom, aki most egyéves. Legnagyobb szakmai élményem a Drupa volt. Példaképeim: nagypapám és nagybátyám, akik nyomdászok, és édesapám, akik megszerettették velem a szakmát.

Mottóm: „Az élet egy nagy álom, és ezért az álomért meg kell küzdeni.”

Az utánam következő nyomdász nemzedékre a szakma szeretetét hagynám.

Telefon: 06 20 935 0328

MOLNÁR LÁSZLÓ

1946. június 28-án születtem. A szüleim révén már gyermekkoromban kapcsolatba kerültem a nyomdával. Gimnazistaként, 1960 és 1964 között a nyári szünidőben, a Kossuth Nyomdában dolgoztam. 1964-ben, az érettségi után, lettem gépmester-tanuló az Offset Nyomdában.

Ma is szeretettel gondolok azokra a tanárokról és szakmai oktatókra, akik megtanították és megszerettették velem ezt a szakmát. Az akkori gépek és körülmények sokrétű gyakorlatot adtak a gépmestereknek. Az igyekezet és az érdeklődés hamar meghozta az első sikereket. 1976-ban csoportvezetővé neveztek ki. A munka mellett képeztem magam.

1979-ben technikus-képesítést szereztem. Az önképzés mellett, 1983 és 1986 között, a szakszervezet szervezésében szaktanfolyamot vezettem a Szegei Nyomdában.

1983 és 2005 között a Pro Typographia zsűrijének tagjaként

rálátásom nyílt a beküldött termékeken keresztül az ország különböző nyomdáiban végzett munkára.

Az Offset Nyomda a kezdetektől meghatározó volt a szakmai pályafutásomban, kivéve azt a fél évet, melyet 1994-ben a Typo-nova Nyomdában töltöttem. Napjainkban az Offset Nyomda géptermi vezetőjeként részese lettem az üzem teljes megújulásának, a világszínvonalú KBA-gépekkel a minőség és termelékenység jelentős javulásának.

Nagy kihívásnak élem meg a legmodernebb technológiát, a hibridnyomtatást és annak új dimenzióit, melyek a minőség és design új megjelenési formái.

MÓZES FERENC

1947-ben, a hadiállapotok után érettségiztem a Kossuth Lajos Felsőkereskedelmi Középiskolában, majd az év augusztus 14-én a nyomdász elit világ legkisebb beosztású tagja lettem az Athenaeum Nyomdában, harmadik ember a segéd munkások között a mélynyomó-rotációs gépteremben.

Jövő augusztusban lesz 60 éve, hogy folyamatosan és teljes munkaidőben a nyomdaiparban dolgozom, sok ágát ismerem, sajnos semmilyen nyomdaipari szakmám sincs.

1956–1957-ben a jó nevű Kandó Kálmán Villamosipari Főiskolán rádióműszerész képzést szereztem, majd a hajdani Könyvnyűipari Minisztérium szervezésében anyaggyűjtő, munkaszervezési képzést nyertem.

A BME villamos kar műszer ágazatán sikerrel teljesítettem egy regiszterszabályozó rendszer elektronikus vizsgálógenerátorának tervezésével és megépítésével. Így lettem a nyomdaiparban talán az első elektronikusműszer-mérnök 1964-ben.

1947-től 1988 végéig az Athenaeum Nyomdában dolgoztam, fél év híján 42 esztendő. Ez a nyomda volt az éltetőm, a tanítóm, a keserűségem és a boldogságom.

A mélynyomtatást az akkori idők egyik legkiválóbb mesterétől, Laborcz Sándortól tanultam.

Nagy élmény volt az akkor új színes mélynyomtatás bevezetése és az első nyolc nyomóműves, két hajtógóművel felállított, fűzőapparáttal ellátott Cerutti rotációs gép.

1988 decemberében búcsúztam az Athenaeumtól, fájó szívvel. 1989-ben rövid ideig a Corvin Bankban voltam műszaki ellenőr.

1990 májusától mérnökként dolgoztam az Apolló Kft.-ben, 1991 augusztusa óta ügyvezetőként. Itt ismertem és tanultam meg a flexnyomtatást, amit nagyon megszerettem. Az Apolló Kft. vezetése mellett választottak meg a tulajdonosok 2003 decemberében az Offset és Játékkártya Nyomda egyik igazgatójának. Feladatom a műszaki és termelési területek irányítása.

Az Athenaeumban többek között egy olyan igazgatóval dolgoztam együtt, aki élt-halt a szakmájáért, az üzemért, a rendért a tisztaságért, a kulturált munkavégzésért. Ez az ember Soproni Béla volt, az egyik ősbölcény, akitől sokat lehetett tanulni, aki tanulásra biztatott.

Ha lehet mottót hagyni az utókor részére, akkor én azt tapasztaltam, hogy akkor lehet, sikeresen, eredményesen dolgozni, ha a kollégáimat is meg tudom nyerni a célnak.

A régi időkben a szakma szeretetét, az elhivatottságot, a tanulás utáni vágyat őrizném. Nehéz úgy az őrzés, a mai motivációk ennek sokszor ellentmondanak,

A német szakmai nyelvet beszélem.

Telefon: 06 30 9228 976

E-mail: ferencmozes@t-online.hu

MUSKÁT PÉTER

1941. június 30-án születtem, Budapesten. 1959-ben érettségiztem a Madách Imre Gimnáziumban, majd egy rövid kitérő után, 1961-ben kerültem a Zrínyi Nyomdába mint betűszedő ipari tanuló. 1963-ban sikeres szakmunkásvizsgát tettem. Apai ágon lévő nagyszüleimnek nyomdaüzeme volt Budapesten. Őt gyermekük közül mindegyik kitanulta a nyomdászat

valamelyik ágát. Nagybátyám, Muskát Tibor hívására – aki a maga idejében a szakma egyik legkiválóbb linó gépszedője volt – a Szikra Lapnyomdában helyezkedtem el, és tanultam ki a gépszedést is. 1965 és 1970 között esti tagozaton az ELTE Állam- és Jogtudományi Karára jártam, 1974 és 1978 között pedig az ELTE Tanárképző Főiskola történelem-könyvtár szakát végeztem. 1966-ban kerültem a Közgazdasági és Jogi Könyvkiadóhoz mint műszaki szerkesztő, majd 1971-ben kineveztek műszaki osztályvezetőnek. 1981-ben beléptem az Optimum Kiszűvetkezethez mint kiadói igazgató. 1992-től 1995-ig a Reálszisztéma Kft. kiadói igazgatója voltam. 1995 és 1997 között a Reálszisztéma Dabasi Nyomda Rt. vezérigazgatójaként tevékenykedtem. 1998-tól – lemondva erről a pozícióról – az általam és feleséggem által (aki szintén nyomdász, betűszedő, illetve műszaki szerkesztő) már korábban létrehozott Optiform Naptár Kiadó Kft. ügyvezető igazgatója vagyok. A PNYME-nek 1977 óta vagyok tagja.

Szakmai téren két nagy eseményre emlékszem vissza szívesen. Az egyik az, amikor 1987-ben a magyar piacon elsőként adtuk ki magánkiadásban naptárt, és feleséggemmel együtt hoztuk létre az Optiform naptár-családot, amely a mai napig is sikeresen szolgálja felhasználóinak mindennapjait. A másik pedig, hogy közreműködtem a Dabasi Nyomda Rt. magánosításában, újjáépítésében, valamint technológiai fejlesztésében.

Mottóm: „Minden körülmények között megmaradni emberek.”

A jövő nyomdászainak kívánom, hogy legyenek mindig nyitottak és érdeklődők a szakmai, illetve a szakmával összefüggő, de nemkülönbön a más területeken előforduló újdonságok iránt. A múltból megőrizném a szaktársak (ha van még egyáltalán ilyen) összetartását.

Német nyelven beszélek.

E-mail: muskat@mail.datanet.hu

OLÁH ANDRÁS

1988 óta vagyok a PNYME nyomdaipari szakosztályának tagja. A fényképezés szeretete vitt a nyomdaipar felé. A középiskolásoknak kiírt fotópályázaton való sikeres szereplés után a Foto magazin kerestem meg, hogy milyen lehetőségek vannak a fényképezés felsőfokú tanulására. Ott kaptam az első információt a KMF nyomdaipari tanszékéről, és innen már egyenes út vezetett a nyomdaipar felé.

1985-ben szereztem meg a nyomdai üzemmérnök diplomámat, majd 1995-ben posztgraduális képzés keretében vállalkozói és marketing közgazdász oklevelet kaptam. 1985–1986-ban a Sylvester János Nyomdában műszaki gyakornok voltam, 1987 és 1990 között a Papíripari Vállalat Kiskunhalasi Gyára nyomdai művezetője lettem, majd 1991-től 1993-ig a Halaspack Rt. Nyomda üzemvezetője voltam. 1993-tól 2001-ig a Halaspack Rt. termékmenedzsere, 2002 és 2006 között a Halas Irodaszergyártó Kft.

általános igazgatóhelyettese voltam, és 2006-tól a Napszak Bt. ügyvezetője vagyok.

Különleges kihívás volt az 1990–1991-es év, amikor a nyomdai termelésünk 80%-a (mely a Papíripari Vállalatnál belüli és az állami ügyviteli nyomtatványok megrendeléseiből állt) fél év alatt eltűnt. Ebből a pozícióból sikerült talpon maradnia a nyomdának.

Igen nagy szeretettel emlékezem Benyák Feri bácsira, aki a KMF-n oktatott minket a nyomtatás rejtelmeire. A tudása mellett jól megfért a szerénysége és az emberszeretete.

Különösen fontosnak tartom az emberi, szakmai kapcsolatok kialakítását és ápolását. A főiskolai csoportunk az ország különböző pontjain évente találkozót tart, ahol megismerjük egymás gondjait és örömeit, képet kapunk a jelenlegi nyomdaiparról. Ezek a találkozók segítenek néhányunkat abban is, hogy akik elkenyarádtak a nyomdaipartól, azok számára is testközelben maradjon az ipar szeretete.

Német nyelven beszélek, és jelenleg angolul tanulok.

Telefon: 06 20 558 8279, 06 70 454 7421

E-mail: napszak@csizio.hu

OLÁH MIKLÓS

1956. január 10-én születtem, Hajdúnánason. A nyomdaiparral 14 éves koromban a BHG háziyomda-üzemében egy véletlen folytán kerültem kapcsolatba, és a szakma rövid időn belül a szenvedélyemmé vált.

A Thán Károly nyomdaipari szakközépiskolában érettségiztem, majd felsőfokú nyomdaipari technikus végzettséget szereztem 1981-ben.

Elainte kisebb állami nyomdáknak dolgoztam gépmesterként, így dolgoztam a Kereskedelmi és Vendéglátó-ipari Főiskola háziyomdájában, a Számalknál és a Kossuth Nyomdában is, ahol az előkészítő vezetését láttam el. Széles körű gyakorlati ismeretekre tettem szert, és megtanultam szinte mindent, amit az ofszetnyomtatásról tanulni lehetett.

1986-ban úgy döntöttem, hogy a saját lábamra állok, először Budapest környéki kis nyomdák vezetését vállaltam el, így dolgoztam Mányon és Bicskén is. Munkám során rendkívül sok kiváló szakemberrel találkoztam.

1991-ben alapítottam meg saját cégetem, az Oláh Nyomdát, amelyet a mai napig építek és vezetek. Az egykori kis nyomdaüzemből mára fejlett, mind íves, mind rotációs technikával rendelkező nyomda lett, ami biztos megélhetést ad 130 dolgozójának.

Cégünk 15 éves fennállása óta a nyomdaipar és a piac rendkívül gyors és nagy léptékű változásokon ment át. Ebben a folyamatban a legnagyobb eseménynek a CTP-technológia megjelenését és rohamos terjedését tartom, hiszen egy új szakma jött létre, amely rövid időn belül elsősorban sikert aratott az iparban.

Büszke vagyok rá, hogy rajtam keresztül a gyerekeim is megkedvelték a szakmát, és mára már közösen építhetjük tovább a céget, és én lassan teret adhatok az új generációnak. Szeretném az eltelt évek összes szakmai és vezetői tapasztalatát továbbadni, hogy nekik már kevesebb nehézséggel keljen megbirkózniuk.

Fontosnak tartom, hogy megtartsuk a fejlődő szakmai kultúrát, hiszen ez a kulcsa az utánpótlás biztosításának.

A jövőt nem tudjuk megjósolni, de igyekeznünk minden kihívásra felkészülni mind szakmai, mind üzleti szempontból, mert mindannyian hisszük, hogy csak a kiváló minőség az, ami elfogadható.

E-mail: olahnyomda@olahnyomda.hu

PÁSZTOR GYULA

1953-ban, Debrecenben születtem. A gimnáziumi érettségi után – az akkor sikeres szakmának számító – rádió- és tévészerelő szakmusként végeztem, majd két év katonai szolgálat következett. Leszerelés után az Alföldi Nyomdában helyezkedtem el, ahol abban az időben kezdtek az érettségizett, szakmával rendelkező fiatalok beiskolázását ofszet gépmesterképzésre.

A szakmunkásvizsga után, az akkor beszerelés alatt álló Cameron-Sharidan könyvgyártó sorra kerültem, ahol gépvezetőként ténykedtem. Kétéves technikus képzés után, 1984-ben vizsgáztam. Ezt követően a gépsor művezetője 1988-ban, majd a kötetzet üzemvezetője lettem 1990-ben. Az akkori viszonyokra jellemző, hogy amikor 1993-ban egy kis magánynyomda nyomdavezetőt keresett, kétszer annyi fizetést ajánlott, mint az akkori üzemvezetői fizetés volt az Alföldiben. Ez a cég a Bogáti Vállalkozás volt, ahol 2000-ig nyomdavezetőként dolgoztam. Ebben az évben, barátommal és munkatársammal, valamint a feleségemmel és nagyobbik fiammal megalakítottuk a Folkem Kft.-t, amelyben ügyvezetőként jelenleg is dolgozom.

PERSOVITS JÓZSEF

Szomszédunk, Hegedűs Géza író – akinek frögépén próbálgattam anno az első „betűvetést” – és a család nyomdászismerősei ajánlották a szüleimnek: adjanak nyomdásznak. Valószínűleg ez is közrejátszott abban, hogy tanulmányaimat 1965–1969-ben a Kossuth Zsuzsa Gimnázium és Nyomdaipari Szakközépiskolában végeztem, érettségit és képzéselő szakmunkás-bizonyítványt szereztem. 1980–1981-ben a MÚOSZ Újságíró Iskola nappali tagozat, tervezőszerkesztő-képzőszerkesztő szakán, újságíró-diplomát, majd 1981–1985-ben a Könnyűipari Műszaki Főiskola nyomdaipari szak, esti tagozatán, okleveles nyomdaipari üzemmérnök diplomát szereztem.

1991-ben szakmai tanulmányúton az Egyesült Királyság több nyomdájában műszaki- és termelési vonatkozású tapasztalatgyűjtést végeztem.

Munkahelyeim: 1969–1989-ig a Zrínyi Nyomdában linógépszedő, művezető, majd fejlesztőmérnök voltam. Majd 1989–1990-ben az Ikrek Kft. Kráter Kiadó műszaki vezetője, 1990–1992-ig a Révai Nyomda műszaki igazgatója voltam.

Kiemelkedő szakmai sikertörténetnek tartom, hogy irányításommal áttelepült a nyomda a Vadász utcából Óbudára, ahol egy vadonatúj nyomdát létrehozva meghonosítottuk a rotációs termelést. A Révai Nyomda a „harmadik gyermekem”.

1992-ben saját vállalkozást alapítottam. Kiadványkészítéssel, könyvkiadással, újságrással, lapszerkesztéssel foglalkozom, nyomdai-kiadói szakértőként dolgozom, emellett a MÚOSZ Tervező-szerkesztő Szakosztálya elnökeként tevékenykedem. 2003 óta a Typographia című lap főszerkesztője vagyok. 1999–2004 között a Tótfalusi Kis Miklós Nyomdaipari Szakközépiskolában tanítottam.

A PNYME-nek 1984 óta vagyok tagja, az itt szerzett szakmai ismeretek meghatározóak a munkámban.

Telefon: 06-70-284-8577

E-mail: persojo@freemail.hu

PESTI SÁNDOR

Az én tudásomat meghaladjá, hogy 1000 n-ben (tömörítés nélkül!) mutassam be szakmai életpályámat. Ezért inkább néhány reakció a bemutatkozáshoz kapott segédkérdésekre. Talán így is látszik az ember!

Szakmai pályafutásom három nagy egysége: Termelésirányítás (vidéki nyomdában), műszaki fejlesztés (K+F intézetben), kereskedelem (külföldi cég alkalmazásában). Ültem már az asztal minden oldalán. Közös jellemző, hogy mindig a feladat igazott. Ezek után gondoltam úgy, jót tesz egy szervezetnek, ha operatív vezetője elsődlegesen nem a fizetésért, hanem belső indíttatásból vállalja a feladatokat. Azóta vagyok az egyesület ügyvezetője.

Kedvenc mottóim közül, amikkel mindig azonosulni tudok: „Úriember nem a társaságnak borotválkozik” – mondja a Rejtő-hős borotválkozás közben, mikor a beduinnal túlerő épp elfoglalni készül a helyőrséget. És „Carpe Diem”, de nem a mai, eltörzített, élj a mának értelmezésében, hanem eredeti jelentésében: minden napnak vedd el a maga gyümölcsét.

Hogy mit őriznék meg a régi időkől? Leginkább a valódi közösségekre irányuló igényt!

És mit adnék tovább a következő nyomdászgenerációnak? Szerintem már nem lesz következő nyomdászgeneráció, nincs kinek továbbadni.

PÉTER ISTVÁN

Érettségi után, egyetemi tanulmányaim kezdetén kerültem komolyabb kapcsolatba a nyomdaiparral. Több dolog ragadt meg egyszerre: a fejlett, élenjáró, hűző technikai szint; a könnyű, amely egyrészt gondolatot és eszmét hordozó alkotás, másrészt nyomdai termék, amely szép és egyedi; a színék világa; a nemes, sokrétű, különleges anyagok (papírok, kartonok, festékek, vásznak, filmek stb.).

1973 és 1978 között szereztem nyomdai gépészmérnöki diplomát, az akkori NDK-ban.

Pályám főbb állomásai: 1978-ban egy rövid időre a Dabasi Nyomdában technológus; majd rövidesen ezután, szintén 1978-ban a Kner Nyomda következett, ahol 1979 és 1982 között termelési művezető, 1982-től 1988-ig műszaki osztályvezető, 1988 és 1991 között fejlesztési osztályvezető, 1991–1992-ben főmérnök voltam; 1992-től Kner Nyomda Részvénytársaság lett, s 1996-ig a műszaki igazgatója voltam; majd 1996-tól 2000-ig a Cofinec Hungary Rt. Kner Nyomda nyomdaigazgatója. 2000-től 2002-ig a Cofinec Kner Címkegyártó Kft. ügyvezető igazgatója voltam.

1998-tól műszaki szakértő két területen: Nyomdaipari gép és berendezés, valamint környezetszennyezést gátló berendezés.

2004-től ISM Wien – Controlling- és koordinációs vezető, az ISM Budapest Kft. ügyvezetője.

A jelentős szakmai események közül kettőt említenék. Az első 1984 és 1988 között az akkori Kner Nyomdában a világbanki hitelkérelem műszaki részleteinek kidolgozása, majd pedig az elnyert hitelből végrehajtott nyomdakorszerűsítés beruházásának véghezvitele (könyvgyártás, dobozgyártás, címkegyártás).

A második 1992 és 1996 között a flexibilis csomagolóanyaggyártás mélynyomtatással történő meghonosításához szükséges beruházás elvégzése a Kner Nyomdában (Cerutti 10, oldósz-

mentes kasírozás, digitális mélynyomó hengerkészítés, oldószegő-égető környezetvédelmi berendezés, Cerutti 8).

Több példaképem is van. Többnyire olyan emberek, akik szakismeretük alapján marandót tudtak alkotni, ami másoknak is hasznára vált. Dr.-Ing. Rudolf Hell például ilyen volt.

Kedvenc mondatom egy volt kollegámtól örököltem: „Teher alatt nő a pálma.”

A múltból megőrizném a szakma, a szakismeret iránti tisztelget, és ezt továbbadnám a jövő nyomdászmenedzékének is.

Német és angol nyelvismerettel rendelkezem.

E-mail: ismbudapest@hu.inter.net

PÉTERFI SÁNDOR

A nyomdaiparral igen korán, alig négyévesen kerültem kapcsolatba, amikor is a család békéltetőzt a Pénzjegynyomdában akkor volt szolgálati lakásba. Már akkor bámultam a gépeket – akkor még szabadon lehetett mászkálni, de később szűnődös iskolásként is segédmunkáskodtam a cégnél.

A gimnázium mellett a Közlekedési Nyomdában Jung Sándor művezető keze alatt tanultam a betűszedést, majd a lipcsei Nyomdamérnöki Főiskolán folytattam, ahol 1967-ben nyomóforma-előkészítés szakon szereztem diplomát. Ezután a budapesti Közgazdaság-tudományi Egyetem következett, ahol 1973-ban okleveles ipari közzgazdász-mérnök lettem. 1976–1977-ben a bécsi Közgazdaság-tudományi Egyetem Vezetőképző Intézetében vettem részt posztgraduális képzésben. Ezt végül 1991-ben negyedéves vállalkozói, vállalatvezetői és controlling-továbbképzés egészítette ki a Celle-i Deutsche Management Akadémián.

Egész eddigi szakmai életemben egyetlen munkahelyem volt, a Pénzjegynyomda, ahol a számárletra összes fokát végigjártam: 1967. szeptembertől gyakornok, 1970. júliusától gyártás-előkészítő, 1971. novembertől műszaki fejlesztési előadó, 1974. decemberétől műszaki fejlesztési csoportvezető, 1976. márciustól fejlesztési és fenntartási osztályvezető, 1984. áprilistól műszaki igazgató és 1993. júliusától vezérigazgató.

A legnagyobb esemény is természetesen a Pénzjegynyomdához kötődik az életemben: a bankjeggyártási technológia teljes megújítása, a vállalat egészét érintő felújítás végrehajtása és az új – jelenleg használatos – bankjegyszéria gyártása. Mindez azonos időszakban. 1996-ban az European Banknote Printing Conference soros elnökeként alkalmam volt a szervezet vezető tisztségviselőit Budapesten, egy közgyűlésen fogadni.

Példaképem kettő is van és mindkettő a bécsi Pénzjegynyomda volt műszaki igazgatója, a műszaki tudományok doktora Franz Gärtner és Wolfgang Färber urak. Mindketten kiemelkedő tudásai és gyakorlati fejlesztői voltak az egyik legérdekesebb nyomdaipari területnek – az értékpapír-előállításnak.

Megőrizni és továbbadni a régi mesterek egészséges nyomdász-büszkeségét és igényes szakmáseretét kívánnám leginkább.

Felsőfokú német- és középfokú angolnyelv-ismerettel rendelkezem.

E-mail: peterfis@t-online.hu

POGÁNY ZOLTÁN

1972-ben érettségiztem a bonyhádi Petőfi Sándor Gimnáziumban. Az érettségi megszerzését követően a Somogy megyei Nyomdaipari Vállalathoz kerültem gép-mester ipari tanulónak. A nyomda ösztöndíjasaként, 1973-ban felvételt nyertem a Könyvűipari Műszaki Főiskola nyomtató-kikészítő szakára.

1976-ban államvizgát tettem, majd szeptember első napjától munkaviszonyt létesítettem üzem-mérnöki beosztásban. A tényleges katonai szolgálat teljesítését követően 1979. szeptember 1. napjától a magasnyomó gépterem és kötészet művezetőjévé neveztek ki, és ebben a beosztásban több mint öt évet dolgoztam.

Az 1985-ös év újabb fordulatot, előrelépést hozott. Január 1-jétől a vállalat kereskedelmi vezetőjévé neveztek ki, majd 1986. március 1-jétől a nyomda főmérnöke lettem. A gyakorlati munka mellett az elméleti továbbképzést sem hanyagoltam el.

Az 1986-os évben levelező tagozaton a Könyvűipari Műszaki Főiskola szakmérnöki képzésén vettem részt, melyet 1988-ban jeles eredménnyel végeztem. Időközben német nyelvből az Állami Nyelvvizsga bizottság előtt alapfokú nyelvvizgát szereztem.

1998. augusztus 1-jétől vagyok a Kaposvári Nyomdaipari Kft. ügyvezető igazgatója, valamint a Papír- és Nyomdaipari Műszaki Egyesület Kaposvári csoportjának tagja és egyben elnöke.

A szakmai események sorából talán az 1986-os Drupát emelném ki, amikor először vettem részt a világtalálón.

Nagyon sok példaképem van, akik egy élet munkájával segítettek a hazai nyomdászat fejlődését. Név szerint nem emelnék ki senkit.

Mottóm: „Ne akarjunk bölcsnek látszani, amikor csak szerencsések vagyunk!”

Amit továbbadnék a következő nyomdászgenerációnak, az a megrendelők és a munka iránti alázat.

És, ha ránézünk egy kiadványra, az legyen szép, és nyújtson esztétikai élményt. Bizonyos „régi” szabályokat ehhez be kell tartanunk.

Idegennyelv-ismereteim a német és az orosz.

E-mail: kozpont@kaposvarinyomda.hu

RATKOVICS PÉTER

1983-ban végeztem a Budapesti Műszaki Egyetem villamosmérnöki karán. Négy évet az egyetemen töltöttem, majd a Számítástechnikai Kutatóintézetben szoftver-fejlesztéssel foglalkoztam. Létrehoztuk az első PC-alapú grafikus számítógépes szerkesztőségi rendszert, mely komoly támogatást nyújtott az akkor kifejlesztett számítógépes nyomdai előkészítő rendszereknek

is. A nyomdaipar felé valójában csak 1990-ben nyitottunk, cégem, a Partners Kft. megalakításával egy időben. Forgalmazóként és rendszerintegrátorként megkíséreltük meghonosítani és terjeszteni a számítógépes formakészítés eszközeit és szoftvereit, beleértve a szkennereket, nyomtatókat, levilágítókat és a komplett, hálózatos rendszereket. A Partners Kft. tevékenysége 2002 után az ofset CTP elterjedésével egyidejűleg a csomagolástechnológia irányába fordult, teljes körűen foglalkozunk a flexó-előkészítés és-nyomatás, valamint a strukturális tervezés (doboz, display stb.) eszközeivel. 1997-ben néhány társammal megalapítottuk a PXP Első Magyar Digitális Nyomdát, a digitális nyomtatás hazai út-törőjét, mely 2003 végén beintegrálódott a Prime Rate Kft.-be, mely ma a magyar digitális nyomtatás első számú reprezentánsa.

Jelenleg a Partners Kft. ügyvezetőisége mellett a Prime Rate Kft. fejlesztési projektjeivel foglalkozom, és hét éve tagja vagyok a Magyar Nyomda- és Papír- és Szakmai Szövetség elnökségének.

Véleményem szerint, a nyomdaipar az utóbbi másfél évtizedben egyike volt a legnagyobb változásokat megérett iparágaknak, s ez a folyamat még nem zárult le. A következő generáció számára a legfontosabbnak azt tartom, hogy a változások közepette is egészséges alkalmazkodással, de egy stabil értékrenddel tudjanak élni és dolgozni – négy gyermekemet is ennek szellemében próbálom nevelni.

Német és angol nyelven beszélek.

E-mail: ratko@partners.hu

RUZSINSZKY SÁNDOR

1942-ben kerültem a kaposvári Somogyi Nyomdába, magasnyomó gépmester tanoncnak. 1946-ban magasnyomó gépmesteri szakvizgát tettem. 1953-tól 1956-ig főiskolai tanulmányokat folytattam. 1963-tól 1966-ig a Marx Károly Közgazdaság-tudományi Egyetem ipargazdasági szakán tanultam és végeztem. 1957-től a Zrínyi Nyomdában magasnyomó gépmester, csoportvezető, művezető, délutáni üzemvezetői-középvézetői beosztásokban dolgoztam. 1972-től a Nyomdaipari Grafikai Vállalat igazgatója voltam egészen 1984-ig, mikor korendémmel nyugdíjba vonultam. 1985 és 1991 között a Kossuth Nyomdában és a Szikra Nyomdában tanácsadóként dolgoztam. 1991-től a Magyar Grafika munkatársa vagyok.

Életem legnagyobb szakmai eseménye: a Nyomdaipari Grafikai vállalatnál a 13 helyen – főleg pinceraktárakban – működő anyagtárolást, betűöntődét és szervizbázist egy új, ötelemetes székházba, a jelenlegi Fiastryúk utcába összpontosítottuk.

Nagyon sok példaképem van. Ők azok a kiváló nyomdászok, akiknek a nyomdaipar fejlődését köszönhetjük.

Az apró örömök teszik boldoggá az ember életét, az apró bosszúságok pedig megkeserítik azt. Mottóm: „Ne törődj az apró bosszúságokkal, de mosolyogva keresd naponta azt a néhány apró örömet, s boldog lesz az életed.”

A nyomdászat nem egyszerűen egy szakma, hanem szellemiség, eszmény, szolidaritás, műveltség, tudás, intelligencia, viselkedés, humor és jókedv. Ezt az üzenetet adnám tovább a következő nyomdászgenerációnak.

A régi időkől mindent megőriznék, mert az volt a fiatalágom. Telefon: 06 30 291 3786

E-mail: ruzi.sasa@freemail.hu

RUZSNÁK JÁNOS

A könyvek és az irodalom szeretete indított arra, hogy érettségi után a kéziszedő szakmát válasszam. 1966-ban kéziszedő szakmunkás-bizonyítványt szereztem. 1974-ben formakészítő üzem-mérnök oklevelet, 1980-ban gazdasági szaküzem-mérnök képesítést szereztem.

Pályám főbb állomásai: 1964-től a Zrínyi Nyomdában szakmunkástanuló, 1966-tól kéziszedő szakmunkás, 1973-tól művezető, 1976-tól üzemegység-vezető helyettes, 1979-től üzemegység-vezető, 1982-től fejlesztési osztályvezető, 1985-től üzemegység-igazgató voltam. 1990-ben az Omigraf Kft. ügyvezető igazgatója lettem, 2004-től az Intergraf Kft. termelési igazgatója vagyok.

Szakmai pályafutásom legnagyobb eseménye a fényszedés bevezetése körüli bábáskodás, az integrált kép- és szövegfeldolgozás kialakítása és meghonosítása az Omigraf Kft.-ben. Példaképm: Bolgár Imre, a Zrínyi Nyomda volt vezérigazgatója.

Mottóm: „Létezik tőlem függő és tőlem független objektív valóság!” (Epiktétosz)

Amit továbbadnék a következő nyomdászgenerációnak, az a szakmaiság, az igényesség és az előrelátás. A múltból pedig megtartanám a szolidaritást, a szakmaiságot és az igényességet (tartalomhoz a forma).

Az angol nyelvet társalgási szinten beszélem.

Telefon: 06 1 210 2851

E-mail: janos.rusznak@intergraf.hu

SALGÓ VILMOS

1931. február 2-án születtem. 1951-ben a Petrik Lajos Vegyipari Technikumban vegyésztechnikusi, majd 1956-ban a Budapesti Műszaki Egyetemen vegyész mérnöki oklevelet szereztem. Az egyetem elvégzése után tanársegédként azonnal a nyomdaiparhoz kapcsolódó témával, a hőre stabil, de fény behatására érzékeny diazovegyületek előállításával kezdtem foglalkozni.

Ebből az ismerkedésből a nyomdaiparhoz életre szóló tartós kötődés lett.

1958 és 1978, majd 1983 és 1991 között a Nyomdaipari Kísérleti Üzem és Laboratóriumban, illetve ennek jogutód intézményeiben folyamatosan, vegyészismereteket is igénylő nyomdaipari témákkal foglalkoztam.

A fontosabb témakörök a következők voltak: nem ezüst alapú fényérzékeny rendszerek kutatása, fejlesztése, gyártása; elektrokémiai úton felületkezelt alumínium ofszet lemezek fejlesztése, a hazai gyártás előkészítése, kísérleti termelés elindítása; előérzékenyített ofszetlemezek fényérzékeny rétegei; fotopolimer alapú másoló és maratásálló rendszerek előállítás; hazai gyorsmárta-szer előállításának kísérletei. A kutató-fejlesztő munkát kezdetben a kémiai csoport vezetőjeként, később műszaki igazgatóként végeztem. Ebben az időszakban a fejlesztőintézetnek átfogó nyomdaipari kutatási, iparfejlesztési és gazdasági témák kidolgozása, megvalósítása is feladata volt.

1978-tól 1983-ig a Budacolor Festékgyárban főmérnök, majd műszaki igazgató voltam. Nyomdafesték-kutatással, -gyártással foglalkoztam.

1991-ben nyugdíjas lettem, de a nyomdász alkotó, állandóan megújuló szellemisége továbbra is megmaradt. Nyugdíjasként reklámfeliratokkal, reklámgrafikával foglalkozom.

SÁNDORNÉ SZILÁGYI KATALIN

Budapesten születtem, 1951. augusztus 29-én. Érettségi után felvételiztem az akkori Marx Károly Közgazdaság-tudományi Egyetemre. Szakmai gyakorlatomat a Kultúra Külkereskedelmi Vállalatnál töltöttem, így a diploma kézhezvétele után felvettem a céghez. Külkereskedelmi üzletkötőként nyomdai ipari bérmunka szerzése volt a feladatom, az első három évben bélyegnyomatási exporttal foglalkoztam, vagyis az Állami Nyomda mellett annak a Pénzjegynyomdának is szereztem exportüzleteket, ahova közel 30 évvel később mint vezérigazgató térhettem vissza.

Persze a két időpont között nagyon sok kihívásnak kellett megfelelnem. A Kultúra Külkereskedelmi Vállalatnál kilenc szép évet töltöttem, könyvnyomatási export feladataim is lettek később, a francia és holland piacra.

1983-1992-ig különféle beosztásban dolgoztam az Intergraf Rt.-nél, melynek során két évig a cég külkereskedelmi feladatokat betöltő vegyesvállalatát vezettem Bécsben.

1993-2001-ig a Pick Szeged Rt. külkereskedelmi vezetője voltam, az élelmiszeripar legjelentősebb „hungarikum”-ja exportstratégiájának kidolgozása és megvalósítása volt a feladatom.

2001-ben külszolgálatra mentem, Párizsban Magyarország OECD mellett működő képviseletén dolgoztam, pénzügyi tanácsosként. A Magyar Nemzeti Bank és a Pénzügyminisztérium szakmai munkájához tartozó bizottságokban képviseltem hazánkat.

2004 elején visszatértem Magyarországra, és elvállaltam előbb a kereskedelmi igazgatói, majd év május 1-jétől a vezérigazgatói feladatra szóló megbízást a Pénzjegynyomdában.

Ez a feladat életem legnagyobb kihívása, hiszen ki kell építeni azokat a műszaki és gazdasági feltételeket és pozíciókat, melynek révén a nyomda hosszú távon is megőrizheti és fejlesztheti profilját, és sikeresen működhet a hazai bankjeggyártás befejezése után is.

Telefon: 06-1-312-0259

E-mail: sandor.katalin@pjrt.hu

SÜMEGHI ZOLTÁN

Korán megszerettem a nyomtatott betűt.

Az iskolai segédanyagot számomra az eredeti Pallas lexikon, a Ribáry nyolckötetes Világtörténelem és sok más, nem csak tartalmában csodálatos könyv jelentette. A könyvek szeredatát vezetett az Egyetemi Nyomdába, ahol gépmestertanulóként megtapasztaltam a fizikai munka csodálatos örömét, mikor egy mechanikai szerkezet – a nyomógép – segítségével, bonyolult fizikai-kémiai folyamatok eredményeként megszületik a nyomtatott termék alfája.

Igyekeztem képezni magam. Nyomdaipari egyetem, mérnök-közgazdász, szakközgazdász-képzés, szakmai kurzusok: mind, mind a még szebb nyomdatermék, elsősorban a könyv érdekében.

A hetvenes évek közepétől megadatott, hogy igazgatóként is ráhatással legyek az Egyetemi Nyomda termékeinek a minőségére. Büszkeséggel tölt el, hogy híre volt a szépen kivitelezett könyveinknek, a különleges szakmai művészetnek.

Az új évezredben a nyomdai anyagokat nem felhasználom, hanem értékesítem. Más világ, más célkitűzések. Hihetetlenül izgalmas a nyomdászattal meggyőzni a saját érdekéről.

A mottóm már sok évtizede: „Dolgozni és nem kétségbe esni” (Carlyle). Másoknak is ajánlom figyelmébe.

E-mail: shizon.kft@chello.hu

SZENTENDREI ZOLTÁN

Veszprémben születtem, 1954. december 26-án. 1973-ban érettségiztem Veszprémben, a Vegyipari Szakközépiskolában. Sportpályafutásom érdekében Budapesten folytattam tanulmányaimat. Az édesapám révén, aki a Veszprémi Nyomdában reprodukciós fényképész volt, nyomdász ipari tanulónak jelentkeztem. 1975-ben a Zrínyi Nyomdában ofszet gépmesterként

végeztem. Közben a sportpályafutásom sérülés miatt abbamaradt, ezért a felszabadult időmben tanulmányaimra koncentráltam, 1975-ben felvételt nyertem a Könnyűipari Műszaki Főiskola, Nyomdaipari Tanszék, nappali tagozatára. 1978-ban Formakészítő Szakon végeztem. Nyomdaipari üzemmérnök oklevelet szereztem. Munkahelyeim: 1978-86. veszprémi Pannon Nyomdában művezető. 1986-tól a veszprémi Prospektus GmK, majd Prospektus Kft. tulajdonos-ügyvezetője.

Legbúszkébb arra vagyok, hogy 2006-ban zöldmezős beruházás keretében az „Új Prospektus Nyomdát” létre hoztuk..

Példaképem Michael Jordan kosárlabdázó, aki a legkiélezettebb situációkban, mindig hozta a legjobb formáját.

Motóm, hogy a jól befektetett munka előbb vagy utóbb, mindig meghozza eredményét.

Fiatalabb kollegáimnak ajánlom, hogy szeressék szakmájukat, mert csak úgy tudják jól művelni.

Tel.: 88/422-914/111

SZIKSZAY OLIVÉR

Édesapám révén – aki a Szikra Lapnyomdában dolgozott – kerültem kapcsolatba a nyomdaiparral. Gyermekként a jó hangulatú, közös hétvégi programok, nyaralások, rendezvények tették vonzóvá a „nyomdázatot”. Így számomra egyértelmű volt, hogy érettségi után nyomdai szakmát válasszak. A Kossuth Nyomdában voltam tanuló, ahol 1986-ban mint nyomdai fényképész szereztem szakmunkás-bizonyítványt. Amikor behívtak katonának, egy hónap után nyomdába kerültem. Itt lehetőség és szükség volt a különböző technológiai területekkel is megismerkedni, és kétkezi gyakorlatot szerezni. Leszerelés után még további két évet dolgoztam itt. 1990-ben, harmadmagammal létrehoztunk egy nyomdaipari kft.-t, melynek egyik ügyvezetője voltam. 1996-ban önállósodtam, és megalapítottam a Szó-Kép Nyomdaipari Kft.-t, melynek azóta is egy személyben tulajdonosa és ügyvezetője vagyok.

Nehéz lenne egy „legnagyobb” szakmai eseményt kiemelni, hisz mindig az éppen aktuális volt a legnagyobb. Az első, még használt gép megvásárlása, az első új nyomógép megvásárlása, az új nyomdaépület megépítése, az első új Heidelbergi nyomógép üzembe állítása és így tovább.

Példaképeim természetesen a szüleim. Abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy évek óta együtt dolgozunk. Édesanyám a gazdasági területen, édesapám a technológiai, műszaki területen ad biztos hátteret.

Motóm: „Azért dolgozni, hogy élhessek – nem azért élni, hogy dolgozhassak.” Legalábbis szeretném, ha ez lehetne.

Közhely, de ez a szakma sok-sok lemondást, folyamatos tanulást kíván művelőitől. Csak az lelheti benne örömét, aki nem csak kenyérkeresetnek tartja.

Azt a hangulatot, szakmai kollegiális összetartozást szeretném megőrizni, amit még gyermekkoromban volt módom megtapasztalni.

E-mail: oliver@szo-kep.hu

SZIKSZAY OLIVÉR, sen.

Keresztapámnak, könyvkötőmesterként, 1945 előtt könyvkereskedése és könyvkötészetével. Ő vezetett és „avatott” be a könyves világba, és javasolta, hogy a nyomdaiparban válasszak szakmát. Érettségi után betűszedő-tanulónak jelentkeztem a Ságvári Endre Nyomdaipari Szakmunkásképzőbe. Egy év tanműhelyi tanulás után, 1959 őszétől a Szikra Lapnyomdában

leshettem el a szakma fortélyait. Kéziszedés, gépszedés, gyártás-előkészítés, majd a termelésirányítás különböző vezető beosztásai után mint termelési fősztályvezető váltottam 1991 áprilisában. 1992 októberéig a Népszabadság Rt.-nél dolgoztam mint műszaki igazgató és a Fényszedő Kft. ügyvezetője. 1992 novemberétől nyugdíjba vonulásomig a Marquard Színes Nyomda Kft. termelési vezetője voltam. 2001 óta pedig a Szó-Kép Nyomdánál igyekszem szakmai tapasztalataimat hasznosítani és gyarapítani.

Több jelentős szakmai esemény részese lehettem – ofszetprogram, fényszedés-beruházás (Szikra Lapnyomda); szerkesztőségi rendszer telepítése (Népszabadság Rt.) és az utóbbi években a rohamosan terjedő digitális technikával való együttélés.

Pályafutásom során több kimagasló fiatalabb és idősebb szakmai tekintéllyel volt alkalmam együtt dolgozni, illetve a főiskolán tőlük tanulni.

Példaképeim a szüleim, akik élete, gondolkodása még most – haláluk után – is erőt ad.

Motó? Több is van, alkalma válogatja, hogy mikor melyik jut eszembe. De mivel életünk jelentős része munkával telik, leginkább az: „arra soha nincs időnk, hogy jól csináljuk, de arra mindig van idő, hogy kijavítsuk”.

A lehetőséghez képest fontos, hogy minél jobban megismerkedjünk a klasszikus nyomdászati értékeivel, és minél többet tudjunk átmenteni és felhasználni digitalizálódó szakmánkban.

Megőriztem – többek között – egy szedőfiókot, a winkelemet és több olyan tárgyat, ami egy lakás, illetve iroda falai között elfér. És sok olyan minikönyvet, ami hagyományos kéziszedéssel készült.

E-mail: sen.oliver@szo-kep.hu

SZILÁGYI TAMÁS

Családunkban nem voltak nyomdászok, amikor 14 évesen bekerültem az Athenaeum Nyomdába ofszet gépmester tanulóként. Nem sok fogalmam volt a nyomdáról, de az életről sem. Nyolc év munka (és katonáskodás) után a Kossuth Nyomdába kerültem, ahol először ofszet gépmesterként, majd különböző középvezetői beosztásokban tevékenykedtem. Azt hiszem,

itt tanultam meg igazán a szakmát, és vált szenvedélyemmé is. Már ezekben az években is tanítottam a technikumban, a főiskolán, majd később a szakközépiskolában is.

Ekkor készültek első szakkönyveim: az Ofszettechnológia és a Tekercsofszet-nyomatás.

Mivel a „fejemben” volt az ofszettechnológia, így áthívtak a Révai Nyomdába főmérnöknek, az ofszetnyomatás bevezetéséhez. Ez 1979-ben volt. Sajnos csak „rövid” nyolc évet tudtam ebben az igazán jó közösségben tölteni, majd kezdődött a fejlesztési munka elől, de már az akkori Ságvári Nyomdában. Itt „túléltem” néhány tulajdonosváltást, majd 1996-ban sikerült

üzletrész-tulajdonossá lennem. Tulajdonostársaimmal nehéz tíz év van mögöttünk, mivel a változó gazdasági és technológiai feltételek sok gondot hoztak.

Mégis eredményesen kormányoztuk a Mesterprint jól ismert „hajóját”, mert ez évben sikeres tulajdonosváltás történt. A Mesterprint fejlődése és jövője, valamint munkatársaim megélhetése így hosszú távon is biztonságba került.

Az elmúlt két évtizedben még írtam néhány szakkönyvet (Korszerű ofszetnyomatás, 100 éves az ofszetnyomatás, UV ofszet a jövő útja), valamint egyik szerzője és szerkesztője vagyok a már 12 éve megjelenő Nyomdavidág című szakmai folyóiratnak.

Örömmel tölt el, hogy sikerült az MTE SZ keretein belül a régi, jól bevált szakmai továbbképző tanfolyamokat feléleszteni, s a jövőben újabb témakörökben is indítunk előadásorozatokat.

Napjaim nemrég ismét átalakultak, mert figyelmemet meg kell, hogy osszam a szakmai tevékenység és az öt unokával történő játszás-szórakozás között. Így vált életem még teljesebbé, és az idő (egyelőre még lassú) múlását is elviselhetőnek érzem.

E-mail: print.consult@chello.hu

TAKÁCS FERENC

Negyven éve dolgozom a nyomdaiparban, 56 éves vagyok. A nyomdászattal még gyermekkoromban kerültem kapcsolatba. Ugyanis a Nagyatádi nyomdánál dolgozott a nővérem mint berakónő, és sokat látogattam a nyomdát. Sógorom nagybátyja volt a nyomda telepvezetője. Az ő biztatására kerültem 1966-ban a nyomdába, mely akkor még a Somogy

Megyei Nyomdaipari Vállalat telephelye volt. Kéziszedő szakmunkástanulónak szegődtem, és Kaposvárott, 1969-ben, kéziszedő szakmunkás-bizonyítványt szereztem.

1981-től termelésvezetői munkakörbe kerültem. Számomra nagy kihívás volt, hogy ekkor vezettük be a dobozgyártás mai stancolóforma-készítési technológiáját a nyomdánál.

1983-ban a budapesti nyomdaipari szakközépiskolában a nyomtató ágazaton is képesítést szereztem. Majd 1985-ben, szintén Budapesten, megszereztem a nyomdaipari technikus minősítő oklevelet.

1989-ben kineveztek a Nagyatádi Nyomda telepvezetőjének.

A Könnyűipar Kiváló Dolgozója kitüntetést kaptam meg.

Igazi szakmai kihívás az volt, amikor megpályáztam a Nagyatádi Nyomda Kft. igazgatói állását. Mikor elnyertem a pályázatot, a nyomda technológiáját át kellett szervezni: a magasnyomatásról az ofszetnyomatásra. Bevezettem az elektronikus formakészítést. A kéziszedő szakmunkásokat át kellett képezni, a magasnyomó gépmestereket ofszetgépmesterré, egy részüknek pedig a kartondoboz-gyártó stancolási technológiát kellett megtanítani. Ezen kihívásokra a szakma és a nyomdászat iránti szeretetem adott erőt.

Majdnem minden embernek van példaképe, pláne a nyomdásznak. Nekem Tátrai György, a sógorom nagybátyja volt a példaképem, akinek nyomdászságomat köszönhetem. Ő egy igazi, régi, verbeli nyomdász volt. A szakma szépségét és a nehézségét is tőle tanultam meg. Szigorú, de a mostani meglátásommal mindig igazságos volt, s a szakma iránti hűségére nevelt.

Kedvenc mottóm: „A nyomdászat nem csak ipar, művészet is.”

A szakmát nem csak művelni, hanem szeretni is kell, enélkül a nyomdász nem nyomdász.

Mi az, amit továbbadnak a nyomdászgenerációnak? Szeressék szakmájukat, becsüljék meg a régit. És soha ne álljanak a fejlődés útjába. Akkor igazi, nagy nyomdászok válnak belőlük.

A régi időkből az akkori nyomdászösszetartást és szakmai szeretetet, valamint az egymás iránti megbecsülést őrzöm a szívem alatt.
E-mail: nnykft@axelero.hu

TESZÁR JENŐ

Harmadik generációs nyomdász vagyok. Apai nagyapám Teszár Lipót mesterszedő, napilapok tördelőszerkesztője. Apám Teszár Jenő gépmester, géptermi művezető. Nem kérdéses a szakmám megválasztása. Az érettségi után fényképezés-tanulólétként kezdtem a pályát a Kossuth Nyomdában.

Nyomdászképzétségem fő állomásai:

1961-ben Nyomdaipari Tanulóintézet – síknyomó fényképezés; 1970-ben Felsőfokú Nyomdaipari Technikum – szaktechnikus; 1974-ben Könnyűipari Műszaki Főiskola – nyomdamérnök; 1980-ban Számítástechnikai Oktató Központ – rendszerszervező; 1986-ban Könnyűipari Műszaki Főiskola – mérnök-közgazdász.

Munkahelyeim, beosztásaim: 1959–1964 között a Kossuth Nyomdában síknyomó fényképezés; 1964 és 1968 között a Nyomdaipari Tröszt Kutatóintézeténél fényképezés szakmunkás.

1968-tól 1974-ig a Nyomdaipari Egyesülés Kutatóintézetében: kutató csoportvezető; 1974–1976 között tudományos munkatárs; 1976 és 1978 között tudományos főmunkatárs; 1978-tól 1980-ig tudományos osztályvezető; 1980–1983 között tudományos főosztályvezető. 1983–1990 között a Reálpressz Nyomdaipari Műszaki Fejlesztő KV.-nál – igazgató.

A fenti 26 év azonos helyen, a cég volt folyamatos átszervezésben.

1990–1991-ben a Hunorlito Kft. ügyvezető igazgatója voltam.

1991–1992-ben a Nilpeter Kft. ügyvezető igazgatói tisztét töltöttem be.

1992-től szaktanácsadó flexográfia témakörben, szakíró, lapkiadó, szerkesztő, a Magyar Újságírók Szövetségének tagja.

Életem meghatározó szakmai eseménye az 1970-es években, a magyar nyomdaipar ofszeteljárásra való átalakítása volt. A munkahelyem tevékeny részt vállalt az új technológia adaptációjából és elterjesztéséből az egész országban. Ez volt az időszak, amikor szinte minden hazai nyomdában alkalmam volt bemutatni, tanítani az eljárást.

Példaképeim: Lengyel Lajos, Horvai József, valamint dr. Gara Miklós aki a magyar felsőfokú nyomdászoktatás megteremtője. Felsőfokú szakmai színvonal, rendíthetetlen céltudatosság, rengeteg energia, szülegyenes emberi tartás. Tanárom, később atyai jó barátom. Az íróasztalomon ott a fényképe.

Van kedvenc mottóm is: „Ha valami elromolhat, az el is romlik.”

Ez ad reményt minden nyomdásztechnológusnak arra, hogy amíg világ a világ, mindig lesz munkája.

Üzenetem a következő nyomdászgenerációnak: A nyomdászat története több mint félezer éves. Nem lenne szabad erről megfeledkeznie az újaknak.

A nyomdaiparban nem a számítástechnika korát éljük, hanem folytatjuk a szakmát számítógépes segédlettel. A félezer éves szakmát. Folytatjuk.

Angolul beszélek, finn, svéd spanyol kolléga megért. Az angolok, amerikaiak engem értenek, de én őket nem. Nyomdász németül és nyomdász oroszul olvasok, sajnos csak a szakirodalmat.

E-mail: flexikon11@invitel.hu

Internet: flexikon@gmail.com

TIMKÓ GYÖRGY

Tizenhat éves koromban, 1944-ben – egy „nyomdatulajdonos” tanácsára a rákospatai Don Bosco Nyomda szedőtanonca lettem. Felszabadulásom után, 1949-től az Országos Úttörő Központ sajtóosztályának munkatársaként dolgoztam, ahonnan 1952-ben – kényszerű távozásom után – a Budapesti Szikra Nyomdába mentem képzésedőnek. Nem sokkal később a korrektorok-revizorok csoportvezetője lettem, még később főművezető, majd a magasforma-készítő üzemvezetője voltam nyugdíjazásomig, 1988 végéig (s ez egybeesett nyomdánkban a magasnyomtatás megszűnésével). Közben magyar szakos tanári diplomát szereztem, melynek nagy hasznát vettem, különösen a Helyesírási és tipográfiai tanácsadó elkészítésekor. Megjelenését követően meghívtak az Akadémia anyanyelvi bizottságába a nyomdászok képviselőjének, s máig is ott tevékenykedem.

Nyugdíjazásom óta következetesen Vörösmarty mondásához tartom magam: „A múltat tiszteld, s a jelent vele kösd a jövőhöz.”

Nyomdászattörténeti emlékek gyűjtése, kiállítása, nyomdátörténeti kutatások és írások, a szedőgépek történetének részletes feldolgozása, a magyar nyomdagépgyártás emlékeinek megismerése és más hasonló tevékenység tölti ki inaktív életemet. Szeretném, ha a fiatalabb nemzedék is ezt úgy és olyan szinten felismerné, hogy törekvésükkel létrejönné egy országos nyomdászmuzeum. Talán még nem késő!

A mai tipográfusoknak, „szedőknek-tördelőknek” minden korábbi képzéssel felülmúló eszköz van a birtokukban, melyet kiválóan értenek és használnak. Jó lenne ezt a tudást ötvözni ugyanilyen szinten az öt és fél évszázad alatt kifejedesedett tipográfiai ismeretekkel is, mert a nyomdatermékek jelentős része nem ennek szellemében készül.

Telefon: 06 1 269 6669

TOMCSÁNYI PÉTER

A nyomdaiparral való találkozás egy magánkiadásban megjelent sajtó könyv viszontagságos történetére vezethető vissza. A hajdani piac (1995–1997) óriási árkülönbségei nem éppen fogyasztóorientált szemlélete, kusza, kiszámíthatatlan volta arra ösztönözt, hogy próbáljam meg ezt a bizonytalanságot enyhíteni, megszüntetni és egy kiszámítható, állandó jó minőséget biztosító, megbízható partnerré válni. Így csöppent a Prime Rate és én akkoriban a nyomdaiparba.

1997-ben végeztem Gödöllőn (SZIE) a gazdasági és társadalomtudományi karon, majd 2005-ben doktoráltam Gazdálkodás és Szervezetstudományok program keretein belül. Egyetemi tanulmányaim befejezésétől a SZIE marketing tanszékén szaktantárgyakat tanítottam.

Jelenleg az egyetemi oktatás mellett a Prime Rate ügyvezetői feladatát látom el. A Prime Rate időközben közel száz fővel, a régió egyik vezető digitális nyomdájává vált, amely folyamatosan új kihívásokat teremt.

Véleményem szerint – dolgozzunk bármilyen területen – egy sikeres vállalkozás három alappilléren nyugszik. Magas szintű szakmai ismereteken, megfelelő szemlélettel párosuló menedzsmenttudáson és a tevékenység, az emberek iránt érzett és tanúsított alázaton és szorgalomon.

A következő generáció számára a legfontosabbnak ezen há-

rom tényező egészséges egyensúlyának összehangolását, megteremtését és szem előtt tartását tartom.

Német és angol nyelven beszélek.

E-mail: tpeter@primerate.hu

TÓTH GYÖRGY

1967-ben, az érettségi után, nagybátyám példájára – aki igen szerette a könyvkötészetet (Kocsis Berci bácsi, neve nem ismeretlen a szakmában) – könyvkötőnek mentem. 1969-ben könyvkötő szakmunkásvizsgát tettem, vörös oklevéllel. Az Akadémiai Nyomdában dolgoztam könyvkötőként, 1972-ig.

Elcsábított a tanítás, a tudás átadásának izgalmas feladata. A Tótfalusi Kis Miklósi Nyomdaipari Műszaki Szakközép- és Szakmunkásképző Iskolában először könyvkötő szakoktatót, később szaktanárt, majd műszaki igazgatóhelyettes munkakört töltöttem be. Továbbképeztem magam a BME műszaki oktató, majd tanár szakán. 1978-ban jogosult lettem a nyomdaipari mérnök cím viselésére. Ez a nagyon szép és tartalmas időszakom 25 évig tartott. Ezen időszak alatt társszerzője voltam több jegyzetnek, tankönyvnek. Jelenleg is használják az általam elkészített tantárgyak tanterveit, jegyzeteit.

1996-ban nagy lehetőségem adódott. Az ország legelismertebb nyomdájához, a Pénzjegynyomda Zrt.-hez hívtak a könyvkötő üzem vezetésére. Itt nagyon sok érdekes és új szakmai feladat várt rám, és vár a mai napig is. Aktív részese vagyok a folyamatos technikai és technológiai fejlesztésnek. Nap mint nap új kihívásnak kell megfelelnem szakmailag.

Nem váltam el a végleg az oktatástól sem és a könyvrástól sem. Folyamatosan részt veszek a könyvkötő szakma oktatásdokumentációjának elkészítésében.

A Nyomdaipari Enciklopédiába a Könyvkötés és a nyomtatott ívek feldolgozása című fejezetet írtam.

A Nemzeti Szakképzési Intézet nyomdaipari szakcsoport könyvkötőbizottság munkájában a Moduláris szakmai és vizsgakövetelmények készítése és véleményezése volt a feladatomban.

A szakképzés tartalmi, módszertani és szerkezeti fejlesztése. Új szakképzési szerkezet.

A Magyar Nyomda- és Papíripari Szakmai Szövetség megbízásából Az ötletből a megvalósításig című könyv Továbbfeldolgozás, Kötészet fejezetét írtam.

A Budapesti Műszaki Főiskola Rejtő Sándor Könnyűipari Mérnök Főiskolai Kar Médiatechnológiai Intézet Nyomdaipari Intézeti Tanszékén óraadóként tanítottam.

1991-ben és 2004-ben Lengyel Lajos-díjban részesültem. 1979-ben, 1985-ben és 1989-ben a Művelődési Miniszter Kiváló Munkáért kitüntetésben részesített.

2001-ben Vezérigazgatói elismerésben, 2005-ben Pénzjegynyomdászért kitüntetésben részesültem.

Az Ipartestület Könyvkötő Kisiparosok Országos Szervezetétől 1990-ben arany fokozat kitüntetését kaptam szakmai előadásaimért. 2002-től a vezetőség tagja vagyok.

1967 óta vagyok a nyomdászszakszervezet tagja, s 1968 óta pedig a PNYME nyomdaipari szakosztályának is tagja vagyok.

1993 óta rendelkezem szakértői engedéllyel a PNYME tagjaként, az OM által kiadott szakképzési szakértői igazolvánnyal is.

Sok éve rendszeresen felkér az OM a könyvkötő szakmai vizsgák elnöki teendőinek elvégzésére.

Szerencsés embernek tartom magam, mert azzal foglalkozhatom, ami a hobbim.

E-mail: tothygy50@freemail.hu

TÓTH ISTVÁN

1978. január 12-én születtem, Budapesten. Diplomátam a Könnyűipari Műszaki Főiskola könnyűipari mérnök, nyomdaipari szakirányon szereztem, 1999-ben. Munkahelyeim az alábbiak voltak: 1999–2000 között a Könnyűipari Műszaki Főiskolán dolgoztam. Feladataim: Főállásban tanítás a KMF Informatikai tanszéken (későbbi nevén BMF Neumann János Informatikai

Kar): oktatás, továbbá weboldalkészítés, kiadványszerkesztés (PMS Workshop, tudományos közlemények) BMF Rejtő Sándor Könnyűipari Kar weboldalának elkészítése és karbantartása. 2000-ben kiadványszerkesztés magánvállalkozásban. 2000–2003 között a Tiszszó Nyomda és GrafikaStúdió, ahol feladataim a PC nyomdai előkészítés, kiadványszerkesztés, webfejlesztés, web-design, informatikatanítás (elsősorban kiadványszerkesztői szoftverek), szerszergazda, hálózat-, internet-karbantartó és -fejlesztő voltak.

2001-től a Wellcom GrafikaiStúdió, ahol feladataim: Nyomdai előkészítés, webfejlesztés, webdesign, machintosh rendszergazdájá, hálózati fejlesztő és karbantartó, levilágítás, szkenelés.

Munkatapasztalataimat a Trans-Europe Kft.-nél, az Adobe, Macromedia, Extensis, Canto, Pantone stb. magyarországi disztribútoránál szereztem.

Tevékenységeim továbbá: Adobe technikai osztályvezető, Adobe és más DTP-programok termékmenedzsere, technikai támogatás, előadások szervezése és megtartása, teljes körű termékmarketing, reklámkészítés, cikkírás, oktatás, weboldal tervezése és karbantartása. Trans-Europe Kft.-nél rendszeres előadások termékekről, technikákról, Egy év informatikatanítás a Könnyűipari Műszaki Főiskolán.

Referenciamunkáim: „Kiváló Nyomdaipari Termékverseny” (ma Pro Typografia) megújítása pályázat – különdíj. „Web Site Story, avagy milyen a legjobb honlap?” pályázat – országos 11. hely.

Nyelvtudásom: angol – nemzetközi C-típusú középfokú nyelvvizsga; német – szakmaival bővített nyelvvizsga (nyomdaipari); török – (2005. augusztus óta tanulom); latin – (gimnáziumi négy év alatt régi írásk fordítása)-

Telefon: 06-1-208-4688

E-mail: harom@tizennygy.hu

URBÁN LÁSZLÓ

1923-ban születtem, Kispesten. Egy idős nyomdászbarátunk révén, érettségi után, 1941-ben a kispesti Faragó-nyomdába kerültem, ahol kéziszedő szakmunkásként 1944-ben szabadultam. Később gépszédést is tanultam. Az ötvenes évek első felében a Műszaki Egyetemen is folytattam tanulmányokat.

Munkahelyeim: 1945-től 1949-ig a Faragó-, majd Petőfi-nyomdákban (Kispest) voltam kéziszedő és gépszédő. 1949-től 1950-ig a Légrady Nyomdában kéziszedő voltam, majd az üzemi bizottság titkárhelyetteseként tevékenykedtem. 1950 és 1957 között a Könnyűipari Minisztérium Nyomdaipari Igazgatóságán csoportvezető voltam. 1957-től 1983-ig a Lapkiadó Vállalatnál tördelőszerkesztői, majd később osztályvezetői minőségben dolgoztam.

1983-ban nyugdíjaztak. Ezt követően még 15 évet töltöttem nyomdaipari területen.

Szakmai tevékenységem nagyon gazdag és tartalmas. Számos országos folyóiratnak terveztem meg a tipográfiját, tördelőszerkesztői beosztásban tucatnyi országos folyóiratnál évtizedekig másodállásban tevékenykedtem. Tíz évig óraadó tanára voltam a Ságvári Endre Nyomdaipari Tanulóintézetnek, ahol érettségizett utolsóéves tanulóknak szakismeretet tanítottam. Több reklámvonatkozású cikket publikáltam a reklámszakma lapjaiban. Voltam propaganda főnök, szakértő, szakmai tanácsadó, vizsgálóbizottsági tag és elnök. Mint osztályvezető 400 lap nyomdai előállításáért voltam felelős. A Lapkiadó Vállalatnál a munkaiügyi döntőbizottság elnöke voltam.

Példaképpem tekintem Lengyel Lajost, Soproni Bélát, Haiman Györgyöt, valamint dr. Gara Miklóst, akik barátságukkal is megtiszteltek.

Legbüszkébb vagyok – egyéb magas kitüntetéseim mellett – a szakmai munkáimért kapott Lengyel Lajos-díjra.

Kedvenc mottóm: „A szakmát nem elég szeretni, nem árt meg is tanulni.”

Az új nyomdászgenerációnak őszintén kívánom, hogy a régi nagy elődök példáját követve, az állandóan fejlődő technológiák felhasználásával az utókor számára is maradandót alkossanak, és a nyomdász közéletben aktívan vegyenek részt.

A régi időkbeli a példamutató nyomdászösszetartás szellemét őrizném meg.

A német nyelvet passzív szinten ismerem, a francia és latin nyelv sem teljesen idegen tőlem.

Telefon: 06 1 403 6702

E-mail: urban.laszlo@yahoo.com

VADÁSZ JÓZSEF

1949-ben születtem Szekszárdon, 1964 óta dolgozom a Szekszárdi Nyomdában.

Felcsésem gazdasági vezető, Katalin lányunk nyomdamérnök, egy szakkiadó műszaki vezetője, Judit jogász, ügyvédként dolgozik.

Szüleim révén kerültem kapcsolatba a nyomdai párral, édesapám könyvkötő-mesterként több mint 45 évet, édesanyám betanított könyvkötőként több mint 25 évet dolgozott a Szekszárdi Nyomdában.

1967-ben szereztem meg a kéziszedő szakmunkás-bizonyítványt, majd 1971-ben elvégeztem a közzgazdasági technikumot. 1976-ban nyomdaipari technikus képzést szereztem Békéscsabán, és 1982-ben műszaki oktatói képzésben részesültem (Dunaújváros, NME KFFK). 1990-ben a budapesti KMF-en megszereztem a gazdasági szaküzememérnök képzést.

1967-től 1980-ig linószedőként dolgoztam, 1980-tól fényszedő, formakészítő csoportvezető, 1985-től formakészítő főművezető, 1987-től műszaki igazgatóhelyettes, 1991-től igazgató, majd 1991. december 31-étől ügyvezető igazgatói pozíciót töltöttem be.

Az alábbi szakmai események a legmeghatározóbbak az életemben: a fényszedés bevezetése a Szekszárdi Nyomdában (1981), majd az első fényszedéssel készülő megyei napilap (1986). A kilencvenes évektől mára a Szekszárdi Nyomda az egyik legkisebb megyei nyomdából az ország jelentős könyvnyomdájává vált.

Mottóm: „Ha munkatársaidat nem becsüled, magadat sem becsüled.”

Amit megőriznék a múltból és tovább is adnék a jövő generációknak, az a szakma szeretete, a szakértelem és az alázat a szakma iránt.

Német nyelven beszélék társalgási szinten.

Telefon/fax: 06-74-412-153

E-mail: vadasz@szekszardinyomda.hu

VARGA GYÖRGY

Mint vegyész végeztem 1970-ben a debreceni, akkor még Kossuth Lajos Tudományegyetemen. A sima út számunkra valamelyik vegyi üzem termelésirányítói közpvezetői posztjára vezetett volna. Én valami fejlesztő tevékenységre vágytam, így kétévés medicoros korrózióvédelmi kitérő után rátaláltam az Alföldi Nyomdára, ahol már két olyan egyetemi kollé-

gám dolgozott, akik hozzám hasonlóan reaktorkémikusi képzettséget szereztek, csak éppen időközben „kiszüneteltették” alólunk a paksi atomerőművet. Hozzájuk hasonlóan én is a formakészítéshez kerültem, mert abban volt a legtöbb vegyészet. Később kiderült, hogy „vakok közt félszemű a király” alapon a vállalatnál én értek a legtöbbet a számítástechnikához, így rám bízta a számítógépes fényszedést, amit rögtön neki is álltam „továbbfejlesztetni”. A lényeg az volt, hogy a fényszedőgép-gyártó „nagy ötös” szoftvermonopóliumát megtörve kommersz számítógépeket használjunk a szövegfeldolgozásban. Végül is ugyanakkor az – utolsó nevén *Postcomp*-nak nevezett – algoritmusnak hat generációját fejlesztettük ki – leginkább a fióknak, tartaléknak –, a folyton megújuló számítógépes háttérnek megfelelően. Míg nem – ez volt a legnagyobb szakmai élményem – az ólomszedés hatósági betiltásával 1990-ben hirtelen nagy szükség lett a saját PC-alapú rendszerre, ami pár hónap alatt átvette a teljes szövegfeldolgozást. Tizenöt évi kispadon ülés során belém ivódott a Marcus Aureliusnak tulajdonított mottó: „Legyen erőm véghezvinni, amit megtehetek, türelmem elviselni, amin nem tudok változtatni és józan ítélőképességem, hogy el tudjam választani egymástól a kettőt.”

Amikor elkezdtem a fényszedéssel foglalkozni, azt még „régí vágású” szedők irányították, átültetve a fényszedésbe az ólomszedés tipográfiai igényességét. Ma a kiadványszerkesztéshez elég egy Sulinetben vett PC és egy valahonnan „beszerzett” program. A tipográfia szabályainak ismerete nem szerepel a feltételek között. Jó lenne, ha a számítógépes rendszerek segítségével a több száz év alatt kimunkált esztétikai elveket alkalmaznák az új rendszerek sokkalta nagyobb lehetőségeire.

Ma ugyanabban a beosztásban beosztott technológusként dolgozom (immár nyugdíjasként félidőben), mint amikor ide jöttem, csak éppen az ipari kutatás-fejlesztés a rendszerváltás után leginkább eltűnt az iparvállalatoktól, így ma már minőségbiztosítással foglalkozom.

Bár nyelvvizsgám semmiből nincs, olvasok, beszélek, írok „konyhanyelvi” szinten oroszul, angolul, németül.

VARGA MARGIT

1995 óta vagyok a PNYME Nyomdaipari szakosztályának tagja. 1996-tól az Egyesület Minőségügyi bizottságának vezetője. 1999-től Magyar Minőség Társaság Papír Nyomda- és Csomagolóanyag Bizottságának is vezetője.

1982-ben vegyész diplomát szereztem, a József Attila Tudomány Egyetem Természettudományi karán Szegeden.

1982–1985 között a Szőlészeti és Borászati Kutató Intézet, Kecskemét tudományos munkatársa voltam. 1989–1992-ben a Növény és Talajvédelmi Szolgálat, Kecskemét laborvezető-helyettese voltam. 1992–1994-ben a Petőfi Nyomda laborveze-

tője, majd 1994–2001 között minőségbiztosítási osztályvezető. 2001-től M-real Petőfi Nyomda termelési igazgatója vagyok.

A legnagyobb szakmai esemény az életemben, hogy 1999-ben a Petőfi Nyomda elnyerte az EFQM modell önértékelése alapján a Nemzeti Minőségi Díjat, középállalati kategóriában.

Mottó „Csak egyszer van jelenésem a földön. Ezért ha jó szívvel közelíthetek valamihez, ha tehetek valami jót, most kell megtennem! Nem szabad elmulasztanom egyetlen lehetőséget sem, mert nem lesz módom még egyszer arra, hogy itt vendégeskedjem!” (De Grellet).

A következő generációnak azt szeretném továbbvinni, hogy lehet akármilyen szuper gépe, ha nincs hozzá gondolkodó, tevékeny ember, akkor az egész fabatka sem ér.

A régi időkől a lelkesedést őrizném meg.

Idegennyelv ismeretem: angol középfokú és német kezdő.

VARRÓ ATTILA

Diákként a nyári szünidőben az Alföldi Nyomdában dolgoztam. Az érettségi után ipari tanuló lettem, és 1960-ban szereztem szakmunkás oklevelet mint magasnyomó gépmester.

Felsőfokú tanulmányaimat 1969-ben fejeztem be nyomtató-könyvkötő ágazaton, majd elvégeztem a műszaki főiskola kiegészítő képzését is. 1976-ban általános rendszerszervezői oklevelet szereztem, és tárgyalási szinten elsajátítottam a német nyelvet.

A katonaságtól történt leszerelésem után 1963-ban géptermi csoportvezetői, majd művezetői kinevezést kaptam. 1968-tól gyártásszervezési osztályvezető, termelési osztályvezető, termelési igazgató voltam az Alföldi Nyomdában 1975-ig.

Szakmai tevékenységem mellett több mint tíz éven keresztül óraadó tanár voltam az ipari tanuló-, majd a szakközépiskolában.

Debrecenből való távozásomat követően közel egy évig a Heves Megyei Nyomdaipari Vállalat műszaki igazgatóhelyetteseként, 1976. november 1-jétől a Vas Megyei Nyomdaipari Vállalat, a későbbi Sylvester János Nyomda főmérnökeként dolgoztam. 1990-től a Sylvester Print Kft., illetve a privatizációt követően 1995. január 1-jétől a Sylvester János Kiadó és Nyomda Kft. ügyvezető-jévé választottak.

Életem egyik meghatározó szakmai eseménye az 1960-as évek elején az Alföldi Nyomdában végrehajtott épület- és gépi beruházásban való részvétel volt. Az ilyen jellegű közös feladatok elvégzéséből fakadó összetartozás az, aminek megismerését és megőrzését a következő nyomdászgenerációnak is kívánom. Pályám e kezdeti időszakából emlékszem néhai Székely Jánosra, az Alföldi Nyomda műszaki vezetőjére, akinek általános műveltsége, szakmai tudása, emberi magatartása számomra példamutató volt és maradt.

Telefon-fax: 94/311-511

E-mail: sylvester.nyomda@t-online.hu

VASS SÁNDOR

Érettségi után nyomdász szakmunkás tanuló lettem a Zrínyi Nyomdában. A Zrínyi igazgatója Bolgár Imre volt. Benne láttam azt a nyomdászvezetőt, aki ismeri a szakma minden gyakorlati részletét, fortélyát, ugyanakkor legfontosabb termelőerőnek a munkahelyi légkört tartja. 1960-ban tettem szakmunkásvizgát, mélynyomó formakészítőként. 1963-ban, az akkor újra

induló nyomdamérnök-képzés keretében felvettek a Könnnyűipari Felsőfokú Technikumba, ahol – munka mellett – 1967-ben szereztem oklevelet.

A Zrínyi-ben ismertem meg feleségemet Nellát, aki fényképész és retusőr volt. Két fiunktól – az egyik szintén nyomdász – már 2-2 unokára vagyunk büszkék.

1968-ban a Nyomdaipari Fejlesztő Laboratóriumban technológusként, 1969-ben a Pénzjegynyomdában formakészítő művezetőként dolgoztam. Innen kerültem a Könnnyűipari Beruházási Vállalathoz főtechnológusi beosztásba, majd 1971-ben a Könnnyűipari Minisztérium következett, ahol hat év alatt részt vettem a nyomdaipar nagy rekonstrukciójának irányításában. Közben filozófiai oktatói diplomát szereztem, tanítottam két évig a nyomdaipari szakiskolában, és jegyzeteket szerkesztettem, megírtam a „Mélynyomó formakészítés” tankönyvet.

1977-ben kineveztek a Pátria Nyomda igazgatójának, majd vezérigazgatójának. Tizenöt évig dolgoztam a Pátriában. A legbüszkébb erre az időszakra vagyok, hiszen felépítettük a Dombóvári üzemünket, beolvastottuk a Nyomtatványellátó Vállalatot és a Rákóczi Nyomdát, Bécsben vásároltunk nyomdát és nyomtatványbolt-hálózatot építettünk ki.

1993-tól a Kabinet Kft. ügyvezetőjeként nyomtatványkereskedelmi hálózatot építettünk ki, majd 1997-ben megvásároltam a Diamant Nyomdát, mely az előzőnek nyomdai hátteret biztosított. 2001-ben – egy baleset miatt – 60 évesen nyugdíjba vonultam.

Ezt követően három évig tagja voltam a Magyar Grafika szerkesztőbizottságának, és most is hasonló területen dolgozom a Typographia lapnál, ahol cikkeim jelennek meg.

Műszaki Egyesületünkben 1965-től a Mérnök-Technikus kör vezetője, majd 1968–1980 között a Nyomdaipari Szakosztály elnöke voltam.

1980-ban Szakmai Kultúráért érdeméremet, 1983-ban Eötvös Lóránd-díjat, 1984-ben Munka Érdemrendet kaptam.

Beszélek és olvasok német és angol nyelven.

Életem és pályám során a szerető emberi kapcsolatokat, a szakmaiság és a teljesítmény értékeit tartom a legfontosabbnak.

Telefon: 203 7990, 06 20 472 56 33.

VÁGÓ MAGDOLNA

A könyvek tartalmi és formai bővületében nőttek fel, nyomdászszülők gyermekeként.

Tudatosan készültem – rövid útkeresést követően – a szakma egyre mélyebb megismerésére. A könyvtervezést Szántó Tibor mesteriskoláiban és a nagyon gazdag termékpalettájú Közgazdasági és Jogi Könyvkiadóban tanultam meg.

Grafikai terveimet mindig a nyomdatechnikai lehetőségek figyelembevételével készítettem, így a technológiák mélyebb ismerete érdekében 1983-ban nyomdamérnöki diplomát szereztem. Ez időtől a kiadó műszaki igazgatójaként, majd az általa

kulást követően már a részvénytársaság elnökeként a kiadói és a nyomdai világ legjobbjával dolgozhattam együtt. Közben az 1986-ban megszerzett gazdasági szakmérnöki másoddiplomával megalapozhattam vezetői tudásbiztonságomat.

Tanítottam tervezést, gazdálkodást, árképzést, és mindig jó szívvel foglalkoztam a fiatalabbak szakmai kultúrájának fejlődésével.

Kiadói éveimet követően 1996-tól a Franklin Nyomda ügyvezetése, majd 1988-tól az Aduprint Kft. főmérnöki munkakörében a kereskedelem és a termelés közvetlen irányítása ideje alatt megélhettem a nyomdaipar nehézségeinek és szépségeinek minden árnyalatát.

Jelenleg a Reálszisztéma Dabasi Nyomda Rt. általános vezérigazgató-helyetteseként alapvetően a nyomda hosszú távú prosperitásának további erősítése a feladatom.

Szakmai és emberi hitvallásom kifejezéseként ajánlom az új generáció figyelmébe, hogy: „Mindent a tehetség kezd el, de mindig a munka fejezi be.”

VINCZE ISTVÁN

A nyolcvanas években és a kilencvenes évek elején Németország nyugati felében dolgoztam. Szabadidőmben legszívesebben a könyvesboltokat jártam, és csodáltam a szép könyveket. Szerettem a szép, igényes dolgokat, de az is érdekelt, hogyan lehet ezeket ténylegesen egy nyomdában megvalósítani. Így kerültem a 90-es évek derekán a Petőfi Nyomdába.

1977-ben végeztem Kecskeméten a Gépipari Automatizálási Műszaki Főiskolán, rendszerszervezőként. Majd a SZÁMALK-on szereztem rendszerprogramozói diplomát. 2002-ben a Magyar Iparművészeti Egyetem felsőfokú tipográfusi képzésén végeztem.

A Petőfi Nyomdában gyakorlatban is dolgoztam a legfontosabb nyomdaipari technológiákkal, így jól megismertem a nyomdaielőkészítés mindennapi problémáit. 1997-ben Magyarországon elsőként kaptuk meg másik két kolégámmal az általam igen nagyra becsült ArtPro szoftverre a képzést. A legnagyobb kihívást a flexós munkák Scitex-rendszerről ArtPro-ra való átrakása jelentette. Idővel ez megtörtént a kartondoboz-, címke-, öntapa-dóccímke vonalakon is. 2002 októberében grafikai tervezésre és nyomdai előkészítésre alakítottam meg cégemet, a Vincent Design Kft.-t, ez hamarosan kibővült szoftverképviseletekkel is. A régi időkből szeretném megőrizni az igényességet, a fogékonyságot a szépre, valamint a munka és a szakma becsületét.

Németül és egy kicsit angolul beszélek.

E-mail: info@vincent-design.com

Akik életük végéig sokat tettek egyesületünk és a Magyar Grafika eredményes munkájáért

Az eltelt öt évtized alatt sok olyan neves nyomdász tevékenykedett a nyomdászok szaklapjának előállításában, az igényeknek megfelelő tartalom összeállításában, akik ma már nincsenek közöttünk, de emlékük, munkájuk eredménye ma is él. Ezek a szakemberek, nyomdavezetők, tipográfusok mindamelllett, hogy munkahelyükön is maradandót alkottak, vállalták azt, hogy az 1957-ben Magyar Grafika néven indult szaklap írásban, élethűen bemutassa a magyar nyomdaipart, a nyomdai technika és technológia fejlődését, az elektronika térhódítását. Az első szerkesztőbizottság Lengyel Lajossal az élen egyértelműen megfogalmazta, hogy mit kell folyamatosan teljesítenie ennek a szaklapnak ahhoz, hogy élenjáró legyen a magyar nyomdaipar fejlesztésében, a megfelelő út megtalálásában. Lengyel Lajos halála után, 1978-ban dr. Gara Miklós lett a lap főszerkesztője, aki 22 évig változatlan színvonalon tartotta munkatársával együtt a lap tartalmát, a célkitűzés megvalósítását. 2000-ben bekövetkezett halála után a mai munkatársak, cikkírók továbbfejlesztették a lapot, amely éppen az elektrotechnika újabb eredményei következtében naprakészen tudja közölni az egész világ nyomdaiparának fejlődését és azt, hogy a mi nyomdaiparunk hogyan tudja követni és megvalósítani ezt a szüntelen fejlődést.

Mindazok emlékét megőrizzük, akik ma már nincsenek közöttünk, de akik élharcosai voltak ma is élő társaikkal együtt annak, hogy szaklapunk betöltsse feladatát. Az a kötelességünk, hogy név szerint is megemlékezzünk róluk a jubileum kapcsán.

ABLAKA ISTVÁN (1918–1994)

Édesapjától tanulta a tudást és szépséget hirdető mesterséget, mindig fogékonyan a technológia fejlődésére.

Korát megelőző menedzser szemlélettel, valamint munkatársaival néhány év alatt megalapozta Kecskeméten a külföldi piacokat hozó csomagolóanyag-gyártást. Nyilvánvalóvá vált, hogy a Petőfi Nyomda nem csupán egy a sok vidéki nyomda közül, hanem a hazai nyomdászati műszaki és szervezeti fejlesztésének egyik kimagasló műhelye. Ablaka István joggal érezhette magának is a nyomda által szerzett elismeréseket. Számos kitüntetés közéül az Eötvös Loránd-díjnak örült leginkább. Vezérgazgatóként ment nyugdíjba 1986-ban.

DR. ANDRÁSSY DEZSŐ

Közgazdász. Diplomáját 1948-ban a Műegyetem közgazdasági karán szerezte. 1949-től a Zrínyi Nyomdában dolgozott nyugdíjba meneteléig. A Zrínyi Nyomdában üzemgazdasági főosztályvezető, gazdasági igazgatóhelyettes, majd később vezérgazgatói tanácsadó beosztásban tevékenykedett. Kiemelkedő munkát végzett a munkaügy különböző területein, valamint a vállalati tervezésben.

BALÁZSFI GEDEON

Felejtethetlen érdemei voltak a nyomdaipari műszaki információs szolgálat megteremtésében. 1949-ben, az Állami Nyomdában mint üzemszervező kezdett dolgozni. Ezt a tevékenységet a Pátria Nyomdában folytatta. 1952-ben az Egyetemi Nyomda monitorosztályának megszervezésével és vezetésével bízták meg. Ismerve nyomdaipari munkásságát, kiváló német nyelvtudását, 1968-ban mint osztályvezetőt megbízták a nyomdaipar Nemzetközi Kapcsolatának kialakításával. Ezzel egyidejűleg megszervezte a nyomdaipar műszaki fordítási irodáját. Külső szakemberek bevonásá-

val ő szerkesztette a rendszeresen megjelenő Nemzetközi Papír-és Nyomdaipari Műszaki Szemlét. Mint Lengyel Lajos munkatársa, vele együtt szervezte a Magyar Grafika szerkesztési és kivitelezési munkáját 1991-ig. Mindezekből kitűnik, hogy Balázsfí Gedeon élete során nagyon sokat tett a nyomdaipar műszaki fejlődése érdekében.

BAYER PÁL

A Klösz Nyomda könyvomó eljárásra, fotolitográfiára rendezkedett be. 1933-ban jelentős változás következett be, amikor az eddigi kis litográfiai üzemben műszaki vezetőként felvették a bécsi nyomdaipari főiskolán mérnöki oklevelet szerzett Bayer Pált, aki Magyarországon elsőnek a Klösz cégnél vezette be az általa kidolgozott „coloroffset-eljárást”. Ezt további, de már több szint nyomó ofszetgépek üzembe állítása követte. Bayer Pál kiváló gyakorlati szakember volt, és igen sok szakembert képzett ki eljárásának alkalmazására. Nagyon sokat dolgozott az egész magyar nyomdaipar, elsősorban az ofszetnyomtatás színvonalának emeléséért.

BARÁTH JÁNOS

A Fényszedő Központ Kft. ügyvezető igazgatója. 1973-ban kezdett hozzá a fényszedés hazai meghonosításához. Baráth János az új mellett döntött, s igazát az idő és a fejlődés ugyanúgy igazolta, mint a gazdasági eredmények. Olyan vezető volt, akinek szakértelmét és emberségét nagyra becsülték beosztottjai és az ipar magasabb vezetői egyaránt. Nagy felelősségtudattal, jó érzékkel vezette az üzemet. Egész életében fogékony volt az újra, együtt haladt a fejlődéssel.

BENKŐ ISTVÁN

A Kossuth Nyomdában dolgozott, majd a debreceni Alföldi Nyomda igazgatója haláláig. Élete egyik fő műve az, hogy iskolát teremtett a szónak abban a közvetlen értelmében, hogy a maga köré gyűjtött fiatalokkal megértette a szakma lényegét, emberséget és tiszta erkölcsöt plántált beléjük. Élharcosa volt az ofszet-technika bevezetésének, a fényszedés üzemserűsítésének. Egy emberöltő alatt kétszer is alapjaiban változtat meg a nyomdaipar technikája és technológiája. Az elmúlt negyven év alatt többet fejlődött, mint az azt megelőző négy száz év alatt. Azok közé tartozott, akik az ipar technikai, technológiai fejlesztéséért, a kultúra és a tudomány ápolásáért sokat tettek.

BOLGÁR IMRE (1916–1988)

Elsősorban nyomdász volt, és ezen belül is „zrínyi”. Két részletben közel harminc évig volt a Zrínyi Nyomda első számú vezetője. 1957 és 1980 között egyhuzamban. Munkássága, alkotó- és tettekrekeszsége a szakma és a kapcsolódó szakmák berkeiben egyaránt ismert és közsímsert. A fiatalok életpályájának kialakítását nagy gonddal segítette, személyre szólóan foglalkozott képzsükkel, emberré válásuk formálásával.

BOSKOVITZ A. GYULA (1922–2005)

Kéziszedő szakmunkásként kezdte nyomdaipari tevékenységét. Több nyomdát járt végig, majd 1949-ben a moszkvai Nyomdaipari Egyetem hallgatója lett, ahol 1951-ben végzett nyomdamérnök-

ként. Utána több fővárosi nyomdában főmérnökként tevékenykedett, majd 1975-től az Állami Nyomda igazgatója lett 1982-ig, nyugdíjba meneteléig. Az ötvenes években lett a PNYME tagja, ahol 1961-től 1983-ig a főtítkárhelyettesi tisztséget töltötte be. Rendszeresen publikált a Magyar Grafikában, elsősorban az ofszetnyomtatásról.

BOTYÁNSZKY PÁL

Békéscsabán született 1912-ben. Álmai voltak, a polgári iskola elvégzése után újságíró szeretett volna lenni. A Kőrösvidék napilapnyomdájába került tanulónak. Itt érte az a nagy meglepetés, hogy az újságot nem a nyomdászok, hanem külön szerkesztők írják, majd a készíeszedők a szedőszekrényből a sorjázóba kézzel szedik ki a betűket. A Kőrösvidék Vállalat 10%-os bércsökkentést akart minden dolgozójától levonni, de az országos szakszervezet ebbe nem ment bele. A könyvékről összezerbuaválták a szerzetlen nyomdászokat, alacsonyabb bérrrel. A békéscsabai nyomdászok munka nélkül maradtak. Hat évig volt munkanélküli. 1936-ban kiközvetítették az Egyetemi Nyomdába. Sok véletlennel, szerencsével Békéscsabára jutott, s 1947-ben annak a Kőrösvidéknek lett vállalatvezetője, ahonnan 18 éves korában utcára tettek. 1949-ben a 37 éves Botyánszky Pált a békéscsabai Tevan Nyomda igazgatójává nevezték ki. Az ezután következő 23 esztendő jelentős időszak volt a nyomda életében: a beruházásokkal a termelőszekzők növekedtek, a szaktudást a szakközépiskolai, egyetemi képzéssel fejlesztették Botyánszky Pál és munkatársai.

CZAKÓ ISTVÁN (1943–1987)

A PNYME nyomdaipari szakosztályának vezetője tagja volt. 1967-ben alakították meg a Nyomdaipari Mérnök-Technikus Kört. Öttagú vezetőségében vállalta első egyesületi munkáját. Csodaszép, lelkesítő munka volt ez a PNYME-ben, amely addig elsősorban szakmunkások önképzőkörre volt. Helyet kellett találniuk a frissen végzett mérnököknök, technikusoknak. Fialatok voltak, és nagyon lelkesek. Havonta tartottak mérnök-technikus köri összejövetelt. Így biztosítottak fórumot a frissen végzett mérnököknök, a Lipcséből, Moszkvából, Budapestről jötteknek. A mérnök-technikus kör havi rendezvényein, az előadás után klubestet tartottak, melynek szervezője Czako Pista volt. Szakmai viták, diavetítés, diaporámát szervezett.

DOHNÁL GÁBOR

1933-ban Ráckeven kezdő tanoncveit, a készíeszedést és a gépmesteri teendőket sajátítja el. A segédvizsgára Budapestre küldik, egy Rákóczi úti kis üzembe. A vizsgamunka kitűnően sikerül. A vizsgamunka közben tudja meg, hogy ő csak egy „suszter-nyomdában” tanult, nem szervezett munkás, nem lehet tagja a nyomdászszakszervezetnek. A szervezet és nem szervezet munkás közti különbség pedig ég és föld. A mai Bajza utcában megakad a szeme egy címtáblán: Közlekedési Nyomda. Bemegy, elmondja, hogy munkát keres. A művezető megnézi, hogy szed. Pár hónapig várnia kellett, hogy a felszabaduló ipari tanuló helyén szakszervezetileg is elismert munkahelyet megkaphassa. Leéretttségizik, majd jelentkezik a műszaki egyetemre, s sikeresen el is végzi. Az Egyetemi Nyomdának műszaki osztályvezetője lesz, majd kinevezett főmérnöke. Az 1970-es években felgyporsulnak a fejlesztések. Létrejön a Nyomdaipari Fényeszedő Központ, melynek megalakításában az Egyetemi Nyomda is jelentős szerepet vállal. 1974-ben állítják üzembe az első Heidelberg ofszetnyomó gépet. Jelentős szerepe volt az ofszettechnológia bevezetésében. Évtizedeken keresztül aktív résztvevője a szakmai oktatásnak, a PNYME munkájának.

ERDÉLYI JÁNOS (1913–1985)

A Zrínyi Nyomda vezérigazgató-helyetteseként lett közismert. Nyomdai szaktudása kiemelkedő volt, de emellett könyvtervező, tipográfus, grafikai tevékenysége Európa-szerte ismertté tette nevét és munkáját. Kezdetől tagja volt a Magyar Grafika szerkesztőbizottságának. Szakmai cikkeivel az egyes könyvművészeti versenyek nyertes munkáit értékelte. Több hazai és nemzetközi kiállításon szerepelt grafikáival.

FAZEKAS TAMÁS (1930–2005)

Érettségi után, 1950-ben kezdett dolgozni az akkori Békési Nyomdában. Bérelszámolóként kezdte, az ötven főt alig meghaladó kollektívában hamar kinötte magát a rátermett fiatalember, és haladt felfelé a ranglétrán. Fontos szerepet kapott a nyomdai rekonstrukciók során. Stabil helyét az anyag- és áruforgalomban találta meg: osztályvezető, főosztályvezető, majd kereskedelmi igazgató lett. 1961-ben, amikor a PNYME Békés Megyei Szervezete megalakult, ott volt a hetvenkilenc alapító tag között. Része volt benne, hogy ez a szervezet az ország legnagyobb és legjobb csoportjai közé küzdötte fel magát.

FECZER REZSŐ (1941–1994)

Feczter Rezső tizennyolc évesen, 1959-ben, lépett be először a nyomda kapuján. Mélynyomó marató szakmát tanult, és szakmunkásként végezte feladatát 1966-ig. Része volt a hazai nyomdaipar korszerűsítésének, ez a feladat olyan kihívás volt számára, amely új ismeretek megszerzésére készítette, ezzel is bizonyította a nyomdászati iránti elkötelezettségét. Céltudatos munkájával elismerésre méltóan szép eredményeket ért el az Állami Nyomdában, de a magyar nyomdaiparban is jelentős szakmai tekintélyt vívott ki magának. A 35 évből több mint két évtizeden keresztül vezetőként – ebből egy évtizedig igazgatóhelyettesként – állt helyt a nyomda életében.

FÖLDI LÁSZLÓ

1949-től a Könnyűipari Minisztérium Papír- és Nyomdaipari Főosztály vezetője, 1951-től miniszterhelyettese. 1956 után a könnyűipari termelés konszolidálásában jelentős érdemei voltak. 1958-tól egyesületünk elnöke volt 1978-ban bekövetkezett haláláig. Úgy is mint az egyesületünk elnöke, úgy is mint a Könnyűipari Minisztérium államtitkára, sokat tett iparágunk fejlesztése, egyesületi munkánk magasabb színvonalra emelése érdekében. Minden tudásával segítette az akkor meglévő korlátok közt mind az ipar fejlődését, mind a társadalmi munka megbecsülését.

DR. GARA MIKLÓS (1928–2000)

Neve és évtizedekig végzett munkája az egész magyar nyomdaipar előtt ismert és tisztelt. Ez azért is magától értetődő, mert 1972-től közel negyed századig a Könnyűipari Műszaki Főiskola nyomdaipari tanszékének volt vezető tanára, és ez idő alatt a tanszéken több mint 1100 hallgató végzett és kapott nyomdamérnöki diplomát. A gépmester szakmunkás-bizonyítvány megszerzése után, 1946-ban a Budapesti Műszaki Egyetem gépészmérnöki karának hallgatója lett, 1952-ben fejezte be az egyetemet, majd aspiránsként dr. Csűrös Zoltán akadémiai professzor mellett tevékenykedett. 1956-ban kandidátusi címet nyert el, majd a tanszéken docensként működött tovább. Közben a Szervesvegypipari Kutató Intézet kémiai laboratóriumát is vezette, majd ezt követően 1972-től a Könnyűipari Műszaki Főiskola nyomdaipar tan-

székének vezető professzora 1995-ig, nyugdíjba meneteléig. E sokoldalú tevékenység mellett a PNYME keretén belül is évtizedekig jelentős munkát végzett. Alapító tagként először az oktatási bizottság vezetőjeként, majd a szakosztály elnökeként és a Magyar Grafika szerkesztőbizottságának tagjaként eredményes munkát végzett. 1972-től 1986-ig az egyesület társelnöki tisztségét töltötte be. Lengyel Lajos halálát követően 1978-tól 2000-ig a Magyar Grafika főszerkesztője volt. Ebben a nagyon fontos munkában az 1957-ben megfogalmazott feladatokat és célkitűzéseket mindvégig megvalósította: a szaklap teljesítette azt, hogy a sajátos keretek között úgy képezze az iparág műszaki értelmiségét, hogy azokat napra készen ismerjék a nyomdaipar új útjait. Az egyesületben és a Magyar Grafikánál végzett eredményes munkája mellett haláláig több akadémiai bizottság munkájában is részt vett. Oktatómunkája során 22 könyve jelent meg. Mindezek elismeréseként több állami és szakmai díjban részesült. Alapítója volt a felsőfokú nyomdaipari szakemberképzés hazai megvalósításának, amely 1963-ban indult. 1963-tól a Felsőfokú Könnyűipari Technikum Nyomdaipari Tanszékének vezetője volt (ezt követően váltak főiskolává!). A Tótfalusi Kis Miklós Díjat a Nyomdaipari Enciklopédia összeállításáért kapta. Életművéért, a nyomdaiparban, a nyomdaiparért végzett munkájáért a Magyar Köztársaság Elnöke a Köztársasági Érdemrend Kiskeresztje kitüntetésben részesítette 1998-ban.

GÁTI GÁBOR

Nyomdászcsaládból származott, a nyomdászatot képzésedőként sajátította el. 1949-ben kezdte el tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetem gépészmérnöki karán. Több helyen dolgozott, 1960-tól a Könnyűipari Tervező Vállalathoz került, ahol húszéves jó munkáját elismerve, mint tervező főmérnök ment el nyugdíjba. Ez alatt a 20 év alatt került sor többek között sok új üzemi létrehozására (Kner, Szikra, Athenaeum stb.). Egyesületünk alapító tagja volt. Évtizedeken keresztül segítette a nyomdaipari szakosztály munkáját.

GERA JENŐ

Hivatása, élete – a nyomdásztanulók nevelése. A háború után, amikor megkezdődött a nyomdászképzés, ő azonnal a tanintézet tanára lett, s elmondhatjuk, hogy haláláig eljegyezte magát az oktatással. Nyomdászgenerációk sorát nevelte, tanította a szakmára, arra a szakmára, amelyik vele együtt múlt el. Hozhatnak bármilyen ketyeréket, számítógépet: a magasnyomatással, Jenő bácsival az igazi nyomdászat meghalt. A magasnyomatás élt nem sokkal többet, mint 500 évet. Gera Jenő 88 évet.

GERLACH FERENC (1914–1999)

Nyomdászcsaládból származott. A fiatal szedő a Hornyánszky-, majd a Balog Barna-nyomdáknál dolgozott, hosszabb ideig szakszervezeti bizalmi volt, majd a kisnyomdák főbizalmijának választották társai. 1949-ben a nyomdászsakszervezet állományába helyezték. A „toronyban” – így nevezte a tagság akkoriban a szakszervezeti központot – bértermelési felelős, kultúros, majd közgazdasági osztályvezető megismerte a szerzői szakszervezeti munkát. 1967-ben a központi vezetőség tagjának, majd titkárnak választották. A PNYME választmányának tagja volt, a nyomdaipari szakosztály munkájában, rendezvényein rendszeresen részt vett.

GÉMES LÁSZLÓ

A Révai Nyomdában szerzett képzésedőként szakmunkás-bizonyítványt. Ott dolgozott 1980-ig. Időközben a KMF formakészítő szakán üzemmérnöki diplomát szerzett. 1980-tól a Dabasi Nyomdában, mint kereskedelmi osztályvezető, majd 1987-től kereskedelmi igazgatóhelyettes beosztásban dolgozott. 1993-tól a Dabasi Nyomda kereskedelmi igazgatója. Szakmai munkáját több kitüntetéssel ismerték el.

HAIMAN GYÖRGY (1914–1996)

Mint a híres Kner-család egyik leszármazottja, természetesen nyomdász lett. Kiváló minőségű munkája mellett már ifjú szakemberként foglalkozik a könyvművészet elméleti kérdéseivel is. A háború után vezető beosztásokba kerül, így a Nyomdaipari Tröszt megalakulásával annak vezetője, majd később az Iparművészeti Főiskola tipográfiai tanszékének alapítója és egyetemi tanériként vezetője lett. Tevékenysége elismeréseként a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia tagjai sorába választotta. Tagja volt lapunk szerkesztőbizottságának, több száz tanulmánya, cikke jelent meg, emellett közel száz szakmai előadást tartott hazánkban és külföldön. Grafikai tervező tevékenysége sokirányú volt, így a Magyar Grafika több kitűnő címlapját is ő tervezte. Munkásságát több kitüntetéssel ismerték el, kormányzati elismerés mellett Tótfalusi Kis Miklós-díjban, és Németországban, a legmagasabb szakmai elismerésként, Gutenberg-díjban részesült.

HÁROMSZÉKI PÁL

Egész életpályája a nyomdászmunkát szolgálta. Érettségi után került az egykori Tevan-nyomda kis közösségébe és bérelszámolóból lett önképzés útján műszaki ember. Az államosított Békési, majd Kner Nyomda műszaki vezetőjeként már ismertté vált a város határain túl is. Beruházásokkal – melyek megvalósításában oroszlánrésze volt – nagygyá tette a békéscsabai üzemet. A hetvenes évek elején életének az a nagy hullámvölgye következett, amiből nagy akaráttal újra kiemelkedett, és lett előbb a Dürer Nyomda, majd 1980-ban az ország egyik legnagyobb nyomdájának, a Kner Nyomdának a vezérigazgatója. Egész életében fogékony volt az új iránt, erre ösztönzött, nem kímélve magát és munkatársait. Munkásságát erkölcsi megbecsülés kísérte, jelebb elismerések: a Szakmai kultúra fejlesztéséért, valamint a Tótfalusi Kis Miklós-díj és az Eötvös Loránd-díj.

HORVÁTH GÉZA

A Kner Nyomda meghatározó vezető egyénisége. A „nagy generációs” nyomdászok közé tartozik. Szakmáját Békéscsabán kezdte tanulni. Érettségi után magasnyomó gépmesternek tanult, majd technikusnak, egy évtizeddel később nyomdai üzemmérnök diplomát szerzett. Nagy generációként megélte a nyomdászat legdinamikusabb fejlődését. Ott volt, amikor az ofsetnyomatás, először az ofset címkegyártás, később a Tevan üzemi mélynyomás megszervezése beindult. Egy munkahelyen dolgozott egész életében, miközben az háromszor változott meg döntő módon, míg a hőskortól eljutott a kifejeletig. A Békési Nyomda tanulója, gépmestere, a Kner Nyomda műveztője, főművezetője, osztályvezetője utóljára pedig a Cofinec Hungary Rt. Kner Nyomda Tevan üzemenek telepvezetője. A PNYME Békés megyei szakmai tudományos fórumunk alapító tagja, kezdetektől végig a szakmai rendezvényeink aktív alakítója, résztvevője volt.

IVÁNYI ISTVÁN

Élete része az ipartörténetünknek. Amikor friss diplomával a zsebében, 1949-ben, belépett az Offset Nyomdába, még nem tudta, mi vár rá. Akkoriban már nem köre, hanem cinklemezre dolgoztak a litográfusok. Előérzékenyített lemez még nem volt, a lemezeket házilag öntötték fel a nyomdák krómguival és dolgozták ki. A művészsakma a vegyésztl akkor még csak annyit várt el, hogy vezesse a vegyszerkonyhát, készítse el naponta a termeléshez szükséges oldatokat. Kommersz nyomdaipari vegyszerek csak 1955-től gyártott az iparnak a Reanal Finomvegyezgyár. Valószínűleg a Bayer Pál főmérnök által teremtett innovatív légkörben, amikor ott a coloroffset-eljárás bevezetése folyt, Iványi fiatalos hévvel, tudományos igénnyel fogott neki a nyomdaipari fizikai- és kémiai folyamatok módszeres felderítésének. Évekkel később, társszerzőségben jelent meg a Fényképzéstechnika és nyomdaipari vegyszerismeret című könyve. Majd megírta a Nyomdaipari Anyagvizsgálat című folytatást is, ami nagy dolog volt egy kizárólag művészetinek tekintett iparban. Mai ésszel nehéz felfogni, hogy ezeket a munkákat mennyire reménytelen volt az iparral akkor elfogadtatni. Amikor a nyomdaipar kutatóbizottságát, a Reálpresszt, sikerült szétverni és széthordani, Iványi a Fa-, Papír és Nyomdaipari Minőségellenőrző Intézetbe lépett be, mivel az ötvenes években – az akkori ideológiai felfogásnak megfelelően – nem folytatódhatott a Bayer által kezdeményezett nyugati eredetű technológiakutatás. Iványi a Reálpressztől átvette a Nyomdaipari Szabványbázis Intézeti tevékenységet, és gazdája lett a Nyomdaipari Terminológiai Bizottsági munkának. Nyugdíjba vonulása után szakfordítóként dolgozott. Aki ismerte, tudta, hogy Iványi István az iparunk csendes szavú, meghatározó egyénisége volt.

JÁNI ISTVÁN

A nyomdaszakmán belül a könyvkötészet kimagasló egyénisége volt. Az Állami Nyomda kötetészetének nagymestere. Dolgozott és tanult. Megszervezte egyesületünk legeredményesebben működő szakmai körét. Van egy szólás-mondás: „senki sem pótolhatatlan”. Jáni István azokhoz tartozik, akik pótolhatatlanok. Szakmai berkekben sokszor felvetődött, hogy a Könyvkötő Kör milyen módszerekkel tudja immár hosszú évek, évtizedek óta összefogni a szakág dolgozóit, Jáni István erre a kérdésre azt válaszolta: Ezt írjuk a könyvkötők zászlajára: SZAKMASZERETET! A Könyvkötő Szakkör az előadásokkal, a külföldi és hazai üzemlátogatásokkal a tapasztalatcsere olyan lehetőségét biztosítja, amely nem mérhető – de eredményes.

KARNUTS JÓZSEF

Évtizedeket dolgozott a Kossuth Nyomdában. Munkájának jelentős szerepe volt az ofszetnyomatás egyeduralkodóvá tételében. Igen nagy súlyt fektetett az ofszetnyomatás fejlődéséhez szükséges szakemberek képzésére. Sok kiváló nyomdász került ki a keze alól. Szakmai tudását és tevékenységét iparszerte elismerték, munkatársai szerették és tisztelték. Nyugdíjasként is a szakmának élt. Élete utolsó éveit a Dabasi Nyomdában töltötte.

KLENK FRIGYES

Békéscsabán nevelkedett. Tizennégy éves korában szerződött betűszedő-tanulónak a Corvina nyomdába. 1937-ben

a Légrády Nyomda szakszervezeti bizalmija, 1948. augusztus 15-étől a Lapnyomdaipari Központ vezérigazgatója. 1949. november 20-ától haláláig a Nyomdaipari Igazgatóság vezetője volt. Az ő idejében vált a magyar nyomdaipar sok kisüzemből jól szervezett iparrá. A termelés nagyarányú növekedése mellett nyomdai termékeink minősége, színvonala jelentősen megjavult. Személyes fáradozásának eredményeképpen a nyomdaipar exportképes iparággá lett.

KOCSIS BERTALAN (1916–2000)

14 évesen lett könyvkötőtanuló, Sziklai Vera könyvkötészetében, ahol volt kitől tanulnia, hiszen a tulajdonos maga Kner Erzsébet tanítványa volt. 1949-ben lett a Hírlapnyomda – a későbbi Zrínyi Nyomda – dolgozója. A könyvkötészetben dolgozott, majd kötetési gyártás-előkészítő lett. 1957-től 1963-ig az egyre fejlődő nyomda kötetési vezetője. Ebben az időben jelentős technikai, technológiai fejlesztéseket hajtottak végre a Zrínyi Nyomdában. A sok új géphez sok fiatal szakmunkásra is szükség volt. Berci bácsi meghatározó vezetője volt mind a gépésztésnek, mind a tanulóképzésnek. 1963-tól a nyomdaipari tanintézet könyvkötészeti főoktatója volt. A dolgozó évtizedek alatt sok száz tanítványából nevelt kiváló szakmunkást, vezetőt, akik úgy tanulták meg tőle a szakmát, hogy a szép könyveket szerető kézműves mesterekké váltak.

KOCSIS VILMOS (1908–1988)

A nyomdászszakma szerelmese volt és maradt élete utolsó pillanatáig. 1908-ban született Balassagyarmaton. Fiatalon, 1920-ban lett nyomdásztanonc. Az ország különböző vidéki nyomdáiban dolgozott, s 1926-ban került fel Budapestre, ahol belépett a nyomdászszakszervezetbe. Pesten is több nyomdában dolgozott, de megismerkedett a munkanélküliséggel is. 1932-ben kisnyomdát alapított, 1940-ig sok nyomdász talált nála munkát. 1948-ban került a Könyvnyomdaipari Minisztérium Nyomdaipari Igazgatóságára, majd később a minisztérium műszaki főosztályára, annak vezetőjeként. 1963-ban mint a Papíripari Vállalat igazgatója ment nyugdíjba. Egyesületünk egyik alapító tagja volt, s hosszú ideig, amíg egészsége megengedte, tevékenyen vett részt annak munkájában.

DR. KŐHALMI KÁLMÁN (1919–2001)

Nyomdaipari pályafutását akcidentesszedőként kezdte a Pallas, később a Kossuth Nyomdában. Továbbképzése során nyomdamérnöki oklevelet, majd közzgazdász diplomát szerzett. Egyesületünknek alapító tagja volt. Több mint ötven évig aktívan vett részt egyesületünk életében. Szakkörvezető is volt, sok előadást tartott. A Magyar Grafika rovatvezetője lett, „számítástechnika a nyomdaiparban” tárgykörben. Legfontosabb maradó tevékenysége az volt, hogy a hazai nyomdaiparban elsőként alkalmazta az elektronikát.

LENGYEL LAJOS (1904–1978)

A 20. század második felében a magyar nyomdaipar egyik meghatározó egyénisége volt. Szakmai tudása mellett művészi tevékenysége is jelentős volt. Igazgatása alatt a Kossuth Nyomda minőségi könyvgyártása nemcsak hazánkban, hanem egész Európában ismert lett. Mindez úgy valósult meg, hogy közben a rohamléptekben fejlődő modern nyomdatechnológiát folyamatosan alkalmazta. A PNYME 1948-ban történt megalakulásától társelnök, 1951-től elnöke, majd újból társelnöke volt az egye-

sületnek. Főszerkesztője volt a papírparral közös szaklapnak, majd 1957-től éppen az ő kezdeményezésére külvált Magyar Grafikának, amelynek az ő általa megfogalmazott célokat a mai napig sikerült teljesíteni. 1978-ban bekövetkezett haláláig több magas kitüntetésben – így Kossuth-díjban – részesült, szakmai elismerésként Tótfalusi Kis Miklós-díjat és nemzetközi Gutenberg-díjat kapott.

DR. LOVÁSZ KÁLMÁN (1923–2005)

Olyan nyomdász volt, aki kandidátusként tudományos munkásságával, szakmai tudásával sokat tett a magyar nyomdaipar fejlődése érdekében. Az Általános Műszaki Főiskola nyomdaipari szakán végzett, itt ismerkedett meg az ofszettechnológiával. E témában későbbi kutatómunkájával sokat tett a magyar nyomdaiparnak. A Magyar Tudományos Akadémia levelező aspiránsa lett, 1973-ban pedig az Ofszet Nyomda igazgatói tisztségét töltötte be 1982-ig, nyugdíjba meneteléig. A PNYME-nek alakulásától tagja volt, 1957-től hosszú ideig a Magyar Grafikánál szerkesztőbizottsági tag is volt, itt és más hazai és külföldi lapokban sokat publikált kutatási eredményeiről. Sok hazai és külföldi szimpóziumon tartott tudományos előadásokat.

LÖBLIN JUDIT

Nagyon korán megmutatkozott művészet iránti érdeklődése. Hosszú ideig tanult zenét, így került kapcsolatba a művészettörténettel. Mindez nagy hatással volt már pályakezdésére, hiszen kottagrafikusként kezdte pályáját a Zeneműkiadó Vállalatnál. Folytatva a családi hagyományt, a könyvszakmát, a tanfolyam elvégzését követően műszaki szerkesztő lett, és már igen hamar jelentkezett tipográfiaikkal, elsősorban illusztrált kottákkal, zenei tankönyvekkel. Később más területen folytatta a pályát. Az Akadémia Kiadó lexikonszerkesztőségében a képszerkesztési munkálatoakat irányította. 1982-ben a szakma nagyra becsült mesterei közé sorolják, munkásságát a Tótfalusi Kis Miklós-díjjal ismerték el.

LUX JÁNOS (1927–1987)

Kimmel Emil halála után 1979-től szakszervezetünk főtítkára lett. Fáradhatatlan szervezője volt a nyomdászok, papírosok, a lap- és könyvkiadásban dolgozók szövetségi összetartozásának. Ezen munkálkodott a PNYME keretében is, ahol az egyesület végreható bizottságának és a Magyar Grafika szerkesztőbizottságának a tagja volt.

MISEJE TIVADAR

Országosan elismert gépszedője volt a Révai Nyomdának. A szakma tisztelete övezte. A Papír-, Nyomdaipar és a Sajtó Szakszervezete ennek tudatában az 1950. évben főtítkárhelyettesi tisztségre választotta. Egyesületünk választmányi tagja volt, részt vett a szakmai rendezvényeken. Mint főtítkárhelyettese a szakszervezetnek, különös figyelemmel ápolta az egyesülettel való jó kapcsolatot.

MOLNÁR LÁSZLÓ (1922–1990)

Kiváló nyomdászként a minőségi munkáról híres Kossuth Nyomda egyik meghatározó egyénisége volt, aki vallotta, hogy a betű olyan művészet, amellyel életművet lehet alkotni. A PNYME keretében hosszabb ideig volt a szedőkor títkára, valamint a Magyar Grafika tördelőszerkesztője.

NAGY ZOLTÁN

A 20. századi magyar betűtervezők egyik legtermékenyebbje, a magasnyomatás utolsó évtizedeiben a nyomdai betűk sokoldalú ismerője és a betűtervezésen túl a szedhető ólombetű elkészítésének avatott ismerője volt.

1920-ban született, a Minerva Nyomdában tanulta a készíszedő mesterséget, és ott dolgozott 1941-ig. Később Egerben lett reklámgrafikus, majd a budapesti Műszaki Egyetemen tanult, nyomdai szakmérnök képesítést szerzett. Az Athenaeum Nyomda után a Nyomdaipari Igazgatóságon dolgozott.

1955-ben az Első Magyar Betűöntődébe hívták, ahol a következő évtől kezdve másfél évtizedig főmérnök volt.

1970-ben a Magyar Iparművészeti Főiskola adjunktusa, 1975-től docense.

Rajztechnikát, nyomdatechnikát és tipográfiát tanít, közben a Könnyűipari Műszaki Főiskolának is meghívott tanára.

Nyomdabetűterveivel különböző pályázatokon arat sikereket. Az Első Magyar Betűöntőde hozza forgalomba a Reklám kurzívót (1960), a Tótfalusi díszbetűt (1961), az Ecsetírást (1966). A Visual Graphics Corp., New York hozza forgalomba a Margaret antikvát, amelyet feleségéről nevezett el. 1967-ben készítette az ólomként még szedhető Széles kövér groteszket és utolsóként a Kalligráfiaát, amit alkalmi nyomtatványokhoz készített.

1967 és 1970 között az IGV részére frógép-betűtervek, proporcionált egységbeosztással, ennek kivitelezője a Ransmayer & Rodrian cég Nyugat-Berlinben. New Yorkban és Frankfurtban is kiállították betűterveit.

1965-ben Munka Érdemrend, 1977-ben a Tótfalusi Kis Miklós-díj kitüntette.

Haiman Györggyel közösen, a Typo-grafika tanszék kutatási feladatai között, a 19–20. század magyar betűtörténetével, szakmatörténetével foglalkozott.

1990-ben tanítványa Bujáki László tipográfus, betűtervező gondozásában készül el a Betűtervezés technikája című tanulmánya, mindössze 12 példányban.

Tervezett betűtípusai között található a Katerina (1978), egy talpnélküli egyéb antikva, amelyet lányáról nevezett el, de gyártása már nem bocsátotta.

Utolsó fontos megbízása a magyar állami ütvévl számára a Margaret írásnak egy betűnkénti szedéssel való elkészítése, amelyet – a fényszedés korában – oldalról oldalra montírozva, filmereketként adott át megbízójának.

NAGY ZOLTÁN

1940-ben, az Iparművészeti Főiskola elvégzése után került a Pénzjegynyomda tervezőosztályára. 1946-ban, az új forint megjelenésekor, nagy feladat hárult az ifjú művészre – a 10, 20, 100 Ft-os hátoldal metszését kellett elkészítenie, majd a 20 Ft-os előoldalát. Bélyegeket is tervezett, metszett. 1975-ben munkásságának elismeréseként Tótfalusi Kis Miklós-díjat kapott, amit a „könyvművészetben és nyomdaiparban kiemelkedő alkotó”-nak adnak.

ORBÁN JÓZSEF (1912–1996)

Egyesületünk alapító tagja és évtizedeken át aktív közreműködője volt. Kezdetben a nyomdaipari szakosztály vezetőségének, később választmányának, illetve Országos Elnökségének tagja. Felöltötként elvégezte a műszaki egyetemet, és mérnöki képesítést nyert. 1952-ben lett a Szikra Nyomda, illetve Kossuth Nyomda főmérnöke, 1972-ig, amikor nyugdíjba vonult. Orbán József szakmai munkája jelentős volt. Amire nyugdíjba került, a

Kossuth Nyomda kiváló minőségű könyveivel már nem csak a haza könyvgyártás kiemelkedő nyomdája volt, hanem a nemzetközi piacon is jól ismert és keresett nyomda lett. Ebben a fejlődésben benne volt Orbán József munkája is, nyomdaszeretete.

PRISKIN SÁNDOR

A betűszedő szakmát Marosvásárhelyen tanulta. 1946-ban Békéscsabára került, a Tevan Nyomdában helyezkedett el. Később Szegedre, a Szegedi Nyomdába irányítják, vezető beosztásba, főként a napilapok és az üzemi újságok előállításánál dolgozott. Közben tanult és tanított. Általa több generáció magas szinten ismerte meg a nyomdászmasterséget a szegedi Tömörkény István Gimnázium és Szakközépiskola tanműhelyében. Alapító tagja volt egyesületünk Csongrád Megyei Csoportjának. Hosszú éveken át szakosztályvezetőként segítette az egyesület munkáját.

PETŐCZ KÁROLY

1963-ban, a békéscsabai nyomdához csatolt gyomai – volt Kner nyomdaüzem vezetője lett. A bibliofil könyvek reneszánsza kezdődött el akkoriban. A kiadók műszaki vezetői szívesen keresték meg a nyomdát, ahol a még meglévő régi szakértársak a legteljesebb tudásukkal társultak a kiadói célokhoz. Gyomán nagy lelkesedéssel és erőfeszítéssel megkezdődött a bibliofília rehabilitása. Békéscsaba volt az a vidéki nyomda, ahol már az ötvenes évek elején megindult valami szerény mozgolódás a fejlesztések terén. Petőcz Károly tipográfus volt. Grafikus, reklámgrafikus, fotós, illusztrátor, tipográfus, műszaki szerkesztő – mindezeket színvonalasan és művésziességgel végezte. A Magyar Grafikában rendszeresen közölték színvonalas tipográfiával foglalkozó cikkeit.

RADICS VILMOS (1911–1995)

Sok újságíró tanulta meg tőle, hogy a nyomdai sokszorosítás alapszabályainak betartása egy újságnál a forma és a tartalom egységét jelenti. A Magyar Újságírói Szövetség keretén belül közel három évtizedig oktatta a másik híres tipográfussal, Ritter Aladárral együtt a tördelészerkesztők nemzedékét. Kiváló tipográfusként a szöveg és a képanyag, valamint a színek megfelelő alkalmazásával az általa szerkesztett újság példaértékű a tartalom és a forma összhangjával. A Magyar Grafika számára több szakcikket írt. Oktatói munkája és szakmai cikkei a nyomdaipar fontosságát hangsúlyozták. Elismerésként Tótfalusi Kis Miklós-díjban részesült.

SOMOGYI DEZSŐ

A Magyar Grafika belső munkatársa, aki évtizedeken át gondosan ügyelt a folyóiratunkban megjelent írások stílusára és azok helyességére. A magyar nyelvnek írásunkban rögzült alakja szent volt számára – nyelvünket ápolta, védte minden káros és nemkívánatos hatástól. A Magyar Grafika hasábjain nagyon sok helyesírással foglalkozó cikke jelent meg. Az egyesület Korrektor Körének vezetője volt.

SOPRONI BÉLA (1914–1995)

Soproni Béla 1949. március 1-jén lett az Athenaeum Nyomda igazgatója, később pedig vezérigazgatója. Több mint harminc-

négyszer át életének minden mozzanatát a nyomda fejlesztéséért, a szép nyomdatermékek előállításáért fáradhatatlanul végzett munkája töltötte ki. Fogékony volt minden új iránt, így munkásságának tudható be többek között a hazai színesstekermélynyomatás széles körű bevezetése. Aktív tevékenységének eredményeként tíz év múlva irányításával korszerű mélynyomó nagyüzem épült, amely sok tekintetben Közép-Európa egyik legkorszerűbb színesfolyóirat-gyártó nyomdája lett. Az Athenaeum Nyomda Kozma utcai üzemének létrehozása lett Soproni Béla életművének kiemelkedő állomása. Fáradhatatlan munkával megvalósította terjedelemben, példányszámban és sokféleségben az egyre növekvő színesfolyóirat-gyártást. Tipográfusként is maradandót alkotott. Igényes, sokoldalú, esztétikus tervei nyomán számtalan könyv és más nyomdatermék látott napvilágot. E tevékenységének elismeréseként 1974-ben a magyar nyomdaipar legmagasabb kitüntetését, a Tótfalusi Kis Miklós-díjat kapta.

STÁHL ENDRE

Édesapja ofszet gépmester volt. Érettségi után a Piatnik Nyomdában jelentkezett nyomdai fényképész tanulónak. A szakvizsgát az Athenaeum Nyomdában tette le. Majd beiratkozott a Műszaki egyetem gépészmérnöki karának könnyűipari szakára. 1953-ban mérnöki oklevelet szerzett. Rövidesen kinevezték az Ofszet Nyomda termelési osztályvezetőjének. Később átigazolt a Nyomdaipari Kísérleti Üzem és Laboratóriumba, kutatómérnöki beosztásba. Az ofszetnyomatás területén számos újítása került bevezetésre. Újabb feladatot vállalt a Könnyűipari Tervező Irodában. Kidolgozta az Athenaeum Nyomda Kozma utcai új üzemének alapkoncepcióját, az új Nyírségi Nyomda, a Dabasi Nyomda, a Zrínyi Nyomda csepeli telephéinek, a Kossuth Nyomda új üzemének beruházási programját. A névsor nem teljes. Egyesületünk aktív tagja volt, cikkei rendszeresen jelentek meg a Magyar Grafikában. Tagja volt az egyesület választmányának.

SZALAY KÁLMÁN

Ízig-vérig nyomdász volt, aki a Műegyetemen szerzett mérnöki diplomáját és tudását is a nyomdaiparban kamatoztatta és használta. A Réaltanoda utcai Nyomdakísérleti Intézetben végzett hasznos munka után az 1972-ben létesülő Dabasi Nyomda beruházó mérnökeként jelentős része volt Földes György igazgatóval együtt abban, hogy a vidéki nyomdában meghonosították az akkor legmodernebb ofszettechnológiát és -technikát. Később első helyettese lett Földes Györgynek, aki ma úgy emlékszik rá, mint nagyon jó munkatársra és barátokra, aki mint az ofszettechnológia mérnöke a magyar nyomdaipar egyik legjobb szakembere lett. Lapunknak, a Magyar Grafikának belső munkatársa, a szerkesztőbizottság tagja volt. Általa lapunk be tudta tölteni egyik fontos feladatát, olyan szakmai folyóirat tudott lenni, ahol egyik súlypont éppen a műszaki újdonságok megismertetése, bemutatása.

SZÁNTÓ TIBOR (1913–2003)

Neve ismert hazánkban és külföldön is, nemcsak a szakmai területen, hanem minden könyvet szerető ember előtt. Legmagasabb kitüntetésekkel elért könyvművész, aki úgy nyomdász, hogy nemcsak csinálta, hanem megálmodta, megtervezte a szép könyvet. Több mint 2000 könyvet tervezett, amelynek jelentős része látható a Keszthelyi Helikon Múzeum állandó kiállításán. Évtizedekig tanított az Iparművészeti Főiskolán és szakközépiskolákban. Több hazai kiállítás mellett életmű-kiállítás volt több

külföldi városban is. Sok kitüntetés mellett a nemzetközi Gutenberg-díj tulajdonosa is. 1948-ban alapító tagja volt a PNYME-nek, majd 1957-től a Magyar Grafika szerkesztőbizottságának is tagja. A lap tipográfiai rovatát vezette, e témában sok cikket írt.

SZÉKELY ARTÚR (1896–1979)

A magyar nyomdaipar egyik nagy „öröge”, aki a nyomdai szakirodalom, a hazai nyomdatörténet és a magyar nyelvtudomány kiváló művelője volt. Több szaklapban írt jelentős szakkikket, így a Magyar Grafikában is, amelynek szerkesztőbizottsági tagja is volt.

SZÉKELY JÁNOS

1924-ben született. Iskoláinak elvégzése után egy debreceni kis nyomdaüzemben tanulta ki a szedőmesterséget. Később az Alföldi Nyomdába került, az üzem műszaki vezetője, majd igazgatója lett. Fiatalkora óta lelkes munkása a szép könyv ügyének, ezt bizonyítják azok a kiadványok, amelyek az ő irányítása alatt kerültek ki az Alföldi Nyomdából. Egyesületünk munkájában 1950 óta vett részt, megalapította a legjobban működő vidéki szervezetet. Székely János nagy érdeme, hogy kiválóan készítette elő, dolgozta ki a debreceni Alföldi Nyomda rekonstrukciós tervét.

TELEK IMRE

A könyvkötőszakma meghatározó egyénisége volt. 1958-ban végezte el a könyvkötészeti tanulmányait a Ságvári Endre Nyomdaipari Tanulóintézetben. Huszonöt évig dolgozott a Közlekedési Nyomdában. Ez az időszak a szakmai gyakorlat megszerzésének, az elméleti háttér biztosításának – a technikum elvégzésével – történő időszaka volt. Rendszeresen részt vett az egyesületi Könyvkötő Körének munkájában.

TERÉNYI LÁSZLÓ (1912–1986)

A Légrády (a későbbi Zrínyi) Nyomdában tanulta a szedőszakmát. Már ott a szakszervezeti mozgalom elkötelezettjévé vált, aminek következtében a Nyomda-, a Papíripar és a Sajtó Dolgozói Szakszervezetének főtítkára lett, majd Dániában magyar nagykövet, ezt követően 1980-tól haláláig a szakszervezet elnöke volt. Kezdetől fogva tagja volt a PNYME országos elnökségének, ahol jelentős tevékenységet fejtett ki. Tagja volt az 1957-ben elindított Magyar Grafika első szerkesztőbizottságának is.

VARGA GÁBOR (1950–1993)

Másfél évtizeden keresztül dolgozott a Szikra Lapnyomda Rt.-nél, előbb műszaki titkár, majd vezérigazgató-helyettesi minőségben. Szakmai tudása, elkötelezettsége méltán tette őt a nyomdászársadalom kiemelkedően nagy egyéniségévé.

VIRÁGVÖLGYI PÉTER (1948-1998)

A hazai írásoktatás megszállott reformere, maga is kiváló kalligrafikus művész és tipográfus-grafikus. 1948-ban született Budapesten. 1967-ben a Képző- és Iparművészeti Gimnáziumban érettségizett, ezt követően a Révai Nyomdában kitanulta a kézi-szedő mesterséget. 1969-től a Magyar Iparművészeti Főiskola Typo-grafikai tanszékének hallgatója. Tanárai: Haiman György, Kass János, Nagy Zoltán és Zigány Edit.

1973-ban diplomázott, munkái között reklám- és díszbetűtervek, kalligrafikus lapok találhatók. Ekkor kezd el az iskolai írás-

oktatás reformjához készülők munkáját. 1974-ben ösztöndíjas, majd a tanszéken tanársegéd. 1975 és 1979 között az írástanítási javaslat alapján megindult tanítási kísérlet vezetője.

1983-tól tagja az MTESZ Papír- és Nyomdaipari Műszaki Egyesület ATypl-csoportjának (Association Typographique Internationale).

1985-től vezetője a fent említett csoportnak. 1986-tól a Szép magyar könyv verseny főszerzőjének tagja, 1989-től 1993-ig és 1995-ben annak elnöke.

1987-ben egyetemi docensi kinevezést kap.

Az 1991-es évben kibocsátják a hivatalosan elfogadott új írástanítási tantervet az iskolák számára. 1991-ben bevásztják az ATypl vezetőségébe az éves közgyűlésen (Párma, Olaszország). 1992-ben az ATypl nyolcadik nemzetközi munkaszemináriumának („Technológia és az emberi kéz”) szervezője (Budapest, a MIF Tölgyfa utcai Vizuális Nevelési Központja).

1992-ben a Tölgyfa Galéria-beli „Typo-grafika Magyarországon” című kiállítás rendezője és az ez alkalomból megjelent katalógus szerkesztője. 1993-tól az Iparművészeti Főiskola Vizuális Kommunikáció Tanszékének vezetője.

1995-ben kéthónapos látogatásra megy a brightoni egyetemre, előkészíti, és részt vesz az európai tervezőképzés bevezetésében (European Design Studies MA). Az új diplomát adó képzés magyar megbízottja.

1997-ben látogatótanár a Bilkent Egyetem Grafika Tanszékén (Ankara, Törökország).

Zeebevel nevű, saját tervezésű betűtípusával készíti el Haiman György (fordításában és) tiszteletre szánt Stefan Zweig: Buchmendel című kiskönyvét, a Borda Antikvárium megbízására, amellyel élete utolsó Szép könyv-díját nyeri el.

1998-ban hunyt el Pérbálon.

ZIGÁNY EDIT (1944-2004)

1944-ben született. Érettségi után a Művelődésügyi Minisztérium szakmai továbbképzésén tanult, majd 1964–1968-ig a lipcsei Hochschule für Buchkunst und Graphik könyvművészeti szakos hallgatója, Albert Kapr tanítványa.

Diplomamunkái között szerepel a Pannon antikva első változata, amellyel 1971-ben a KGST-országok nemzetközi pályázatán 2. díjat nyer.

A Móra Ferenc Könyvkiadó művészeti szerkesztője, majd 1972-től a kiadó művészeti osztályának vezetője.

Egyidejűleg a Magyar Iparművészeti Főiskola Typo-grafikai tanszékén betűtervezést tanít. Hallgatói közül többen követik a pályán.

A Nyomdaipari Grafikai Vállalat az elkészült tervek alapján a Pannon antikva betű álló és kurzív változatából mintaöntéseket készít, a főiskola ezek közül négy-négy fokozatból szedésre alkalmas minimumot kap – Nagy Zoltán közreműködésében.

Számtalan könyve kap elismerést a Szép magyar könyv versenyen, és munkái kikerülnek a lipcsei IBA kiállításaira is. A Világ legszebb könyvei versenyén díjakat kap, a Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesületének több alkalommal meghívott főszerző tagja.

1979-ben Tótfalusi Kis Miklós-díjas, 1980-ban az International Typeface Corp. New York kalligrafiai kiállításán szerepel.

Életének utolsó évtizedében a Helikon Könyvkiadó művészeti vezetője.

2004-ben bekövetkezett haláláig a Magyar Iparművészeti Egyetem felsőfokú tipográfusképzésén írástörténetet és betűrajzot oktat.